UTGIVARKORSBAND
SVENSKA SIMFÖRBUNDET
Box 6506
113 83 Stockholm

MELLERSTA SKÅNES HÖRBY CIVILTRYCKERI AB
1973

Simsport

MEDDELANDEN FRÅN SVENSKA SIMFÖRBUNDET

VÄRLDSMÄSTARE har Gunnar Larsson blivit på 200 medley och pustar ut efter den våldsamma ansträngningen i ett lopp, där Gunnar fick ge allt. Fotograferna är framme och förevigar vår storsimmares sista internationella tävlingslopp, vilket framgår av denna pampiga och stämningsfulla översiktsbild, som Ingvar Andersson tog i Belgrad

9-10 SEPT—OKT 1973 — ÅRGÅNG 28 VM-NUMMER

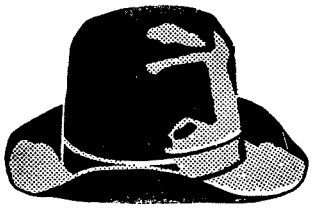

KNALLENS
Värdshus

I KINNA

Lunch varje dag från 5:50 inkl. serviceavgift.
Fester och privata sammankomster arrangeras.
Fullständiga rättigheter.
Beställning per tel. 0320/136 60

VÄLKOMNA
KENT JOHANSSON

LÄNSFÖRSÄKRINGAR

Försäkrar till låga priser

VILLA — HEM — FASTIGHET
SPORTSTUGA — FÖRETAG — OLYCKSFALL
MOTORFORDON — AFFÄR — BÅT

Tel. Huvudkontoret BILLEBERGA 0418/314 00

Tel. Avdeln.kont. Stora Norregatan 10
LANDSKRONA 0418/238 20

Tel. Avdeln. kont. ESLÖV 0413-146 00

Prestige och gammal aversion bakom JUSTITIEMORDET I VM

I FINA:s REGEL 69 angående protest stadgas, att protest eller överklagande icke är tillåtet mot av FINA utsedda funktionärers beslut i frågor om fel eller placering. Hur kunde då FINA-byrån med rösterna 3 mot 3 med presidenten Harold Hennings, USA, utslagsröst förklara att diskvalifikation av det svenska VM-laget på 4×100 m frisim för överväxling, som enligt videobandet ej förekommit, skulle bestå?

Jo motiveringen var att Sverige icke inlämnat formell protest mot diskvalifikationen! FINA-byråns majoritet i detta ärende grundade sålunda sitt beslut på det faktum att Sverige icke begått en enligt reglerna omöjlig handling! Jag är ledsen att behöva konstatera, att, när jag i en från min sida iskallt förd saklig debatt med Harold Henning i ärendet före finalpassets början samma dag påpekade detta, regel 69 icke syntes vara bekant för Henning, vilket tydligt visar, att FINA-byråns beslut vilat på regelvidrig grund.

HENNINGS ENVISA vägran att ta upp frågan på nytt före finalpassets början, som jag begärde, kan endast förklaras med att det skulle ha inneburit en prestigeförlust för Henning och hans medröstande bröder från den amerikanska kontinenten. Sorgligt men sant! Tävlingsledaren Ezz el Din från Egypten, som fört frågan till byrån i stället för att själv fatta beslutet, Bertil Sällfors och Steve Grange, Australien, deltog ej i beslutet eftersom samtliga var jäviga.

Ezz el Din rapporterade dock för byrån, att han begått ett fel som ej granskat videobandet före diskvalifikationen samt att han senare konstaterat, att diskvalifikationen var felaktig.

ETT JUSTITIEMORD är begånget! Det är alldeles uppenbart! Fyra svenska killar hade gjort en fantastisk simning. Bernt Zarnowiecki växlade hårfint, det vet vi nu, men uppenbarligen rätt. Jag såg själv uppspelningen av videobandet och ingen tvekan råder.

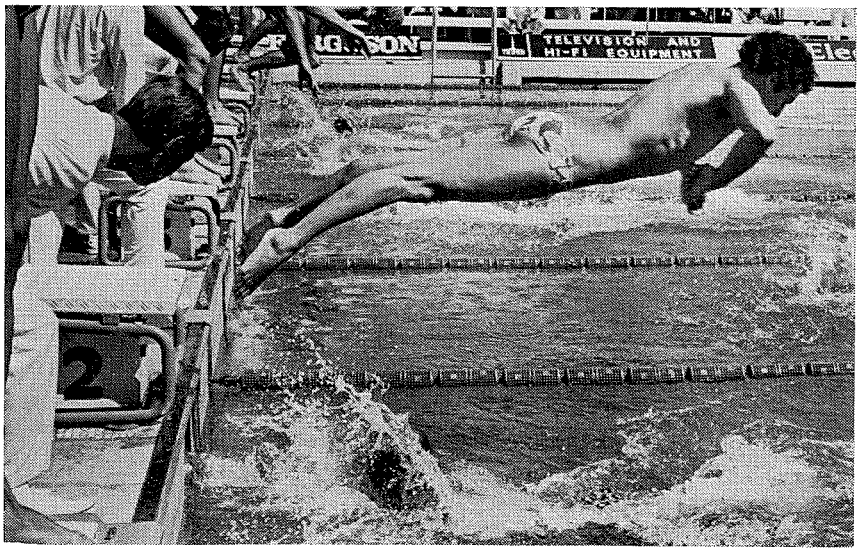

Tjuvstart eller inte — här en bild från den diskuterade växlingen, som skapade sådan dramatik och ledde till ett justitiemord

På grund av prestigetänkande från äldre herrar, stående långt ovanför den levande idrotten kan tydligen sådana här hemska saker hända.

MAN FRÅGAR SIG onekligen vad som kan ligga bakom hårdnackat prestigetänkande i sådana här fall. Det torde nog vara klart, att det ovan omskrivna beslutet inte enbart beror på okunnighet om de egna reglerna.

Det torde nog vara klart, att ytterligare två orsaker kan finnas. Den första är den gamla aversionen från USA:s sida mot Sverige i världstävlingssammanhang, som grundar sig på ett enligt amerikanarna felaktigt domslut av Henry Runströmer i Rom 1960, varigenom John Devitt, Australien, förklarades som segrare på 100 m fritt före amerikanen Lance Larson.

Den andra är den europeiska aktionen i München i somras på FINA-kongressen, som berövade den maktgalne mexikanske advokaten Ostos möjligheten att bli omvald som president för en ny period. När detta omöjliggjorts, tycktes det vara klart, att Bertil Sällfors, skulle bli FINA-president, men Ostos "köpte" då röster för brinnande livet och lyckades rädda presidentposten åt den amerikanska kontinenten.

JAR HAR EN KÄNSLA av att FINA-byråns beslut utgjorde en hämnd från Ostos' sida. Det var nämligen han, som ehuru utan rösträtt men med yttranderätt åberopande sin advokattitel, dikterade majoritetens beslut.

En tröst i bedrövelsen är, att en annan av byråns medlemmar, nämligen den under mästerskapen till professor i juridik utnämnde östtysken Georg Zorowka mycket starkt tog parti mot majoriteten och också lovade mig, att ånyo ta upp frågan på nästkommande byråmöte.

SLARV KAN leda långt! Ett förbiseende att kontrollera den utomordentliga tekniska apparaturen från tävlingsledarens sida fick alltså sådana oanade konsekvenser. Ett bör vi lära av "fallet". Noggrannhet! Jag hoppas bara, att en i svensk simning verksam jurist som jag själv icke skall förledas begå dumheter av i denna ledare angivet slag.

Gunnar Werner

SIMSPORT
MEDDELANDEN FRÅN
SVENSKA SIMFÖRBUNDET
Rehnsgatan 18 — Box 6506, 113 83 Stockholm
Tel. 08/14 18 30 — POSTGIRO 5 24 94 - 2

Redaktör och
ansv. utgivare:
FRILLE SJÖ
Tel.: 08/14 18 30

Utkommer med 11 nummer per år
Prenumerationspris: kr. 25:—
I utlandet kr. 30:— för helår

Nr 9—10 — 1973 — Årgång 28

Obs! Manus till nästa nummer skall vara red. tillhanda senast 5 nov.

OKTOBER

20—21	K	Norge: Nordisk 4-landskamp
20—21	S	Sverige: Sverige—DDR (f. —59 och senare)
20—21	S	Göteborg: stadsmatch Gbg—Sthlm
21	S	Västergötland: Västgöta — Open
28	S	Kristinehamn: Landskapsmatch, Närke—Värmland—Västergötland

NOVEMBER

2— 4	S	Stockholm: Colgate-Cup
3— 4	S	Öjebyn: Öjebyspelen
4	H	RM, svikthopp, 1 m
10—11	K	JSM
10—11		Distriktsledarkonferens
11	S	Stockholm: Hellas 20-manna
16 o 18	S	Göteborg: GT-simmet
24	S	Borås: Elfsborgssimmet
24—25	S	Rostock: Internationella ungdomstävlingar (f. —58 och senare)
24—25	S	Skärblacka: "Gladdoppet"
25	S	Stockholm: 50-manna + ungdomslagkapper
25	S	Göteborg: GKKN: 20- manna

DECEMBER

1— 2	S	Oulu: Internationella tävlingar
1— 2	S	Uleåborg: OUS Decemberspel
2	H	Göteborg: Inomhus-SM i höga hopp
2	S	Gävle: Londoner Cup 10×50 m (5 damer + 5 herrar)

Ledigförklarande av stipendier ur HKH Prins Bertils idrottsfond för -74

Härmed ledigförklaras stipendier för år 1974 ur HKH Prins Bertils idrottsfond. Cirka 12.000 kr finns disponibla för utdelning.

Fondens ändamål är att främja svensk idrott genom stipendier till ledare och instruktörer för deras vidareutbildning. Stipendium kan tilldelas ledare och instruktörer inom följande huvudorganisationer:

Sveriges riksidrottsförbund
Sveriges Olympiska Kommitté
Kungl. Automobil Klubben
Kungl. Motorbåt Klubben
Kungl. Svenska Aeroklubben
Riksföreningen för Ridningens Främjande
Riksföreningen för Simningens Främjande
Skytteförbundens Överstyrelse
Svenska Korporationsidrottsförbundet
Svenska Turistföreningen och
Sveriges Motorfederation

Ansökan om stipendier, som ställs till och prövas av riksidrottsstyrelsen, får göras av huvudorganisation, förbund, förening eller enskild inom sådan organisation. Ansökan från annan än huvudorganisation sänds till vederbörande huvudorganisation eller i förekommande fall till berört specialförbund, som vidarebefordrar ansökningen med eget yttrande till riksidrottsstyrelsen.

ANSÖKAN, som skall ha inkommit till Sveriges riksidrottsförbund (RF) SENAST DEN 1 DECEMBER 1973, SKALL GÖRAS PÅ BLANKETT SOM KAN REKVIRERAS FRÅN RF, TEL. 08/23 18 50 (GUNNI GULLBERG), eller från övriga ovan nämnda huvudorganisationer.

SVERIGES RIKSIDROTTSFÖRBUND

BO BENGTSON LARS U. LUNDH

VÄRLDSREKORD

100 m bröstsim, herrar: John Hencken, 1.04,35 — Belgrad 4 sept.
100 m bröstsim, herrar: John Hencken, 1.04,02 — Belgrad 4 sept.
200 m medley, damer: Andrea Hübner, 2.20,51 — Belgrad 4 sept.
4×100 m medley, damer: DDR, 4.16,84 — Belgrad 4 sept.
100 m ryggsim, damer: Ulrike Richter, 1.05,42 — Belgrad 5 sept.
200 m bröstsim, herrar: David Wilkie, 2.20,94 — Belgrad 6 sept.
200 m bröstsim, herrar: David Wilkie, 2.19,28 — Belgrad 6 sept.
400 m frisim, herrar: Rick Demont, 3.58,18 — Belgrad 6 sept.
400 m medley, damer: Gudrun Wegner, 4.57,51 — Belgrad 6 sept.
200 m ryggsim, herrar: Roland Matthes, 2.01,87 — Belgrad 6 sept.
4×200 m frisim, herrar: USA, 7.33,22 — Belgrad 7 sept.
200 m fjärilsim, damer: Rosemarie Kother, 2.15,45 — Belgrad 8 sept.
200 m fjärilsim, damer: Rosemarie Kother, 2.13,76 — Belgrad 8 sept.
1.500 m frisim, herrar: Stephen Holland, 15.31,85 — Belgrad 8 sept.
800 m frisim, herrar: Stephen Holland, 8.16,27 — Belgrad 8 sept.
4×100 m frisim, damer: DDR, 3.52,45 — Belgrad 8 sept.
100 m frisim, damer: Kornelia Ender, 57,61 — Belgrad 8 sept.
100 m frisim, damer: Kornelia Ender, 57,54 — Belgrad 9 sept.
800 m frisim, damer: Novella Calligaris, 8.52,97 — Belgrad 9 sept.

EUROPAREKORD

200 m frisim, herrar: Roger Pyttel, 1.53,97 — Belgrad 4 sept.
200 m medley, damer: Andrea Hübner, 2.50,51 — Belgrad 4 sept.
100 m bröstsim, herrar: M. Kirukin, 1.04,61 — Belgrad 4 sept.
4×100 m medley, damer: DDR, 4.16,84 — Belgrad 4 sept.
100 m ryggsim, damer: Andrea Gyarmati, 1.06,09 — Belgrad 5 sept.
100 m ryggsim, damer: Ulrike Richter, 1.05,86 — Belgrad 5 sept.

100 m ryggsim, damer: Ulrike Richter, DDR, 1.05,42 — Belgrad 5 sept.
100 m bröstsim, damer: Renate Vogel, 1.14,60 — Belgrad 5 sept.
100 m bröstsim, damer: Renate Vogel, 1.13,74 — Belgrad 5 sept.
200 m frisim, damer: Andrea Eife, 2.05,52 — Belgrad 5 sept.
400 m medley, herrar, Andras Hargitay, 4.41,11 — Belgrad 6 sept.
200 m bröstsim, herrar: David Wilkie, 2.20,94 — Belgrad 6 sept.
200 m bröstsim, herrar: David Wilkie, 2.19,28 — Belgrad 6 sept.
400 m frisim, herrar: Bengt Gingsjö, 4.01,27 — Belgrad 6 sept.
400 m medley, damer: Gudrun Wegner, 4.57,51 — Belgrad 6 sept.
200 m ryggsim, herrar: Roland Matthes. 2.01,87 — Belgrad 6 sept.
400 m frisim, damer: Novella Calligaris, 4.21,79 — Belgrad 7 sept.
200 m ryggsim, damer: Enith Brigitha, 2.22,48 — Belgrad 7 sept.
200 m bröstsim, damer: Renate Vogel, 2.40,01 — Belgrad 7 sept.
200 m fjärilsim, damer: Rosemarie Kother, 2.15,45 — Belgrad 8 sept.
200 m fjärilsim, damer: Rosemarie Kother, 2.13,76 — Belgrad 8 sept.
800 m frisim, herrar, Bengt Gingsjö, 8.32,82 — Belgrad 8 sept.
1.500 m frisim, herrar: Bengt Gingsjö, 16.06,01 — Belgrad 8 sept.
4×100 m frisim, damer: DDR, 3.52,45 — Belgrad 8 sept.
100 m frisim, damer: Kornelia Ender, 57,61 — Belgrad 8 sept.
100 m frisim, damer: Kornelia Ender. 57,54 — Belgrad 9 sept.
800 m frisim, damer: Novella Calligaris, 8.52,97 — Belgrad 9 sep.t

SVENSKA REKORD

200 m frisim, damer: Irwi Johansson, 2.10,03 — Utrecht 19 aug.
200 m bröstsim, herrar: Anders Norling, 2.30,98 — Berlin 19 aug.
200 m frisim, damer: Irwi Johansson, 2.09,26 — Belgrad 5 sept.
200 m frisim, damer: Irwi Johansson, 2.08,89 — Belgrad 5 sept.
100 m ryggsim, damer: Diana Olsson, 1.07,89 — Belgrad 4 sept.

FOLKSAMS STIPENDIUM -74

Härmed ledigförklaras Folksams stipendium för år 1974. ANSÖKAN på bifogat formulär skall enligt riksidrottsstyrelsens beslut ha inkommit till RF SENAST DEN 30 NOVEMBER 1973.

Folksams stipendium utgår med 25.000 kronor årligen. Stipendiet kan sökas av alla till Sveriges riksidrottsförbund anslutna specialförbund.

Ändamålet med stipendiet är att ge specialförbunden möjlighet att sända en eller flera ledare, tränare, instruktörer eller särskilt lovande aktiva för vidare utbildning i utlandet.

Ansökan ställs till Sveriges riksidrottsförbund och behandlas av riksidrottsstyrelsen, som fördelar beloppet till minst två av de specialförbund som sökt stipendiet.

Utdelning av Folksams stipendium sker på tid och plats som bestäms av riksidrottsstyrelsen och Folksam.

SVERIGES RIKSIDROTTSFÖRBUND

BO BENGTSON LARS U. LUNDH

100 m ryggsim, damer: Diana Olsson, 1.07,78 — Belgrad 4 sept.
100 m frisim, herrar: Gunnar Larsson, 53,75 — Belgrad 5 sept.
100 m fjärilsim, damer: Gunilla Andersson, 1.05,97 — Belgrad 6 sept.
400 m frisim, herrar: Bengt Gingsjö, 4.01,27 — Belgrad 6 sept.
200 m ryggsim, damer: Diana Olsson, 2.26,96 — Belgrad 7 sept. (tang.)
200 m bröstsim, damer: Britt-Marie Smedh, 2.43,16 — Belgrad 7 sept.
800 m frisim, herrar: Bengt Gingsjö, 8.32,82 — Belgrad 8 sept.
1.500 m frisim, herrar: Bengt Gingsjö, 16.06,01 — Belgrad 8 sept.
800 m frism, damer: Else Gunsten, 9.22,12 — Belgrad 9 sept.

LANDSLAGSREKORD

4×100 m frisim, herrar: Sverige, 3.38,50 — Berlin 18 aug.
4×200 m frisim, herrar: Sverige, 7.45,58 — Belgrad 7 sept.
4×100 m frisim, damer: Sverige, 4.02,23 — Belgrad 8 sept.
4×100 m frisim, damer: Sverige, 4.02,01 — Belgrad 8 sept.

DUBBELNUMMER OM VM

Simsport utkommer den här gången som dubbelnummer 9—10 för månaderna september—oktober för att på så sätt kunna täcka in den omfattande och omfångsrika bevakningen och redovisningen av simsportens första VM i Belgrad, som avverkades 1—10 september. Det har av olika skäl ansetts lämpligast att redovisa hela VM i en och samma tidning — av tekniska och tidsmässiga skäl har det ställt sig omöjligt att klara av VM-redovisningen i ett enkelnummer för september. Nästa nr av Simsport blir alltså nr 11 och utkommer i november.

Sture Kronman summerar och tackar för VM:

ETT FACIT AV FLERA PARTERS FINA ARBETE

TACK — simmar-Sverige!!

Detta lilla, men så många gånger innehållsrika ord, speglar den känsla som rådde inom simkommittén, när vi summerade facit av VÄRLDSMÄSTERSKAPEN i Belgrad. De direkta resultaten nåddes i praktiken av den 21-mannatrupp som fanns på plats.

Men lika klart är, att bakom denna fina insats finns ett mångårigt arbete ute bland landets aktiva, tränare, ledare, stödorganisationer och övriga kuggar i våra föreningar.

Personligen tror jag det är mycket viktigt komma ihåg att resultaten var frukten av flera parters hängivna arbete utan att därför ta äran ifrån de aktiva som utförde det direkta jobbet i VM-bassängen med god assistans av tränarduon Åke Lindhgren och Evert Sandberg.

I lika hög grad skall noteras att det inte bara är de föreningar, som hade aktiva på plats, som har jobbat fram årets resultat, utan det är ett verk av simmar-Sverige i sin helhet. Genom ett ökat kunnande — utbildning — har även de övriga hjälpt till att dra åt konkurrensskruven ytterligare några varv och därmed totalt sett framtvingat bättre resultat.

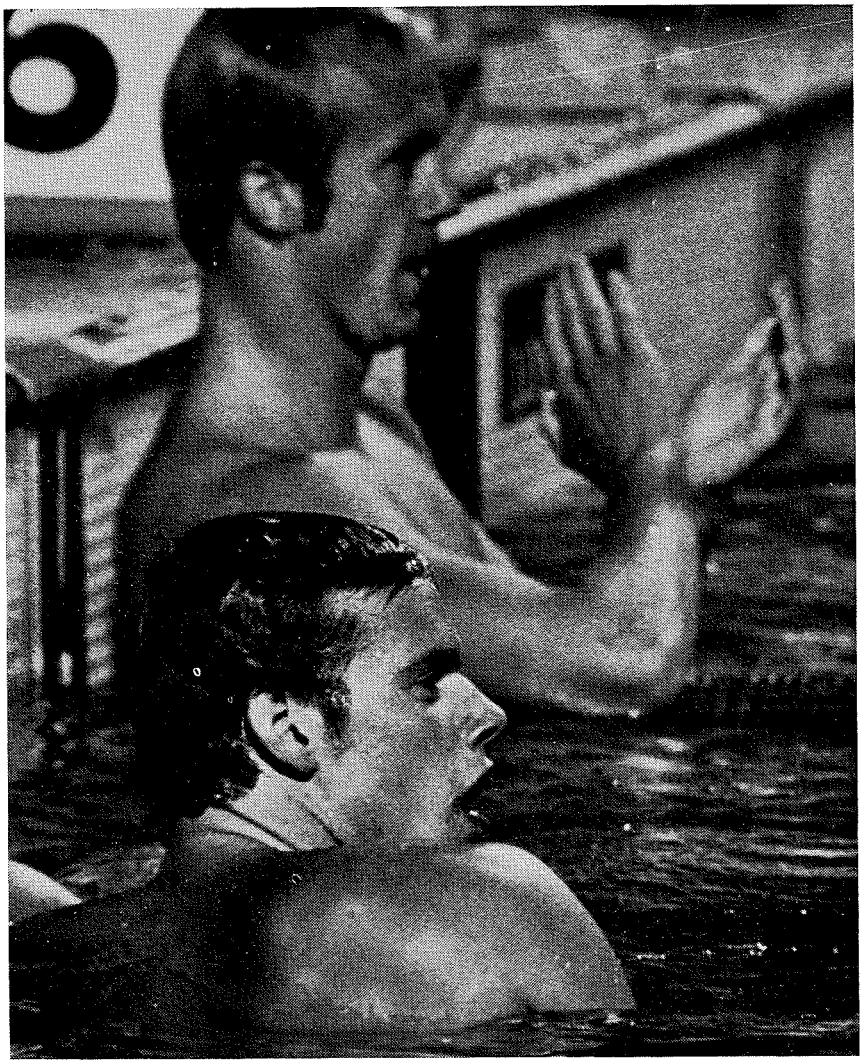

Europarekord av Gingsjö — Bellbring är slagen på 1.500 frisim men applåderar "Gingans" fina simning. Gingsjö t v ser närmast förvånad ut

STARKT LANDSLAG

Hade man äran och nöjet att arbeta med truppen på plats under de laddade VM-dagarna i Belgrad står en sak klart..

— Sverige har ett starkt simlandslag. Inte bara i vattnet utan även utanför bassängen.

I detta nummer av Simsport är det andra som speglar de direkta händelserna nere i Belgrad låt mig därför lägga några aspekter på FRAMTIDEN.

Faran med en sådan här framgång är att man enbart suger på segerns sötma. Detta skall vi passa oss för. Simkommittén började redan i våras att planera inför EM-74. Vi har även tittat lite på VM-75 i Columbia (en drömresa för de som kvalar in) och OS i Montreal.

Låt oss stanna upp vid EM i Wien. Kan vi tillsammans fortsätta det fruktbringande arbetet på ett likartat sätt, som har präglat de senaste årens verksamhet, har vi bäddat för ett bra utgångsläge. Ta dock ej ut några medaljer eller finalplatser i förväg! Den slutliga arbetsplanen för kommande verksamhet fastställer simkommittén efter tränarkonferensen i Eskilstuna. De synpunkter och förslag som där framföres får tillsammans med simkommitténs kunnande utgöra underlag för den fortsatta verksamheten under målsättningen — vidareutveckla svensk simning.

FÖRBUNDSKAPTEN

Detta väcker genast tanken på en översyn av vår nuvarande organisation. Med den starka expansion som kännetecknar svensk simning — grundstegen i form av vattenskolor modell "från plask till fyra simsätt" — kommer inom kort att tillföra svensk simning ett betydligt bredare urval än tidigare. Detta bör framledes även ge oss ett kanske ännu starkare landslag.

Frågan om en "förbundskapten" har diskuterats under senare tid. Problemet kommer allt närmare sin aktualitet. Personligen anser jag att detta är den bästa lösningen om vi skall kunna optimera de resurser som svensk simning har till sitt förfogande. En sak är klart — arbetsuppgifter finns redan i dag för att täcka denna man.

Frågan är — kan förbundet inom de närmaste åren lösa den ekonomiska bild som uppstår i samband med en sådan anställning?

Sture Kronman

München genombrottet - Belgrad bekräftelsen!

Ulle-Agneta andra dam-nation och fjärde land sammanlagt!

Av TOIVO ÖHMAN

München var genombrottet, Belgrad bekräftelsen. München var fest och jubel, omkramningar och tårar, Belgrad var handskakningar och grattis, ett konstaterande av faktum. Det är märkligt. Egentligen borde man fara genom taket av lycka över en sådan sagolik hopparframgång. Guld, silver och fjärdeplats, andra damnation, fyra sammanlagt, världsrekord och första dam-10:an genom tiderna. Det är ju helt fantastiskt. Och ändå — man upplevde det som något närmast "normalt". Det gick ju ungefär "som väntat". Man undrar hur man är funtad egentligen.

Och vad skall man säga om Ulle, Agneta och Gunnel? Allt är på något sätt redan sagt — efter München. Det är svårt att finna nya superlativer om våra flickor. Att Ulle är en fantastisk tävlingsmänniska, Agneta en sagolik stilhopperska och Gunnel en amatör på de professionellas världstopp — allt det visste vi redan. Men Belgrad blev som sagt bekräftelsen, bekräftelsen på att de är alldeles förb-t skickliga, våra tre pärlor från Göteborg, bekräftelsen på att München inte var någon lyckträff utan resultatet av ett konsekvent och stenhårt arbete, bekräftelsen på att de haft karaktären och viljan att jobba vidare trots allt efterolympiskt ståhej. I allmänna omdömen finns det på något vis inte mer att säga.

Låt oss därför gå rakt på sakt och ta det bästa först, damernas höga hopp, den förnämligaste tävling som någonsin genomförts i den grenen. På papperet hette favoriten Marina Janicke, den enda flickan i världen som lyckats besegra Ulrika under 1973 och därtill två gånger av två möjliga. Helt följdriktigt vann Marina också försöken på nytt "världsrekord", 392,52, drygt två poäng bättre än Ulles München-notering på 390,00. Men även Ulrika var bättre än i OS med sina 390,42 trots 6:or i snitt på den olycksaliga handvolten, förlåt, handstansen med dubbel volt.

HURUSOM MAN STRUNTAR I ALLT

Bäddat alltså för hundradelsfight i finalen, men innerst inne var vi ganska optimistiska. Vi visste från försöken att Marina lyckats med allt medan Ulle hade mer att ge på. Det där med handstansen skulle ju bara inte kunna hända en gång till. Ulle nervös på rätt sätt. "Nu struntar jag i alltihop. Det får gå som det går." Östtyske ledaren Bade också nervös, och han visste inte hur rätt han hade: "Marina förlorar på det nya kvalificeringssystemet. Hennes nerver och koncentrationsförmåga räcker inte för en tävling till."

En pampig bild av Ulrika i farten — det handlar om Isander i pik, som blev en fullträff inte bara för Ingvar Andersson (fotografen) utan också för Ulrika.

1:a omgången: Marina startar med tre 8:or på 1 1/2 framåt. Usch, hon är i gårdagsform! Ulle svarar med 8 — 8 — 8 — 8 — 8 — 8 — 7 1/2 på ett drömlikt rakhopp! 38,40 mot 36,96 i svensk favör. Vilken pangstart!

2:a omgången: 1 1/2 "östtyska" på två 8 1/2:or och fyra 8:or. Oj, oj, oj, hon är t. o. m. bättre än i går. Och Ulles baklänges huvudhopp då? Vadå? Nej, det är

Forts på sid 29

Sovjet hade bästa pololaget MEN UNGERN VANN

Liksom i München-OS i fjor stod polostriden i Belgrad-VM mellan Ungern och Sovjet — finalen mellan de bägge topplagen dömdes nu liksom i fjor av rumänen Marculesco, sedan några år tillbaka en av branschens absolut främsta. Den här gången vann Ungern finalen med ett uddamål, 5—4 (1—1, 1—0, 0—1, 3—2) och hade sedan råd att tappa ena poängen i den svåra uppgörelsen med hemmalaget Jugoslavien utan att titeln var i fara. Resterande uppgörelser vann ungrarna utan att vara i farozonen, medan Sovjet alltså tog silvret och Jugoslavien blev bronsmedaljör. Italien, USA och Kuba tog i nu nämnd ordning resterande placeringar i finalgruppen.

Turneringen omfattade 16 lag, som kvalade till slutspelet i tre grupper. Till A-finalen gick sex lag — inbördes möte från kvalspelet räknades i slutspelet — medan treor och fyror i resp. grupper fick spela i en B-finalgrupp om platserna 7—12 och resterande lag gjorde upp om platserna 13—16.

Särskilt stor eller epokgörande var inte VM-turneringen för polosportens utveckling, menade man på de flesta håll: ungrarna, som självfallet var glada över sin seger, polo där är ju som bekant en hjärteangelägenhet av stora mått, menade, att deras uppsättning världsmästare inte torde komma att hänföras till de stora och legendariska laguppställningar, som man har haft några stycken av i polohistorien.

SOVJET BÄST

Ungersk expertis var tämligen enig om att helhetsmässigt var Sovjet det bästa laget, en mening som jag helt delar. Ryssarna hade ett jämnt och bra lag, var fysiskt det bäst utrustade av samtliga med stark närkampssäkerhet, rörligt och passningssäkert spel och påfallande gott skytte från distans, vilket i de flesta jämna matcher slog hål i motståndarens zonförsvar.

Framför allt var ryssarna enormt bra defensivt vid en man mindre, till vilket också det mycket säkra målvaktsspelet av Mitianin och Shevernev i hög grad bidrog.

Att Ungern drog längsta stråret i den reella finalen berodde på att man enligt eget förmenande överrumplade ryssarna med en oväntad disposition av sitt spelarmaterial. Man lät sin 2-metersman Szivos, farlig positionsforward, på vilken hela spelet byggs, spela i försvaret som dirigent och skickade i stället fram lagets nytillskott, Csapo, som center. Hans spel i position var överraskande bra och betecknades av ungrarna själva som den riktigt stora och glada överraskningen i VM.

Gamle storspelaren Gyarmati — simmande Andreas pappa — som nu basar för ungerska landslaget, hade bara gjort ett enda utbyte i manskapet sen OS: Pocsik hade bytts ut mot Csapo. Ungern hade haft visst problem med laget: nyckelspelaren Szivos var inte i bästa form och på bästa spelhumör — hade bekymmer med hjärtevännen hemma i Ungern — men steg i spelkvalité ju längre turneringen led.

Men i merparten av matcherna, när Szivos låg där framme, var det ungerska spelet inte särskilt roligt: alla bollar gick till Szivos, vars bevakare har helt inställd på att "döda" den långe, innan han manövrerade sig i något, som liknade skottläge.

Det gav många uppvisning för upprepat fel och där fick i stället Szivos många tillfällen visa sin storhet: både med upptrampet och "inhängning" av bollen på 1-meters" efter pass nästan från dödlinjen och som näst siste man, när han med sin räckvidd fintade motståndareförsvaret långt åt centrum och sedan lyfte bollen över till en helt "naken" man med fritt skottfält ute på vänsterkanten (Szivos spelar andre man från vänster i anfallsriktningen, när ungrarna lägger upp sig för en man mer).

För polointresserade och -initierade är det annars över lag välkända och respekterade polonamn i den första världsmästarelvan. Från mål: Molnar, Farago, Gorgenyi, dr Bodnar, Sarosi, Szivos, dr Konrad, Kasas, Csapo, Balla och Czeryeyak.

INTE LYCKAT

Ryssarnas kvalitéer har jag redan snuddat vid. Många experter, inte minst bland ungrarna, tyckte, att ryske lagkaptenen, Osimov, var VM:s bäste spelare individuellt. Målvakterna har jag redan berömt — bra var också backen och skarpskytten Dreval, trubbnäste Akimov (fjorårsjunior, om jag minns rätt), Kabanov och Barkalov i kedjan, där också vår gamle bekanting från Lwow, Zmucki, var alert och farlig.

Och äpplet faller inte långt från trädet: Mshveninieradze var lika stadig och skottsäker och stabil och hade nästan lika imponerande "muschare", som farsan hade, när det begav sig på 50-talet.

Jugoslavien hade tappat i kvalité. Från början satsade man på att spela ihop ett ungt och nytt lag men miste tilltron till de nya en bit på vägen. Så gamla pålitliga bataljhästar som Bonacic och Pericic plockades in i laget igen och misskötte sig ingalunda, även om de bjässarna numera i högre grad litar till sin förmåga att hålla i och ligga rätt än satsar på kreativa, rörliga och idéinspirerande inslag i sin poloverksamhet.

Storheter som Jankovic och Sandic — som bägge har slutat för gott — är inte lätta att ersätta och det var de kvalitéerna, som de bägge spelmässigt representerar, som man nu mest saknade hos juggarna. Inte heller Markowic i mål hade någon storhetstid i buren — framför allt hans matta spel var anledningen till att juggarna blev totalt och rejält utspelade av ryssarna till den entusiastiska och stora publikens märkbara besvikelse. En ros till Belamaric, som var klart bäst i hemmalaget och gjorde 20 av Jugoslaviens totalt 56 VM-mål och vann hela skytteligan på det.

Hemmaexpertisen var långtifrån nöjd med egna lagets insatser — man menade att avsteget från föryngringspolitiken inte var lyckat. Att man nu blev enda lag som lyckades plocka av ungrarna en poäng skymde inte att VM-insatsen inte var bra: ungrarna var i det läge man befann sig när matchen spelades, nöjda med 3—3, som man tog som en seger bland magyarerna.

Tacka för det — man var illa ute efter underläge på 2—3 och kvittering i slutperioden till 3—3, när juggarna fick straff, som Belamaric sköt utanför och sedan i sista minuten var en man mer utan att få nätkänning.

SAKNADES

Tydligt var också, att många stora och legendariska spelare saknades. Vi har själva i senaste årets turneringar märkt,

att Italien inte är lika svårt att möta, när store och skottfarlige Pizzo inte längre finns med, även om de Magistris förvisso är en spelare i den yppersta världseliten.

Också USA hade tappat ett par av sina bästa från det manskap, som gjorde så påtaglig framryckning vid OS i fjor — för mig var amerikanerna en viss besvikelse med sitt något stereotypa spel och inte särskilt imponerande skytte. Kuba — med flera färgade i laget — var alltid roligt att se, man hade härlig teknik både i simningen och med bollen. De som jämförde Kubas — som satsar mycket på polo — standard med den man visade i OS menade att laget med en rätt lätt grupplottning bekvämt kommit till slutspelet. Ändå förlorade Kuba i kvalronden sitt möte med USA.

I B-gruppen residerade många av våra gamla vänner och trätobröder. Rumänien som jag tyvärr aldrig fick titta på i Belgrad, är i stadig frammarsch och vann B-gruppen före Holland, som satsat hårt och rejält med ett ungt och utvecklingsbart lag på detta VM.

Kanske var det också en överraskning, att Grekland, som vi haft så många dråpliga och jämna duster med på sistone, skulle ta sig in i den här gruppen: grekerna slog bulgarerna — som gått tillbaka, när Tommy Tomov inte längre är på bettet — och spelade oavgjort 1—1 med västtyskarna, vars 11:e plats väl var hela polovärldens största kräftgång i jämförelse med insatsen i München i fjor.

Men det var inte oväntat — Wasserballwart Werner Meiercord och nye tränare Miklos Sharkanyi har haft svårt att få viktiga och duktiga spelare ur OS-kadern att tända och hänga med till VM.

KLAR JUMBO

Mexiko var en klar överraskning med sin 9:e plats — där har ungerska världsstjärnan Kalman Marcovic gjort ett bra tränarejobb. "Mexarna" var egentligen i läge för en sån här insats redan i fjor men tappade stinget, när Kalman några månader före OS drabbades av hjärtinfarkt och inte kunde genomföra slutträningen.

Australien måste också bedömas ha gjort vissa framsteg, även om 14:e plats inte i och för sig är något direkt att yvas över. Och britterna, som fick vara med på en friplats efter att ha blivit trea i vårens VM-kval i Hvaar, hade inte förkovrats, fick idel storstryk men lyckades trycka dit Israel med 10—5 samt spela 5—5 mot ett påtagligt svagt Bulgarien. Israel var absolut jumbo — jag såg israelerna spela en match i kvalronden och vågar påstå, att vårt eget landslag nog är mäktigt vinna ett möte med dem med vänster hand.

För den som slapp var direkt implicerad i VM-turneringen föreföll den flyta lugnt och fint utan incidenter och skandaler. En och annan mindre storslagen domareinsats förekom — trycket från den stora publiken var enormt, framför allt när juggarna spelade, vilket märktes på att bedömningen då blev rätt ensidig för att inte säga feg.

Men det gamla beprövade gardet ur "den vita maffian" var på plats och dömde i stort sett hyggligt utan alltför stora och märkbara differenser och skillnader. Fast den snabbhet att döma straff och den villighet att visa upp folk, som juggarna själva visade upp vid kvalet i Hvaar, förekom alls inte här — men så var det ju också några av de lite större och mäktigare landslagen som uppträdde!

Särskilt epokgörande tyckte man alltså inte att turneringen var — det är påfallande ointressant, när agnarna sållas från vetet under de målrika kvalseriernas genomförande. Jag tror att EM-polon kommer att vinna på det nya systemet med direkt gruppindelning med de åtta bästa i en A- och resterande åtta i en B-grupp.

Det blir hela tiden jämnare, mer spännande och förhoppningsvis mer intressanta uppgörelser hela vägen — vilket ju är bakgrunden till och meningen med övergången till det nya systemet, som är detsamma som t ex ishockeyn har vid sitt VM.

Frille Sjö

- Så gick VM-polon -

GRUPP A

Sovjet: —Jugoslavien 6—2, —Holland 5—4, —Australien 9—3, —Storbritannien 14—1 och —Mexiko 7—4.

Jugoslavien: —Holland 9—5, —Australien 10—6, —Storbritannien 9—0 och —Mexiko 6—5.

Holland: —Australien 4—2, —Storbritannien 8—1 och —Mexiko 5—3.

Australien: —Storbritannien 4—1, —Mexiko 3—5.

Storbritannien: —Mexiko 3—5.

Till finalgrupp, spel om platserna 1—6: Sovjet och Jugoslavien. Till B-finalgruppen, spel om platserna 7—12: Holland och Mexiko.

GRUPP B

Ungern: —Italien 6—4, —Rumänien 9—4, —Spanien 7—3, —Israel 14—0.

Italien: —Rumänien 5—4, —Spanien 5—2, —Israel 12—2.

Rumänien: —Spanien 10—4, —Israel 12—1.

Spanien: —Israel 11—3.

Till finalgrupp A: Ungern och Italien, till finalgrupp B: Rumänien och Spanien.

GRUPP C

USA: —Västtyskland 3—3, —Kuba 4—3, —Bulgarien 5—6 och —Grekland 6—5.

Västtyskland: —Kuba 5—6, —Bulgarien 9—8, —Grekland 1—1.

Kuba: —Bulgarien 3—0, —Grekland 7—2.

Bulgarien: —Grekland 5—8.

Till finalgrupp A: USA och Kuba. Till finalgrupp B: Västtyskland och Grekland.

SLUTSPELET

FINALGRUPP A

Sovjet: —Ungern 4—5, —Kuba 6—2, —Jugoslavien 6—2, —Italien 6—2, —USA 8—5.

Ungern: —Kuba 8—4, —Jugoslavien 3—3, —Italien 6—4, —USA 6—2.

Kuba: —Jugoslavien 3—8, —Italien 3—6, —USA 3—4.

Jugoslavien: —Italien 4—5, —USA 6—5.

Italien: —USA 5—6.

Slutställning

1. Ungern	5	4	1	0	28—17	9
2. Sovjet	5	4	0	1	30—16	8
3. Jugoslavien	5	2	1	2	23—16	5
4. Italien	5	2	0	3	22—25	4
5. USA	5	2	0	3	22—28	4
6. Kuba	5	0	0	5	15—32	0

FINALGRUPP B

Holland: —Rumänien 5—6, —Västtyskland 9—3, —Mexiko 5—3, —Spanien 5—4, —Grekland 7—2.

Rumänien: —Västtyskland 5—3, —Mexiko 3—3, —Spanien 10—4, —Grekland 11—6.

Västtyskland: —Mexiko 7—6, —Spanien 5—6, —Grekland 1—1.

Mexiko: —Spanien 5—3, —Grekland 4—4.

Spanien: —Grekland 5—4.

Slutställning

7. Rumänien	5	4	1	0	35—21	9
8. Holland	5	4	0	1	31—18	8
9. Mexiko	5	1	2	2	21—22	4
10. Spanien	5	2	0	3	22—29	4
11. V-Tyskland	5	1	1	3	19—27	3
12. Grekland	5	0	2	3	17—18	2

FINALGRUPP C

Australien: —Israel 12—1, —Bulgarien 2—3, —Storbritannien 4—1.

Israel: —Bulgarien 3—8, Storbritannien 5—10.

Bulgarien: —Storbritannien 5—5.

Slutställning

13. Bulgarien	3	2	1	0	16—10	5
14. Australien	3	2	0	1	18— 5	4
15. Storbritannien	3	1	1	1	16—14	3
16. Israel	3	0	0	3	9—30	0

Stor satsning på Juliaden!

Juliaden nästa år kommer att bli en verklig stormönstring. I varje fall satsar Neptun hårt på tävlingen — Stig Nilsson i Juliaden-kommittén påpekar i ett brev till Simsport:

— Inbjudan har gått ut till samtliga förbund i världen och alla föreningar i Sverige, Norden samt England, Holland, Frankrike, Västtyskland och Schweiz. Vi räknar med att Juliaden 1974 skall bli en jättetävling.

Tävlingsdagar är 29—30 juni, vilket vi ber våra ledare ute i landet notera redan nu. Eriksdalsbadet blir som vanligt arena för tävlingen.

KONSTSIMPARET FYRA I EUROPA

Den första världsmästaren i konstsim heter Teresa Andersen, USA. Efter en grandios figurserie genomförde hon en musiksimning i solo under temat "Bernadette" så formfulländat, att domarna visade idel 9,5 och 9,0. I partävlingen biträddes hon av Gail Johnson. Hon deltog därjämte i det vinnande amerikanska laget och blev trefaldig världsmästare.

Svenska paret Barbro Anséhn och Marie Cervin gjorde en mycket bra insats och placerade sig på åttonde plats. Före sig hade de USA, Kanada, Japan och Mexico samt England, Holland och Frankrike. Det betyder att paret är fyra i Europa! Barbro tävlade även i solo och slutade på elfte plats och som sjätte europeiska flicka. Det var en god prestation.

I figurtävlingen var 86 flickor anmälda och dessa utförde följande figurer:

1. serien: 102 Balettben vänster och höger, svårighetsgrad 1,6
341 Omvänd Catalina, svårighetsgr. 1,7
251 Omvänd delfin, svårighetsgr. 1,7
2. serien: 412 Tornet svårighetsgr. 2,1
256 Omvänd delfin m böjt knä o 1/2 skruv, svårighetsgr. 1,8

Första serien bedömdes av fem domare och andra serien av sju domare. Genom systemet med två domarpaneler fick flickorna göra alla fem figurerna i en följd, vilket var en fördel för de vältränade.

BRA BÖRJAN

Figurtävlingen vanns av Terese Andersen, USA på 73,460 poäng med 8,0

VM-RESULTAT + VM-RESULTAT + VM-RESULTAT + VM-RESULTAT + VM-RESULTAT

FIGURTÄVLING
KONSTSIM

1.	Teresa Andersen, USA	73.460
2.	Suzanne Randell, USA	70.917
3.	Carol Stuart, Canada	70.437
4.	Gail Johnson, USA	70.323
5.	Mado Ramsay, Canada	70.300
6.	Michele Calkins, Canada	70.026
7.	Laura Wilkin, Canada	69.560
8.	Lorraine Nicholl, Canada	69.400
9.	Robin Curren, USA	69.057
10.	Yasuko Fujiwara, Japan	68.020
11.	Amanda Norish, USA	66.740
12.	Jojo Carrier, Canada	66.534

RESULTAT SOLO FÖRSÖK

		Fig.	Musiksim	Total p
1.	Teresa Andersen, USA	73.460	45.00	118.460
2.	JoJo Carrier, Canada	66.534	44.50	111.034
3.	Junko Hasumi, Japan	64.830	39.50	104.330
4.	Liesbeth Wouda, Holland	60.211	36.50	96.711
5.	Francoise Schuler, France	58.857	36.00	94.857
6.	Jennifer Lane, Great Britain	55.350	38.50	93.850
7.	Brigitte Serwonski, Germany W.	55573	37.00	92.573
8.	Beverley Balkind, Australia	56.983	35.50	92.483
9.	Antonia Hauswirth, Switzerland	53.880	38.00	91.880
10.	Eva Govezensky, Mexico	52.820	39.00	91.820
11.	Barbro Anséhn, Sweden	55.430	34.00	89.430

SOLO, FINAL

		Figur	Musiks.	Total p
1.	Teresa Andersen, USA, (St. Bernadette	73.46	47.00	120.460
2.	JoJo Carrier, Canada, (Creation)	66.53	46.00	112.534
3.	Junko Hasumi, Japan, (Karmen)	64.83	40.00	104.830
4.	Liesbeth Wouda, Holland, (Mystere de la Mer)	60.21	37.50	97.711
5.	Francoise Schuler, France, (Naissance de Jour)	58.85	37.00	95.857
6.	Jennifer Lane, Great Britain, (Romance)	55.35	39.50	94.850
7.	Beverley Balkind, Australia, (Espana)	56.98	37.00	93.983
8.	Brigitte Sedwonski, Germany West (Mitternachtssonne)	55.57	37.50	93.073

LAG, FÖRSÖK

1.	USA 5 (Teresa Andersen, Susan Baross,, Robin Curren, Jackie Douglass, Gail Johnson, Dana Moore, Amanda Norrish, Suzanne Randell) ("Russian Fireworks")	49.0	68.117	117.117
2.	Canada 10 (Laura Wilkin, Susan Thomas, Carol Stuart, Michelle Calkins, Gail Page, Frances Hambrook, Debbie Humphrey, Lorraine Nicholl) ("Festival")	47.0	65.415	112.418
3.	Japan 7 (Junko Hasumi, Masako Fujiwara, Yasuko Fujiwara, Yasuko Unezaki) ("Furenchi Kankan")	41.5	65.311	106.811
4.	Great Britain 3 ("Come on the Circus")	40.5	55.918	96.418
5.	Mexico 6 ("Danza Espanola")	40.0	56.308	96.308
6.	Holland 2 ("International Parade")	41.0	54.645	95.645
7.	Västtyskland 8 ("Around the World")	40.0	52.315	92.315
8.	Frankrike 1 ("Danse des Jeunes Kurdes ou Ne Faisons Pas la Guerre")	36.0	55.458	91.458
9.	Schweiz 9 ("Slavic Dances")	37.0	50.711	87.711
10.	Danmark 11 ("Wet Hair")	31.5	46.647	78.147
11.	Norge 4 ("Norweigian Rhapsody")	33.0	44.947	77.947

LAG, FINAL

1.	USA 3 ("Russian Fireworks")	49.5	68.117	117.617
2.	Canada 6 ("Festival")	47,5	65.418	112.918
3.	Japan 5 ("Furenchi Kankan")	42.0	65.311	107.311
4.	Mexico 4 ("Danza Espanola")	42.0	56.308	98.308
5.	England 2 ("Come on the Circus")	42.0	55.918	97.918
6.	Holland 1 ("International Parade")	42.0	54.645	96.645

PAR, FÖRSÖK

1.	Teresa Andersen & Gail Johnson, USA 1 (Divertissment)	45.0	71.891	116.891
2.	JoJo Garrier & Mado Ramsay, Can. 2 (Special for Belgrade)	43,5	68.417	111.917
3.	Makako Fujiwara & Yasuko Fujiwara, Japan 6 (Puppet)	42.5	65.202	107.702
4.	Liesbeth Wouda & Monique Gerritsen, Hol. 8 (Story of the Saloon Girls)	37.0	59.980	96.980
5.	Pepita Sanchez & Eva Govezensky, Mex. 3 (Capricho Italiano)	37.0	55.020	92.020
6.	Jennifer Lane & Doris Davis, England 12 (Concerto)	37,5	54.142	91.642

PAR, FINAL

1.	Teresa Andersen & Gail Johnson, USA 1 (Divertissement)	46.5	71.891	118.391
2.	JoJo Carrier & Mado Ramsay, Can. 2 (Special for Belgrade)	44.5	68.417	112.917
3.	Makako Fujiwara & Yasuko Fujiwara, Jap. 4 (Puppet)	44.5	65.202	109.702
4.	Liesbeth Wouda & Monique Gerritsen, Hol. 5 (Story of the Saloon Girls)	37.0	59.980	96.980
5.	Pepita Sanchez & Eva Govezensky, Mex. 3 (Caprichio Italiano)	38.5	55.020	93.520
6.	Jennifer Lane & Doris Davis, England 6 (Concerto)	37.0	54.142	91.142
8.	Barbro Anséhn och Marie Cervin, Sverige 4 (Two Goldfishes First Meeting)	33.5	55.253	88.753

domarpoäng i snitt på varje figur. Marginalen till tvåan var över 3,5 poäng. Mellan andra och sjätte placering var skillnaden 0,85 poäng och dessa platser belades av amerikanskor och kanadensiskor. Marie Boesinger, Frankrike, blev bästa europé med 62,320 poäng och en 21-plats. Barbro och Marie var även denna gång mycket jämna och placerade sig på 39, resp. 43 plats med 55.430 och 55.076 poäng.

Det var en bra början med bägge flickorna på bättre halvan. Bägges domarsiffror pendlade mellan 5,5 och 7,0 med huvuddelen på 6,5. Båda hade 10,133 på första figuren, medan Barbro drog ifrån på andra och tredje figurerna.

Marie var ej sen att kvittera och vann andra serien över Barbro men med så ringa marginal att Barbro fick bättre slutpoäng. Skillnaden var 0,354 poäng. Våra vänner från Danmark och Norge erhöll blygsamma poäng och hamnade längre ned på resultatlistan.

Genom att två domarpaneler arbetade samtidigt gick tävlingen under fullständig tystnad, vilket gjorde att publiken icke hade möjlighet att följa tävlingen på sätt vi är vana vid i Sverige. Här måste förbättringar göras för att icke fullständigt skrämma bort publiken.

Grace och elegans visade Japans nätta duo i konstsimmet
FOTO: Tony Duffy

BARBRO ELVA

Solotävlingen hade samlat 15 deltagare, varav 8 gick till final. Alla musiksimningar dömdes av 7 domare. Även här visade Teresa Andersen sin klass och 45 poäng av 50 möjliga, varefter följde JoJo Carrier, Kanada, med 44,5 poäng. Dessa två var i särklass med mycket god koreografi, många hela figurer med hög svårighetsgrad, god synkronisering och utnyttjade bassängen föredömligt.

Bästa europé i musiksimning var engelskan Jennifer Lane med 38,5 poäng. Sammanlagt passerades hon dock av Francoise Schuler, Frankrike, som blev femma. Barbro Anséhn fick för sin "Flickan med svavelstickorna" 8,0 — 7,0 — 7,0 — 7,0 — 6,5 — 6,5 och 6,0 av domarna, tillhopa 34,0 poäng. Slutpoängen blev 89,430. Det betydde sjätte europeiska och elfte i världen.

NATIONSPOÄNG

Partävlingen blev en förnyad amerikansk uppvisning. I den tävlingen hade Barbro och Marie hamnat i ett riktigt getingbo efter figurtävlingen och låg före musiksimningen på sjunde plats. Skillnaden i poäng mellan

4. och 7. plats var	1.389	poäng
5. och 7. plats	0,951	,,
6. och 7. plats	0.012	,,
7. och 8. plats	0.233	,,
7. och 9. plats	0.280	,,
7. och 10. plats	6.233	,,

En fullträff i musiksimningen kunde alltså ge en fjärdeplacering medan en sämre musiksimning är normalt skulle kunna innebära en 9. plats. Barbro och Marie startade som fjärde par efter USA och Kanada, som genom sina suveräna simningar drog med dundrande applåder från den fulltaliga publiken. Även trean Mexico gjorde väl ifrån sig med 37,0 poäng.

Barbro och Marie startade mycket målmedvetet och gjorde ett av de bästa framförande de någonsin gjort med "Två guldfiskars första möte".

Det var endast kännarögon, som kunde ha varit större, bassängytan utnyttjats bättre. I övrigt var allt perfekt. Det gav dem 33,50 poäng vilket tillsammans med figurpoängen 55.253 räckte till en åttondeplats och två nationspoäng till Sverige, med slutpoängen 88.753.

Lagtävlingen — i vilka Sverige icke var representerat — vanns av USA-oktetten efter en mycket väl genomförd musiksimning. Variationerna i formering, musik, figurer m m var legio. Samtidigheten perfekt, dräkterna enkla och koreografien ypperlig. Domarna gav sex 9,5 och en 10,0. En sådan serie får man sällan skåda. Kanada kom på andra plats och Japan på tredje. England blev bästa europeiska lag på femte plats.

GOD STANDARD

Bedömningen karakteriserades av stor jämnhet under hela tävlingen, vilket visar att domarstandarden bland de domare som stod till tävlingsledningens förfogande var mycket god. Må detta sprida sig till de nationella domarkårerna.

Sammanfattningsvis kan konstateras att

— USA, Kanada och Japan har en standard som vida överträffar bästa europeiska konstsimutövande land.

— England, Holland och Frankrike tillhör toppländerna i Europa

— Västtyskland, Schweiz och Sverige ligger dem mycket nära

— det är på tiden vi får en konstsimkommitté i LEN (Europeiska simförbundet) som kan samordna de europeiska intressena och föra upp den till samma höga nivå som i de bästa utomeuropeiska länderna

— svenskt konstsim blivit av intresse för en större krets än de som utövar den. Massmedia har börjat visa ett tilltagande intresse, vilket vi som sysslar med konstsim är mycket tacksamma för.

SHj

Summering av Belgrad:

USA MEDALJ – BÄST FÖRE DDR SVERIGE BLEV ÅTTA PÅ VM

USA bevarade sin hegemoni inom världssimningen men fick sitt imperium skakat i grundvalarna, åtminstone på damsidan, av DDR. Totalt tog USA i simning, simhopp, polo och konstsim 37 medaljer (15—16—6) resp. guld, silver och brons) mot 28 för DDR (13—6—9). Dessa två stod i särklass — Kanada var tredje nation med 6 (1—3—2) lika många som Japan (alla brons). Sverige kom totalt på åttonde plats med 4 (2—1—1) framför stora simnationer som Västtyskland, Storbritannien och Holland och en medalj mindre än Sovjet, som inte tog någon guld men 4 silver och 1 brons.

Räknar man enbart simning finner man fortfarande USA i topp — 32 medaljer (11—15—6) före DDR, 25 (12—6—7) med Sverige på tionde plats med två medaljer (1 guld — 1 brons).

Den svenska insatsen var helhetsmässigt ypperlig. Gunnar Larsson tog guld på 200 medley och Ulrika Knape i höga hopp och båda försvarade alltså sina guldmedaljer från München-OS. Gunnar ställde ej upp på 400 medley, där han tog guld i München, medan Ulrika helt och hållet gjorde om sin bedrift från München, d v s tog silver i svikthoppet och igen dokumenterade sig som världen främsta simhopperska.

Totalt i simhopp blev Sverige fjärde nation efter USA, DDR och Italien med två startande — Ulrika Knape och Agneta Henrikson (4:a i svikthopp). Räknas damsidan för sig blir Ulrika/Agneta på tre starter andra nation, en poäng efter DDR, som totalt gjorde fyra starter (= maximum) mot tre för Sverige.

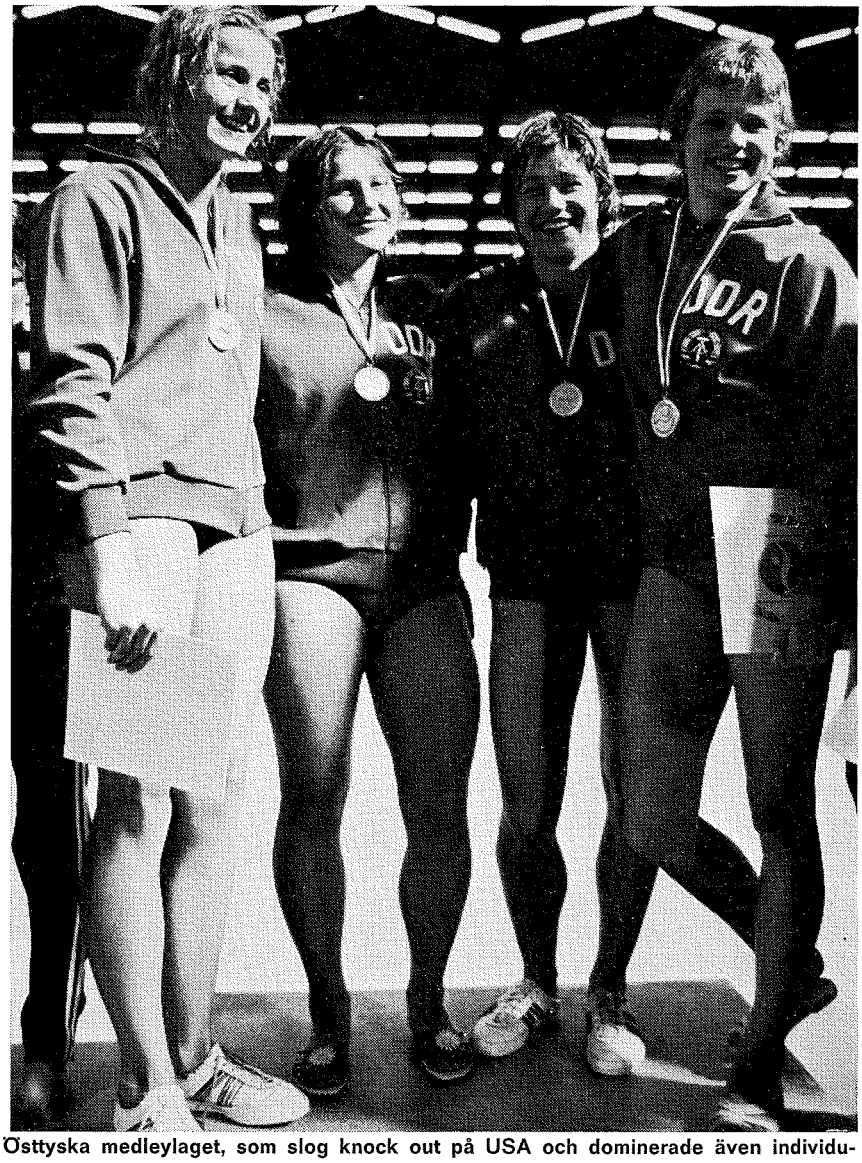

Östtyska medleylaget, som slog knock out på USA och dominerade även individuellt. Fr v Kornelia Ender, Rosemarie Kother, Renate Vogel och Ulrike Richter
FOTO: Tony Duffy

MÅNGA REKORD

Det blev som alltid, när världseliten drabbar samman, ett rejält rekordras. Sammanlagt 18 världsrekord på 15 distanser slogs, 10 av DDR-simmare, 4 av USA, 2 av Australien och 1 av brittisk resp. italiensk simmare. Dessutom bokfördes 11 europarekord (världsrekorden ej räknade), slagna av DDR 4, Sverige 3, samt ett vardera av simmare från Sovjet, Storbritannien, Ungern och Italien.

Svensk rekordbrytare var i samtliga tre fall Bengt Gingsjö, som först slog Gunnar Larssons gällande europanotering (satt på Barcelona-EM och den gången världsrekord) på 400 frisim och sedan återtog de noteringar på 800 och 1.500 frisim, som Anders Bellbring tog på SM i Norrköping.

Den svenska insatsen har karakteriserats som den breddmässigt bästa någonsin i så här tunga sammanhang. Det illustreras bäst av våra simmares rekordskörd: det slogs 12 svenska rekord på tio distanser plus tre landslagsrekord i två olika lagkapper — ett på herr och två på damsidan.

Totala antalet finalplatser för Sverige uppgick till 14 — 8 på herr- och 6 på damsidan. I München var samma siffror 10 (7+3). Flest finalister hade USA med 51 mot 42 för DDR, 22 för Australien 17 för Västtyskland, 16 för Sovjet, 14 för Sverige, 11 för Kanada och Holland och 10 för Ungern. USA hade 27 herrar och 24 damer i final, medan samma siffror för DDR visar slagsida åt damhållet: 16 herr och 26 damfinalister.

På de följande 18 sidorna i detta nummer detaljgranskas VM, insatser och stämningar och diverse bakgrund i den svenska VM-truppen. FRILLE SJÖ har fört dagboken och INGVAR ANDERSSON står för merparten av bilderna.

Torsdag 30 aug.

Huvuddelen av truppen åker från Ronneby — tågresa till Malmö efter beordrad stabil frukost. I Malmö byte till flygbåt till Köpenhamn — tiden är knapp men ledningen är på alerten och i tid på plats för att snakke dansk med flygbåtsfolket, så att vi "håller" båten nån minut, om det skulle behövas. Vilket behövs... men allt grejar sig.

Byte till buss för transfer till Kastrup — även här är marginalerna knappa och man börjar på sina (tränare) håll befara, att man inte skall hinna med besöket i taxe free.

Incheckningen går dock snabbt och alla hinner med vad dom skall, också tränarna, som klokt nog håller sig intill den på plats hemmastadda ledningen. Vår flight ropas ut pr omgående och vi vandrar (och åker vågrätt rulltrappa) genom Kastrups oändliga korridorer och labyrinter.

Noggrann undersökning före embarkeringen efter vapen och bomber — bruden som tittar i våra väskor förmanar oss att nästa gång göra blixtlåsen i de nya väskorna lite glattare med hjälp av stearin. Man får passera "röntgen" och efteråt får man "massage" av en detektor. Det är "russisk" massage, säger vår danske tjänsteman om sin maskin. Ingen av de våra har synbarligen bomber eller sånt med sig, så vi får ostört embarkera JAT-planet för transport Zagreb—Belgrad.

I planet blir truppen komplett — de olika grupperna som startat från Stockholm och Göteborg finns på plats och hälsar oss välkomna. Flighten börjar och första biten till Zagreb går snabbt och smärtfritt förbi. När vi landar i Zagreb fråga Anita Z. lite försynt, om det är långt till hotellet nu... Jodå, en 70—80 mil pr buss — så vi flyger en stund till, får hon veta.

Mellanlandningen verkar meningslös — vi går av planet, åker buss in till flyghamnen, visar pass och sånt och får gå direkt och ställa oss i kö för ny bussresa och embarkering av planet igen.

I Belgrad möter ordförande Gunnar, som varit på plats ett par dar och "gått in sig" på banan. Han vet allt om allt och känner alla — han har också förberett inkvarteringen, som går smärtfritt. Vi får t. o. m. äta på "kredit" — kupongerna man skall lämna vid varje mål hinner vi inte köpa ut förrän nästa dag. Det blir sen snabb kojning — alla är trötta och lyckas somna, trots att vi ligger vid trafikerade huvudstråk och man nedanför våra fönster håller på att lägga om ett bra stycke spårvägsräls.

Varmt var det i Belgrad — radions Fredrik Belfrage och Diana Olsson har gjort solskyddande hattar av dagstidningar

Hotellet är stort och högt (16 våningar) och vimlar av simmarfolk. Tidigare inhämtad kännedom och hissarna i öststaterna ger en anledning förmoda, att man de här närmaste veckorna kommer att få vänta många minuter och svära åtskilligt över de här hissarna.

Och självklart — man går i fel hiss från början: det finns två hissar till udda och två till jämna våningar. Man bor på 11:e våningen och staplar direkt in sig i den "jämna" hissen. Före kojningen äter vi för första gången — man blir också direkt klar över, att blir mathållningen så här — och det blir den — kommer många att få besvär med vikten.

Den centrala och tekniska ledningen håller ett kortare kvällsplenum — debatten är het om VM-truppens utrustning, det "jäser" lite i truppen, säger de tekniska företrädarna. Det utvecklar sig småningom till nån sorts kompromiss, som ordförande Gunnar och kapten Svenne enas om: de aktiva får på vissa villkor behålla landslagsoverallerna som ett minne av detta första VM.

Man hoppas att denna följetong äntligen är slut och över, att "jäsningen" upphör och att vi i lugn och ro kan ladda upp för VM. Vi har tidigare skiljts från vår fagra hoppartrio och stipendiat Lennart "Stålis" Lindén, som bor på hotell Sumadija, som ligger en bit ifrån vårt hotell, Slavija. Noga räknat 40 pengar i taxi.

Fredag 31 aug.

Efter frukost — också rejält tilltagen — åker simtruppen till sitt första träningspass, som sker inomhus i huvudarenan Tasmajdan. Den centrala ledningen — ordf. Gunnar, dottore Eriksson och skrivaren (vilken innertrio!) — åker till hopparnas hotell och kollar, att allt är OK där. Vilket det är, även om rummen är små och trånga. "Stålis", arme man, har plockats in i ett rum med diverse norrmän, som skall "stupa" (så heter hoppa på norska) i Belgrad.

"Ulle" och Agneta har vissa kritiska synpunkter på sin tävlingsarena, som visst vare sig är världens mest färgglada eller ens funkar särskilt bra. Man har börjat hoppa på sviktarna, innan betongen hunnit stelna — men det är lika för alla, "tröstar" vi.

Vid lunchen kommer första mässfallet — Evert Sandberg är förkyld, ligger till sängs, och det anses bäst att isolera honom, så vi plockar över Kronman i enkelrum i nån mansard på 14:e våningen under takåsen. Kronman och Evert har gett sina enkelrum till Diana och Lena "Isak", som inte kan bo ihop, därför att en av dem snarkar, så att Diana inte kan sova... Det är lite svårt att förklara, varför Kronman skall flytta ur ett rum, där Isaksson/Olsson bor. Mannen vid disken kan dock fixa allting, bara han får se ens pass. Han får titta på mitt och saken är OK!

GUNNAR IMPONERAR

På kvällen kör det ihop sig: middag, träning och invigning sammanfaller nästan. Det fixar sig dock, många frivilliga ställer upp och under ordförande Gunnars ledning blir vi manstarkt och snyggt representerade i snygga (numera ägandes) overaller. Invigningen är pampig med tjusig folkdans, som dock varar för länge. Sen går det över i poppigare grejor, som ingen gillar. Två timmar drygt vara det hela, som alla är ense om var tjusigt — men för långt.

Snacket går på kvällen, att Gunnar imponerat på träning, skojsimmat med Hargitay på träningen (vi har Ungern som träningspartner) och gjort s k broken tests, som pekar på kapacitet neråt världsrekordfart. Men Gunnar och "Pålle" — som kommit från Spanien och varit på plats, när övriga truppen kom till VM-staden — fortsätter att ligga lågt och ger inga stora löften till pressen, som mangrant följer och kollar Gunnars träning.

Men det verkar, som om något är på gång. Garvade och kunnige Birger Buhre dyker upp på Slavija för att snacka simning — Birger verkar övertygad om att Gunnar iskallt och avsiktligt maskerat sitt kunnande på SM och i Europacupen. Jag tvivlar — men gud give...

Stipendiat "Stålis" blir kvar på Slavija, kinesar på golvet i semestrande konsulent Kylborns rum och har uppskattad förevisning, hur man ordnar fyrverkeri utan att egentligen behöva pjäser. Kylborn lär dock få bo kvar i sitt rum under resten av VM...

Lördag 1 sept.

Första tävlingsdagen — presskonferens är utsatt till på kvällen och några listor med data på våra aktiva skall förberedas. Henry Runströmer, som fått eget kontor i en skola invid Tasmajdan, erbjuder sig välvilligt hjälpa till och det är samma procedur där som överallt annars, när man kommer in till någon form av officiell VM-byrå: man hälsar, blir attackerad med böner om att få förbundsnålen — själv får man kaffe och konjak. Man undrar, om vi nånsin kan göra ett VM eller liknande i Sverige — i varje fall skulle vi inte med priserna i vårt land klara den konjaks-del, som tycks så viktig här.

Konjak i rika delar fick ordförande Gunnar — men inte skrivaren, som satt och höll om kosingen i bästa Bo-Göranstil, när vi var inne på kassakontoret och pröjsade för hotell och uppehälle. En bit över 4.000 dollars lade vi upp;

Sopar den jugoslaviska städerskan ut vår världsmästare — eller vad???

det är kostsamma äventyr det här, även om hänsyn tas till dollarns allt sämre värde. Men här är den fortfarande uppskattad och mer åtråvärd än andra, i våra ögon starkare västvalutor.

Hos Runströmer träffar jag samman med tävlingens officiella speakers, som talar utmärkt engelska med utpräglad amerikansk accent och kan en massa fräckisar. Man får en ny jugoslavisk del i sitt förråd och lämnar ifrån sig vår egen klassiker, Gösta Olanders om commandosoldaterna. Som vid översättning till jugoslaviska får allt arbete att upphöra och småningom alla att storgarva. Medan han själv plitar vidare på stencilen med truppens personalia (födelseår, längd, vikt, vad var och en skall simma i VM, vilka pers. som är anmälda o. s. v.). Inte lätt klara det snyggt och prydligt i allt oväsen och ståhej på en jugoslavisk maskin, där nästan inga bokstäver sitter, där dom skall.

Kronman, Lindhgren, Evert och "Pålle" tar hand om konferensen med tredje statsmakten, som verkar sur och negativ mot oss — dom har vissa problem att hitta skrivbart stoff så här dagarna före, när ingen egentligen vill säga något, som kan ge en rubrik över ens två spalter. Man har ju själv varit med om det där och vet hur hopplöst det är att skriva "förhands" med ledare-tränare-aktiva, jämfört med vilka den berömda musslan är ett under av vältalighet.

ETT SPÖKE

Centralledningen är bjuden på middag av Sällfors med fru (som går omkring med en officiell stämpel av "spöke" — det står ghost på hennes "deltagarkort"). Sällfors och den övriga FINA-maffian bor på enorma och påkostade hotell Jugoslavija, en otrolig betongsilo över några hektar med utrymmen lite här och var, där man skulle kunna spela tvåmål i fotboll med rätt många man i resp. lag.

Maten är lika superb som hotellet stort och vi har en angenäm kväll, där inte minst det nyförvärvade förrådet av jugoslaviska vitsar kommer till sin rätt. Efter samvaron gör vi en liten sväng ner om till Scar dalia, ett pikant område i gamla Belgrad, där krogar och "bysor" ligger vägg i vägg. Också våra pressvänner (?) har hittat ner och diskussionen blir livlig mellan förbundsgubbar och journalister om hur, var och när man gör PR för sin sport. Man får veta, att cykel- och bandyförbunden är världsmästare — simningen i höjd med det sämsta.

Debatten mynnar småningom ut i nånting som liknar försoning — i varje fall blir ordförande Gunnar till slut bjuden på dricka av skrivarna.. Om relationerna därmed är normaliserade vet man icke, men nåt litet steg åt rätt håll är det kanske ändå.

Menar ordförande Gunnar, när vi efter idogt letande och långt väntande lyckas komma över en taxi att skumpa hem i. Belgrads taxikår är stor, merparten av bilarna är lite risiga men går. Trafiken är tät och tuff — det hålls stenhårt på högerregeln, men dom som kör taxi tycks mena, att höger är bägge hållen!

Söndagen 2 sept.

Tävlandet har börjat komma igång. Redan under lördagen startade poloturneringen och konstsimsfolket inledde sina figursimningar. Den delen av tävlingen fick en tragisk upptakt — timmen före tävlingarnas början avled den tyske konstsimledaren dr. Brinkman av hjärtslag. Förstämningen är allmän och man skänker en deltagande tanke till de stackars tyska flickorna, som nu skall VM-tävla under så dystra auspicier.

Det går hyggligt för våra — överledare Set Hjärpe (som i det officiella tävlingsprogrammet har fått följande namn: "S. Hjarpe, Vintrosagatan, SWE") rapporterar stolt och belåtet, att våra flickor dragit bra startnummer i lottningen och sköter sig bra.

Barbro Anséhn blir elfte flicka i solo

bland 15 startande och ihop med Marie Cervin blir hon omsider åttonde i par. Det betyder VM-poäng till Sverige, och det var precis vad överstelöjtnanten lovat i styrelsen, när den heta potatisen om konstsimmets VM-deltagande bollades lite hit och dit och fick en kompromissliknande lösning, mot vilken hr Vintrosagatan reserverade sig (hade på förhand skriven reservation — i två olika utföranden!).

Nu är Set Vintrosagatan nöjd och belåten och erkänner spontant, att den besättning på två man som han fick med sig var exakt den rätta och att utdelningen troligen inte blivit större, om han fått med det lag, som han slogs för.

Synd att inte hela gänget fick följa med — är de andra lika trivsamma, försynta (och snygga, säger ordförande Gunnar, att jag skall tillfoga) som Barbro och Marie hade det varit trevliga bekantskaper att göra.

Öl Vintrosagatan skall själv beskriva konstsimmerskornas öden och äventyr i bassängen — jag nöjer mig med att fastslå, att den här första konfrontationen med "hjärparna" och fru Ragnwild (som det står i programmet) Blomgren var alltigenom positiv och jag tippar, att övriga i truppen framgent kommer att ha en lite mer rättvis och riktig syn på den här delen av vår simmarfamilj, som vi hittills tyvärr fått träffa lite för sällan.

PÅLITLIGA

Pålitliga poängplockerskor har vi på annat håll — det är dags för Ulrika och Agneta att gå i elden från svikten i dag. Ordförande "Cry" Öhman har dumpat chanserna — andra- och sjätteplatsen i München var abnorma framgångar och inte alltigenom representativa för flickornas status i svikt.

Vi åker ut och bekantar oss med arenan, Kosutnjak, en härlig simstadion i Belgrads utkanter, placerad i ett grönområde med härlig frisk luft. Många frågar sig, varför inte den här stadion (med en 50:a, separat hoppbassäng, en 25:a och ett par barn- och turistbassänger), gjorts till VM:s huvudarena.

Det går bra för flickorna — Ulrika ligger på medaljplats efter första avdelningen, Agneta har finalplats, d v s bland de första åtta, inom räckhåll men måste hoppa upp sig någon plats. Flickorna drar sig tillbaka för att vila, vi tar chansen att bada, sola och koppla av före lunchen.

På eftermiddagen hamnar ordförande Gunnar och skrivaren mitt i getingboet — vi tar plats hos flickorna och får besked av Agneta: "Sitt här och var trevliga och underhåll oss mellan loppen! Ni kan väl dra några vitsar eller sånt!!!"

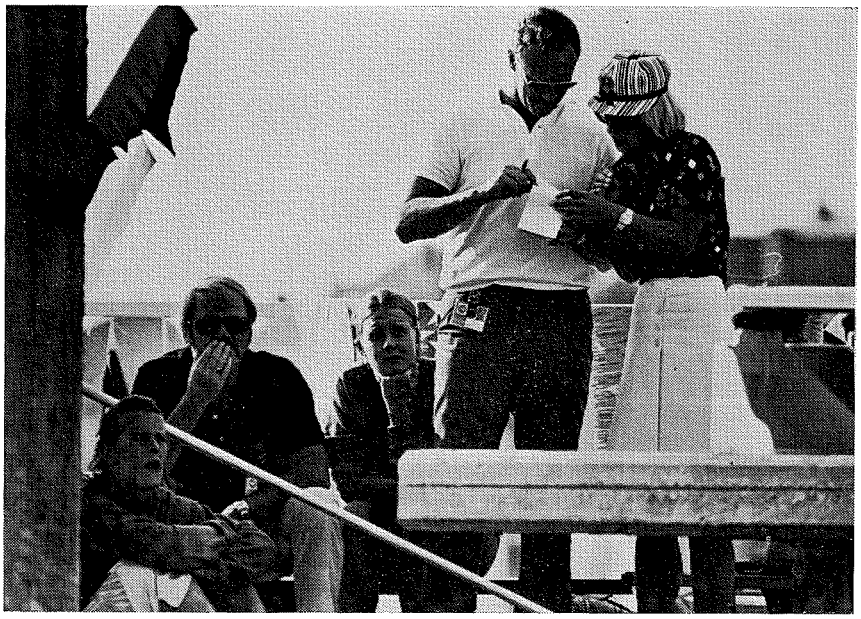

Ordförande Gunnar och Gunnel Weinås kollar ställningen under svikthoppet, medan "peptalkare" Frille mellan Ulrika och Agneta tycks tänka på ryska brottare eller något ditåt

Tala om rätt man på rätt plats! Vi kör igång, får fram ett fint samspel med Ulle och Agneta och man börjar förstå, hur deras rytm fungerar. Efter varje hopp vill dom varva ner, vila nerverna med lite avkopplande, gärna roligt snack. När det drar ihop sig till hoppning samlar flickorna ihop sig enormt, stänger in sig inom sig själva, och man känner hur luften blir nästan elektrisk av deras laddning.

De är imponerande fenomen att ladda upp inför varje uppgift för att sen vara mjuka, öppna och trivsamma varelser nästan på ögonblicket efter sitt hopp.

ULRIKA VINNER

Vi lovar Agneta som belöning, om hon går till final att vi skall ta den nyaste om den ryske brottaren. Agneta skärper till sig, hoppar sig till final och får sin historia. Ulrika har också bättrat på sig, hoppat upp och förbi den lilla kantiga, 14-åriga amerikanskan Chandler, som ledde halvvägs men sen inte palla de för nervpressen. Ulle vinner försöken och Agneta går till final som åttonde och sista.

En fin dag alltigenom. Men vad göra åt den till Göteborg utflyttade dottore Eriksson, som på kvällen stolt summerar, att alla våra VM-poäng tagits av Göteborg, hur många det nu blir, när hopperskorna gör sin final nästa dag. Både Ulle, Agneta och bensträckarna Barbro och Marie är ju från kommunen på västkusten, som vi huvudkommunbor plägar kalla Sveriges baksida.

Vi har haft improviserad presskonferens med Ulrika, Agneta och Gunnel. Vi tar farväl av den charmiga trion och Agneta försäkrar sig om peptalk också på måndagen — vi kan väl fler vitsar och kommer väl säkert och sitter hos dom också i finalen. Vi lovar och ägnar viss del av dagens fortsatta verksamhet åt research (om man får sätta så anspråksfull rubrik på letandet efter nya vitsar och fräckisar). Lite hjälp får vi här och där och man upptäcker, att man inom sig har den bästa hjälpen, när nöden är som störst...

Och på den ryska brottaren kan man, upptäcker vi, göra många små kluriga variationer, inte minst med hopparfolk, som sig grupperar och sträcker!

En liten hake får vi också på Öl Vintrosagatan. Vi hör berättas, att när konstsimmet skulle börja fick publiken order om att det var förbjudet att applådera, eftersom de störde domarkollegierna (det jobbar två kollegier samtidigt, och övningarna är inte slut på samma gång). Jugoslavisk publik är förvisso inte världens tystaste — när de här åskådarna inte får tjoa tar de sin mats ur skolan, reser sig som en man och lämnar lokalen! Synd om världens "hjärpar", som mister en del av berättigad och förtjänt uppmärksamhet.

Men småningom får vår KK-bas kärkommen revansch. Vid lagtävlingen inne i Tasmajdan är det stuvande fullt, medan en kvällsmatch i polo utanför

går inför knappt kvartsfulla läktare. Ändå är det en tuff match, Ungern—Italien, men man skall nog ha polo som en del av sitt själsliv för att föredra det (plus efterföljande match Grekland—Bulgarien, som Grekland lika överraskande som klart vinner) framför att titta på ett knippe snygga damben i fin sträckning och raffinerad belysning.

För visst har dom här brudarna både grace, elegans och kunnande samt — snygga ben. Åtminstone den sistnämnda kvalitén kan jag bedöma — övriga detaljer överlämnas åt vår överstelöjtnant att rapportera om på annan plats i detta nummer.

Måndag 3 sept.

I dag skall det alltså hända "på riktigt" — nu skall vi få se svenskt på prispallen, hoppas och tror vi allmänt. Hopparflickorna är ju pålitliga och med sådan uppbackning, som ordförande Gunnar och jag består dem kan det inte gå utan den s k vägen.

Flickorna hoppar på eftermiddagen — vi tittar på lite polo på förmiddagen och noterar, hur snett det slår med sån här kvalificering. Vårt eget manskap åkte ut med smala marginaler i kvalet i maj på Hvaar — här får t ex Israel lira. Ett lag, som vi hade slagit med vänster ben, är jag övertygad om.

Preliminära omgången är rätt ointressant, det är mycket "tvåsiffrigt", när agnarna skiljs från vetet.

Men också en del intressanta matcher bjuds — jag får äntligen chansen att se Kuba, som jag hört talas så mycket om Verkligen ett snabbt, tekniskt och idérikt lag. Kubanerna har en färgad lirare, som är planens gigant i alla detaljerna i matchen. En upplevelse!

Vi ger oss av till Kosutnjak, som också heter Sport Center Cukarica, tidigt — vi badar, solar och äter lunch där ute ett rätt stort gäng. Simtruppen kommer också, har alldeles lämpligt fått träningstider där ute och kan alltså slå två flugor i en smäll.

Nåja, på den fronten hade man från början bestämt sig för att åka ut och stötta våra hoppare under finalpasset, ty visst håller vi ihop i truppen, även om vi bor, tränar och tävlar med några mil emellan oss.

TROR PÅ SEGER

Jag får några ord med Gunnel — som skall koppla av med några motionsrundor löpning runt bassängen; hon tycker som alla andra, att tre mål mat om dan med tre—fyra rätter varje gång är för mäktigt, och man måste möta den oundvikliga viktökningen. Jag säger till Gunnel, att jag tror att Ulrika kommer att vinna svikthoppet efter den fina insatsen i går. Gunnel tittar sig lite försiktigt omkring och viskar sen: "Det tror jag också . . . men säg det inte till nån!!!"

Jodå, det börjar bra. Ulle får iväg ett praktfullt rakhopp och säger spontant, att "det här var det bästa rakhopp jag hittills gjort här nere". Agneta, styrkt med vits och fräckis, hoppar också snyggt. Jag börjar föra protokoll men klarar inte av'et — ordförande Gunnar övertar penna och papper. Och konstaterar viskande: "Fy f—n, så nervöst". Ty flickorna hoppas som små änglar, turas om att leda tävlingen.

Agneta ligger i topp efter obligatoriska med Ulle på tredje plats — men det vill dom absolut inte veta om. Det är totalförbud i "lägret" bakom ett stort, vindskyddande paraply att ens andas om hur "vi" ligger i loppet.

"Man blir bara ännu mer nervös då", förklarade Ulrika — som sanningen att säga inte verkar speciellt nervös. Men kanske är det för att nerverna ligger långt ut i kroppen, att hon påtagligt — emellanåt så det osar — gjuter sin ilska över den österländska domaren, Bade, som verkliken dömer chauvinistiskt.

CIRKUSDAGS

"Nu är det roliga slut — nu börjar cirkusen", säger Agneta, när obligatoriet är slut, och den valfria avdelningen begynner. Det är nu de österländska svårighetsgraderna kan ge utslag i toppstriden — och gör det. Christa Köhler hoppar förbi "oss", Marina Janicke, som lite överraskande stod för en praktmiss i försöken, hoppar skärpt.

Men Ulrika håller ställningarna rätt bra och hennes andraplats är egentligen aldrig direkt hotad — i stället har man en liten förhoppning om seger, eftersom Köhler i slutet har två helsvåra hopp och i slutomgången måste peta i 2 1/2 mollis på minst 4 1/2 i snitt för att vinna.

Men hon gör det, vinner och får överallt i svensklägret ett rejält erkännande: rätt flicka vann — Christa hoppade bäst i dag. Ulle blir alltså tvåa, Janicke trea och Agneta fyra.

Tvåa—sexa var onormal topp på brickan i München — det var den gången Toivo var så otröstligt lycklig i TV, att han "grinade" inför hela svenska folket. Men nu har också han stabiliserat sig och lärt sig av de otaliga framgångarna. Han säger på sitt torra och kalla sätt om utgången: "Jag får tydligen revidera min uppfattning om vår svikthoppning — och i TV kunde jag behärska mig rätt lätt den här gången.

RIVSTART

Det har alltså börjat hända saker och ting, skrivarfolket är på betydligt bättre humör och ordförande Gunnar menar, med instämmande nickar av simbas Kronman, att en sån här rivstart var vad vi behövde. Hopparfolket har enats om gemensam utgång i staden efter sina finaler och en tilltänkt gemensam middag och lite hyllningar för våra hoppande amasoner ihop med övriga truppen på kvällen får anstå till påföljande kväll.

Kanada tycks ha bjudit hela hoppargänget på improviserad bankett nere i Scardalia på kvällen — man stöter ihop med glada och belåtna Ulle och Agneta, mellan alla de gatustånd som nyligen ankomne plask- och lek-direktören Eisten Carnegård aus Spanien frekventerar i hopp om att hitta någon, som säljer — kåldolmar!

En ljuvlig, varm och skön kväll är det. Man har för länge sen tappat räkningen på dagarna — det lite groteskt, att det är måndag och en liten bit in i september. Men väntandet på hissarna (som emellanåt är sönder), den tunga och lite enformiga maten (allting börjar smaka likadant och allt fler hoppar allt oftare över ett och annat mål pr dag), den kvalmiga, tryckande dagsvärmen, den grå tristessen, det myckna bussåkandet och för rätt många en knorrande om än inte revolterande mage gör, att man börjar längta hem till tösen och katten, ja nästan till Bo-Göran och grabbarna "hemma" i Tokholma.

Och då har det ändå egentligen inte börjat — det är i morgon först, som simtruppen skall igång på allvar. Stämningen är skärpt, stillsamt beslutsam, gänget är laddat. Skall vi få den positiva öppning, som kommer att betyda så mycket för VM-fortsättningen, som vi vet att vi behöver. Vi fick det i Barcelona, vi fick det i München — och envar vet, hur bra det gick då . . .

Tisdag 4 sept.

Så är det alltså dags. Sture Kronman har begärt väckning klockan 5.45 (om han sovit nåt på natten???) och har ner de, som skall simma första dan, till en uppiggande och nervlugnande morgonbadning före frukost. Den dagsrytmen har man kört med förr och har goda erfarenheter av i simmargänget.

Och vi kör tydligen in i gamla hjulspår igen. Det blir en praktfull öppning, trots att det är för oss lite udda

Vårt duktiga medleylag fr v Gunilla Lundberg, Gunilla Andersson, Britt-Marie Smedh och Diana Olsson, som glatt vinkar med sin maskot mellan Gunilla och Britt-Marie

grenar och utan insatser av de stora kanonerna.

Bernt Zarnowiecki och Börje Holmberg har den tunga lotten att öppna — Bernt gör det med pers. på 200 frisim och går till finalen. Lite oväntat — men livligt uppskattat och mycket bra.

Syster Anita blir utslagen på 200 medley trots hyfsad tid, på 100 bröst för herrar — där jänken Hencken redan i försöken slår världsrekord — är vi inte med. "Anton" Sandberg blir utslagen på 100 rygg — och så skräller det till rejält.

Damernas medleylag storsimmar: Diana börjar med svenskt, 1.07,89, Bibbi Smedh simmar på 1.16,4, Gunilla Andersson gör sitt livs lopp i fjäril med 1.05,01 och Gunilla Lundberg avslutar med 59,71.

Gunilla har bråttt i väg, många får hjärtat i halsgropen och är rädda för att det var tjuvstart. Men vi kan andas lugnt — domarna har inget att anmärka och Åke Lindhgren (som själv i början var skitskraj för Gunillas djärva chansning) ändrar om sig till att det var en "smakstart — precis exakt på grammet!"

Totalt simmar flickorna på 4.29,02 — det är tre sekunder (på nån futtig hundradel när) under gällande landslagsrekord, som daterar sig från München, tror jag. Flickorna simmar på mellantider, som de aldrig tidigare varit i närheten av, och vi går till final som tredje lag efter DDR och USA.

Att dom är utom räckhåll för oss visste vi innan — vad har västtyskor, holländskor och ungerskor egentligen presterat i förhållande till sitt absoluta max. i de här försöken. Kan vi rent av hålla ställningarna och simma hem en helt opåräknad medalj?

LIGGER RÄTT

Redan försöken ger oss kvitto på vad alla varit osäkra på och nervösa för: vårt lag ligger synbarligen rätt i formkurvan, det kommer förhoppningsvis att bli en bra VM-insats överlag. Stämningen är påtagligt lättad, även om det kanske rent av inte blir så stor utdelning i kvällens finalpass, som vi fick läge för i försöken.

Finalpasset, det första i simning, börjar med massor av prisutdelningar i konstsim och hopp. Den stora musikkåren i helvitt, har dock ett lätt jobb: första kvällen behöver dom bara alternera mellan två nationalhymner, USA:s och DDR:s. Och man gissar säkert inte fel, om man tror, att man kommer att höra de två melodierna intill tjatighet under prisutdelningarna den kommande VM-veckan.

Jodå, det blir så också, när simmandet kommer igång. Det börjar med 200 fritt, där Bernt Z. tjuvar (nerverna?), innan fältet kommer igång. Montgomery, USA, anför från början och vinner. Bernt går bra på slutet och bärgar den sjundeplats han har vid 100 meter (57,50 är hans mellantid) och går i mål på pers. 1.56.58. Montgomery/Krumpholz tar dubbelt för USA före Pyttel, DDR.

Så kommer första östtyska explosionen: Kornelia Ender—Andrea Hübner är två rejält tilltagna brudar, som helt dominerar 200 medley. Kornelia anför men Hübner tar över på bröstsimmet och vinner på nytt v-rekord, 2.20,51. Också Kornelia är under gällande rekord med sina 2.21,21 och lämnar lilla amerikanska Heddy (som ser stor ut gentemot vår egen lilla Anita men liknar en baby ihop med DDR-flickorna).

REKORD IGEN

Så herrar, Amerika och nytt rekord igen. Hencken är suverän från start och bättrar morgonens v-rekord på 1.04,35 till 1.04,02. Ryssen Kriukin, stabil typ med stora "muschare" blir tvåa på en tid, som låg under hans gamla v-rekord. Så DDR igen — 100 rygg och Roland Matthes givetvis. Han badade sig till final och förefaller inte ta i så där nämnvärt nu heller. Han nästan slutar att simma tjugo meter från mål men har gjort sitt numera välbekanta ryck före, i och efter vändningen. En uppvisning av en mästare!

Slutligen kvällens absoluta clou — damernas 4×100 medley. En oförglömlig DDR-uppvisning, världsrekord med otroliga 4.16,84. USA blir nästan pinsamt utsimmat, är nio sekunder efter i mål och alla amerikaner är chockade. Den östtyska utskåpningen är det stora ämnet i kvällens eftersnack — USA-stallet med berömde Peter Daland i spetsen verkar eftertänksamt och bekymrat. Inte konstigt — här ställde ju DDR upp fyra flickor, som simmade en bit under gällande världs-

rekord hela vägen. Bara Ulrike Richter i ryggsimmet får sin notering bokförd som rekord — 1.04,99 hade hon. Plus givetvis lagets hart när otroliga 4.16,84 — oj, oj, oj!!!

Hur gick det då för våra? Hyggligt men inte riktigt samma force som på förmiddagen. Västtyskland, som tydligen sparat en eller annan kanon, simmade utom räckhåll för oss och både Holland och Kanada slår våra flickor. Laget blir sexa, vackert så, men hade hamnat ett pinnhål högre, om vi gjort om tiden från försöken.

Nu stannar klockan på 4.30,59 — Diana slog svenskt igen med 1.07,58, Bibbi gör 1.16,5, Gunilla A. 1.06,9 och Eva Andersson (som gått in i stället för Gunilla Lundberg i överensstämmelse med förhandsplaneringen) rundar av med 1.00,6. Östtyskorna simmade med Richter (1.04,99 — v-rekord) Vogel, (1.12.3!) Kother (1.02) och Ender (57,21!).

Onsdag 5 sept.

Det känns skönt, att vi fick en fin öppning, det är påtagligt redan vid frukosten, som vi nu äter i spridda skurar, eftersom de, som skall simma försök, frukosterar tidigt efter ett uppiggande och nervförlösande morgondopp, hur spänningen släppt på många håll och hur tillförsikten sakta stiger i gänget.

Det blir inte sämre av att Irwi storsimmar i försöken, slår svenskt under 2.10, som hon om inte lovade så dock hoppades på i samband med SM. Det blir 2.09,260 och räcker att knappt men klart försökslå östtyskan Elke Sehmisch, EM-vinnare på damernas 400 frisim i Barcelona, om jag inte minns fel. Andra svenska i försöken är Marie Sundeborg, som öppnar försiktigt på 1.06 blankt — Irwi är ute på 1.03,1, i sitt heat, där Sehmisch anför så långt — och Marie landar på 2.15, trea i heatet, och borta från all chans till finalplats redan när tredje heatet av fem simmat.

Så kommer Gunnars gren, som han inte simmar, 400 medley. Unge Andras Hargitay är förstås favorit och vinner sitt heat, där "Bellan" är fyra på 4.46,57 — 1.03,2, 2.16,09, 3.42,5 är hans passertider. En ny och för oss okänd amerikan, Strachan, vinner tredje heatet och Gingsjö, som påtagligt gått uppåt dag för dag på träningen, blir tvåa i sista heatet efter andre amerikanen, den påtagligt bröstsimsstarke Rick Collella.

ÖSTTYSK BIBBI

Diana åker ut på 100 ryggsim — hade behövt simma bättre än gårdagens svenska rekord i lagkappen — och Britt-Marie Smedh, i av Buhre införskaffad "östtysk" (som görs och säljs av västtysk fabrikant) baddräkt simmar undan bra, vinner första heatet och ser ut att kunna ha poängplats i kvällens final.

Så kommer den stora dramatiken med diskningen på 4×100 frisim. Bernt är lugn och sansad men man ser ändå, att han tar sig hårt av (den påstådda) malören att ha tjuvat i växlingen. Han ber lite försynt Sture att fixa, så att han får se videotejpen, som det hela är inspelat på. Ordförande Gunnar har bett att få skriva det här numrets ledare om den här incidenten: vi får veta, att passets tävlingsledare Ezz El Din hävt diskningen och alla går nöjda och glada till lunch.

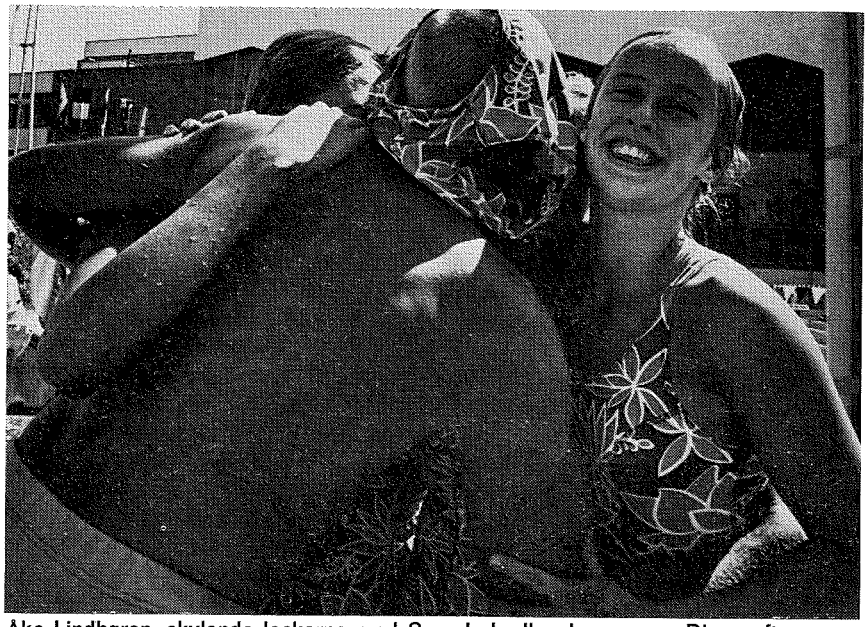

Åke Lindhgren, skylande lockarna med Speedo-brallor, kramar om Diana efter ryggsimsloppet i medleylagkappen

Kronman kommer till lunchen försenad, svettig, ilsken och irriterad. Han bär bud om att vi trots allt är diskade och vill ha tag på Sällfors. Han är ute och försöker ringa, får inte tag i Bertil och återkommer med beskedet, att han vill åka ut till hotell Jugoslavija, där FINA-maffian bor. Jag erbjuder mig åka med, avslutar förrätten i hast, medan Sture som sin lunch tär två glas bordsvatten (han bantar ju numera nästan stadigt, lille Sture, så på sätt och vis är det här ju bara bra för honom).

200 METER MATSAL

Vi åker den nästan millånga vägen till Jugoslavija, letar efter Sällfors i de enorma utrymmen och väldiga salar, som det här betongpalatset är utrustat med. Dom har en matsal, som är tvåhundra meter lång — nere i andra ändan skymtar vi en ny liknande matsal. Jag tror det är spegelvägg, men när vi letat oss igenom hela första matsalen ser vi, att det finns en till, lika stor. Bägge utan Sällfors — fast t o m en mäktig FINA-pamp är liten som lusen i en katedral i de här utrymmena.

Vi träffar på Plaskdirektör Eisten (som är här på firmans bekostnad). Han hjälper oss leta men ingenstans hittar vi Sällfors. För att lugna ner oss lite tar vi en "bärs" i baren, innan Sture ger sig ut på ny rekognosering, sedan Eisten mumlat nåt om att han sett ett dukat långbord i den tredje, lite finare matsalen.

Sture kommer igen om en stund och rapporterar, att han hittat gubbarna, som sitter i en avskärmad matsal och käkar lunch, inbjudna av jugoslaviska sportkommittén. Sture lyckas skicka in en löpare, som ber Sällfors komma ut. Sture får beskedet, att FINA-byrån på Sällfors initiativ skall behandla ärendet. Vi vill att dom skall ta ärendet med detsamma, eftersom vi snarast vill lämna besked hem, om grabbarna får simma, så att laddningen kan börja. Men det dröjer — vad betyder några aktiva idrottsmäns sportsliga övningar och förberedelser mot att de höge herrar får äta sin lunch i lugn och ro?!?

Vi spinner lite på det temat och svär ve och förbannelse över hur snett och vrångt idrotten ibland fungerar. Sture är ilsknare än jag, svetten rinner i strömmar, han far upp och ner i den pompösa skinnfåtölj, som vi lägrat oss i den hektarstora foajén.

BIOGRAFVAKTER

Så kommer rödrockarna (första gången jag såg FINA-byråns officiella rödblazer trodde jag dom var folk, som gick och anvisade åskådarna platser un-

gefär som vaktmästarna lyser senkomna biobesökare på plats hos oss) och min gamle vän Zorowka — östtyske förbundsordföranden — säger lite försiktigt, att det har fattats ett felaktigt beslut men att Sällfors, som strax kommer ner, får ge oss mer konkreta besked. Vi förstår på Zorowka, att vårt lag är diskat och fru Sällfors, som förenat sig med oss, är lika arg och tycker, att FINA-byrån är en sorglig samling.

Så kommer Bertil, vi får det dystra beskedet av en Sällfors, som verkligen är irriterad, arg, ja rent ut sagt förbannad. Jag har aldrig sett vår försynte FINA-man, som för de flesta av oss alltid tyckts så iskall, försiktig och diplomatisk, så blixtrande arg.

Han säger:

— Nu undrar jag, om jag vill hålla på med det här längre. Det är hopplöst ha att göra med sjattar, som inte vågar stå till sitt ord. Allt är den förb-e Ostos fel — han tillhör inte byrån, får inte rösta men har som f d president rätt att närvara och yttra sig. Jag sade till honom i går i rätt klara ordalag, vad jag tyckte om honom och hans sätt att agera i andra sammanhang ... nu tog han väl revansch, så fort han fick chansen.

DISKADE

Vi är alltså diskade — vårt lag är offer för hur personliga motsättningar, prestige och geografiskt (i världsdelar) tänkande och strategiska grupperingar fungerar. Den enskilde idrottsmannens rätt spelar mindre roll. Sorgligt, ruttet!

Sture sväljer och säger till Sällfors, att han skall gå och söka upp dr Henning och tala med honom. Vilket han gör, åtföljd av min försynta kommentar: "Skall jag gå med — jag slår hårdare med högern än du ..."

Sture kommer igen, har fått tag på Henning (som har en frisyr, som får vår egen Åke Lindhgren att se ut som rena hippien), och har lugnt och sansat (Stures egen värdering) sagt vad han tyckte. Det är inte mer att göra, vi lämnar Jugoslavija och åker hem för att släppa det trista beskedet.

Ilskan hos alla är uppenbar, alla reagarera likadant. Ordförande Gunnar gör en sista ansträngning och formulerar i den tryckande värmen, ett brev, i vilket han ber Henning att än en gång tänka över beslutet och ompröva diskningen. "I sportens intresse" menar Gunnar i sitt brev och påvisar, att den invecklade och kostsamma tekniska apparatur, som finns på plats, klart och tydligt bevisar, att det inte kan vara någon tjuvstart. Att vi är offer för ett justitiemord. Vi ger oss av extra tidigt för att få tag

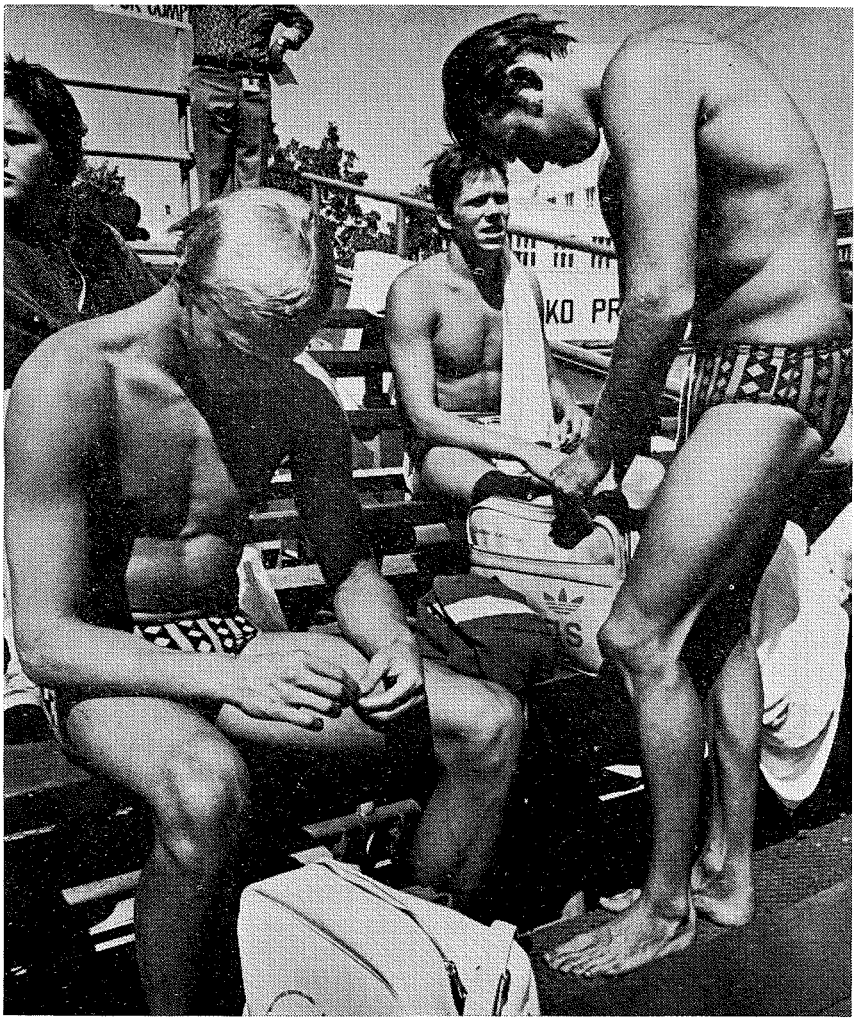

Bittra och besvikna efter diskningen — Svante Rasmuson och Roffe Pettersson funderar, medan Gunnar packar ihop sina prylar

på Henning, som först efter viss påtryckning tar emot brevet men inte vill läsa det. Gunnar är enveten och får Henning att ta emot brevet och läsa det — men det stannar vid det.

Vi får alltså inte simma ... och alla är arga. Vilket i sista hand leder till en våldsam debatt på kvällen mellan ordförande Gunnar, tränare Åke och doktor Bengt, hur sånt här kan få ske och hur såna människor som FINA-gubbarna kan få sitta kvar i sina elfenbenstorn.

— Vi har gjort vad vi från vår sida kan, Bertil (Sällfors) har verkligen engagerat sig för vår sak och östtysken Zorowka har personligen lovat mig att se till att ärendet igen blir prövat vid nästa byråsammanträde i FINA, förklarar Gunnar.

BÅDA VINNER

Alla är vi ense om att det här är "käpprätt åt h-e" men att man har att acceptera faktum. Vidare åtgärder och aktioner för att få bort folk från världssimningens översta nivåer måste följa de demokratiska spelreglerna — d v s saken får dras upp vid nästa kongress; så här uppenbart inkompetenta får man försöka stoppa från omval.

Varken Åke eller Bengt vill nöja sig med det svaret och debatten pågår ett tag med nästan väl höga röstlägen, innan parterna säras. Förmodligen tillskriver sig bägge läger den seger, som vi alltså i det reella fallet inte alls varit i närheten av att vinna ...

I simbassängen får USA kvittera på damsidan med en dubbel på 200 frisim, som Keena Rothammer vinner före Babashoff och östtyska Eife. Irwi blir femma, ser med sin snygga gula overalltröja och sitt blonda hårsvall, fin ut, när finalfältet ställs upp. Det svenska rekordet från i morse får sig en ny puff och skrivs till 2.08,895.

Nya, välkomna poäng får vi i långa medleyn, som Hargitay helt dominerar före amerikanarna, av vilka Strachan går fram till silvret på frisimmet, sen Collella lett fram till 300 meter. Hargitay gör

1.00,3 på fjäriln, 1.09 på ryggsimmet, 1.20 på bröstsim (där Collella sträcker iväg på 1.15!) och landar på 4.31,115. Gary Halls v-rekord, som alla trott dödsdömt, står sig — det är kanske inte så dåligt, trots allt.

Och tanken smyger sig fram: då är väl inte Gunnars på 200 det heller, vilket öppnar en viss optimism, eftersom Gunnar uppenbarligen i all tysthet inte är så förfärligt långt från sin München-form just nu. Poäng tar Gingsjö, som blir sexa på 4.37,629.

Bra gjort av Irwi, bra gjort av "Gingan". Bägge är ju göteborgare, så vi undviker medicinman Eriksson för att igen slippa höra tjatas om Göteborgs förträfflighet och förmåga att förse blågult med VM-poäng . . .

EN BROTTARE

Lite senare på kvällen noterar vi, att blonda Bibi Smedh också tar poäng, den första icke-göteborgska. Hon är bara tiondelar från en fjärdeplats i loppet, som Renate Vogel vinner på 1.13,7 — den marginal hon vinner med snor hon åt sig nästan på första 25 metrarna. Vilken otrolig forcering och vilken kraft hon har, den lilla satta tyskan, som ser ut mest som en normal svensk welterviktare — i brottning.

Amerika ger en formidabel uppvisning i konsten att simma riktigt fort, även om v-rekordet står sig en halvsekund för kvartetten Nash-Bottom-Montgomery-Murphy, som slår ryssarna med nästan fyra sekunder. Man undrar vad vi hade räckt till, om vi fått utnyttja vår moraliska rätt att starta — poäng hade det säkert blivit.

Och man erinrar sig en detalj, som suttit och gnagt hela dan: Gunnar, nyklippt och fin, slog svenskt rekord på startsträckan i morse och hade plötsligt blivit sig förunderligt lik sen i fjor på OS. Inte bara i håret — han såg på nåt vis plötsligt ut som den välpreparerade, fakirtränade idrottsman, som var oslagbar i fjor!!! Börjar man inte "på riktigt" tro på Larsson som en vinnare på fredag, månne???

STÖRRE PÅ POLO

Efter varje finalpass i simning är det en attraktiv polomatch. Den här gången mellan storlag som Sovjet och Jugoslavien. Publiken, som tycks bli större och mer fulltalig på läktarna, när det drar ihop sig till polo — simmare och (svenska) sportskrivare går förstås hem — har stora förhoppningar och hejar vilt på sina favoriter.

Sovjet gör mål efter 50 sekunder — Markovic i juggeburen blir helt ställd av Kabarovs åttametersskott — och viserligen lyckas Stamenic kvittera och jublet får stiga mot skyn. Men det står snabbt klart, att ryssarna är betydligt bättre, man får hål på det jugoslaviska zonförsvaret med sina vassa skott från distans, som går in, allra helst som alltid glade och öppne Markovic inte har sin stora grande gala-kväll den här gången. 6—2, mycket övertygande och med något som mest liknar utskåpning, vinner ryssarna med.

Vemodigt att se sina gamla goda vänner och kompisar genom så många turneringar — Bonacic, Rudic, Polic, Belamaric, Pericic och vad dom nu heter, bli så utspelade inför sin i medgång lika stimulerande och inspirerande som i motgång sträva och grymma publik. Juggeledningen har plockat in ett par gamla rävar som slutet på sina försök att förnya. Men kapaciteter som Jankowiç och Sandic finns inte med längre — och såna växer som bekant inte på tr än.

Det kännes vemodigt att vandra hem i den varma men mörka huvudstaden. Man har offrat middagen för att se polo — allt fler hoppar över minst ett av dagens mål: det är för varmt, för mycket mat (som redan nu smakar likadant hela tiden) för att man inte skall börja tänka på vikten.

INTE I MORGON

En skiftande dag, full av djupa dalar och (relativt) höga toppar. Man svär vid sitt ensamma kvällsfikande över FINA-gubbarna, lider med polograbbarna från Jugoslavien. Och kan inte glömma, hur fin, självsäker och stimulerad Larsson såg ut, när han höll presskonferens, log med hela ansiktet och torkade sig efter lagkapps- och rekordsimmandet.

Kanske, kanske — trots allt???

I hissen på kvällen träffar jag Gunnar, som suttit och snackat med Gambril. Jag undrar, om det är i morgon det smäller — man har en viss förmåga att hela tiden tappa bort vilken dag och vilket datum det är. Gunnar, nästan förskräckt: "Nej, inte förrän på fredag. Tror du annars jag varit här nu, så sent????"

Nej, kanske inte — ändå är klockan knappt tio på kvällen.

Torsdag 6 sept.

Dagens övningar börjar med en för oss rätt intressant gren — 400 frisim. Brad Cooper vinner första heatet före "Bellan", som med sina 4.05,77 slår pers. Gingsjö vinner tredje, också på pers, 4.04,35. Och den från München välkände Rick Demont vinner fjärde och sista, någon tiondel sämre än vad "Gingan" hade. Oj, vad skönt och stilrent den grabben simmar frisim . . .

Anita gör i jämnhöjd med sitt personbästa på 400 medley, men det räcker inte. När man ser Anita ihop med östtyska bjässar som Gudrun Wegner och dom andra undrar man, om det är rätt, att så små och så stora skall tävla mot varann.

Fast italienska sprallegumman Calligaris är ju mer åt Anitas dimensioner till. Och henne minns man från förra (eller förförra, tror jag det var) kvällen, då hon stortjöt hela kvällen i restaurangen. Hon hade visst tandvärk och någon av de italienska killarna hade lurat henne att prova den gamla svenska huskuren, att ett rejält s k järn botar det mesta.

Vare sig tandvärken eller järnen tycks nu sitta i hos Calligaris, som stänker iväg, som om hon hade stulit baddräkten. Hon vinner tredje heatet klart och går till final som näst bästa flicka.

TILL FINAL

Gunilla Andersson gör under 1.06 — vilket inte precis är vardagsmat för oss — men blir bara heatfyra. Ändå är tiden bra och mycket riktigt, det räcker till åttonde och sista finalplatsen. Mer än man vågat hoppats på och avsevärt bättre än vad någon räknat med — det är förunderligt, hur ofta det är svenskt finaldeltagande här dag efter dag.

Och vi är inte ensamma om att göra den iakttagelsen — varje dag kommer det olika simledare på hotellet liksom kolleger på pressläktaren och komplimenterar Sverige för den samlade insatsen.

Ordförande Gunnar har "övergett" oss denna förmiddag — han kommer hem från Kosutnjak och rapporterar från försöken i damernas höga. Det är en gren vi hoppas på i morgon, när vi skall slå ut i full blom — Ulrika och Gunnar...

Det har gått hyfsat för "Ulle", som ledde tävlingen efter de obligatoriska hoppen före Janicke och gick till final som trea några få (noga räknat 2,10) poäng efter östtyskan, som ju Toivo hele tiden hävdat är den här grenens favorit.

Fast efter Ulrikas fina insats på svikten häromdagen undrar man, om lilla Marina, vars nerver inte är världens omvittnat bästa, när det riktigt gäller, skall palla. För Ulrika bävar inte vi insiders (som man väl får räkna sig som efter sin avgörande insats under svikthoppet!) inte för nerver, däremot för handstansen, har Toivo lärt oss.

BARA REKORD

Finalpasset blir VM:s mäktigaste, vågar man förmoda. Den ena magiska vallen efter den andra passeras.

Två man gör under de magiska fyra

minuterna på 400 frisim, när denna vall äntligen bryts, vi får se världens första flicka under fem minuter på 400 medley, och när i fjärde grenen 2.20 på 200 bröst passeras för första gången i simhistorien är det också två man genom den vallen.

Och så den vidunderlige Matthes förstås — han slår sitt eget v-rekord med en sekund men håller sig på "fel" sida om de två minuterna. — Loppet sönderfaller snabbt i två avdelningar: en med Matthes där framme med klockan som enda pacemaker, några meter efter de övriga sju, kämpande om medaljer och VM-poäng. Det blir 2.01,87, Matthes har ju lovat att simma under två minuter och gör det säkert när han finner tillfället vara det rätta.

Han simmar som alltid förunderligt avslappat och vackert — men givetvis rejält effektivt — och gör sitt vanliga ryck runt vändningen vid 100 meter och tjänar nån meter på det.

Mina grannar på pressläktaren är ungrare, och dom är högljutt belåtna över Verrasztos silver och ungerska rekord. Han simmar på 2.05,89 och slår fyra transoceaner — två jänkar och två australiensare — en bra simning, en bra tid — men han är mer än fyra sekunder efter Matthes. När det är prisutdelning bryter Matthes ledet och ger sin tränare, fru Marlies, en tacksamhetens kyss.

FÖRSTA SIMMEDALJEN

Men vi har själv glädjeämnen. Det blir en rätt opåräknad medalj — "Gingan" blir trea på 400 frisim, vilket man inte väntat. Även om pålitlige Birger Buhre nån dag i förväg varslat, att den glade göteborgaren nu visade såna takter på träningen, att det kunde bli en rejäl skräll. Birger är visserligen en ljusblå optimist men ändå inte sån, att han strör förhoppningar och tips omkring sig utan fast förankring i verkligheten.

Gingsjö öppnar löst på 59,65 och är sjua, har vid 200 simmat upp sig till tredje plats i fältet och vänder på 2.00,32. Brad Cooper anför här fältet och vänder under två minuter före den underskönt simmande Rick Demont. Bellan är åtta och sist vid 100 (1.00,67) och 200 (2.02,43) men har vid 300 simmat upp sig två placeringar.

Cooper leder före Demont — det är uppenbart att titelstriden kommer att stå mellan dem. Och "Gingan" vevar på — man vet ju att han kan sig själv såpass, att han inte gått på för hårt, även om det här luktar svenskt (och därmed också europeiskt) rekord.

Det är ju Larssons notering från Barcelona-EM, den gången världsrekord, som är i farozonen!

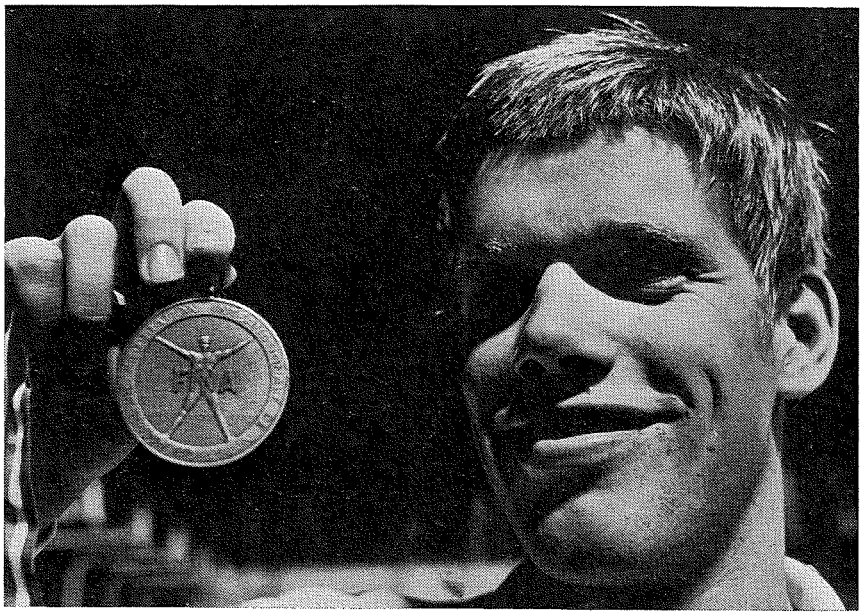

Bengt Gingsjö med sin medalj efter europarekordet på 1.500 frisim

Jodå, alla förhoppningar håller: Demont simmar i slutet ifrån Cooper och vinner på 3.58,11 och Cooper får 3.58,701. För Gingsjö håller det fint hem — det blir 4.01,272, europarekord! Och Bellbring simmar på 4.06,366 och blir femma — det måste vara ett fint pers för honom.

Poängen för de svenske strömmar till och en liten ljus förhoppning infinner sig: hur bra skall vi nu kunna simma på "fyragångertvå", när Gunnar visat sting med rekord på 100 frisim i den olycksaliga lagkappen och Gingan-Bellan gjort sånt här formprov.

Man tycker också: det där klarteckenet i god tid från Kronman och hans anhang till grabbarna och deras envetna attityd av förtröstan på att deras form skulle komma, när den behövdes, har suttit bra. Snart får man väl erkänna, att man tror på de där killarna, och att dom kan ett och annat om simning . . .

På sina hundringar hade "Gingan" 59,6—1.00,7—1.01,1—59,9 medan "Bellan" hade sina så här: 1.00,6—1.01,8—1.01,—1.00,3. Inget fel på jämnheten i farten här inte.

FLEST KILO

Stora ösattyskan Wegner — som Åke Strömmer vill rösta på som "Miss VM" därför att han då får mest kilo simmerska för sin röst —är otrolig på 400 medley. Öppnar på 1.06,6, ryggsimmet går på 1.16, bröstsimmet på lite mindre än 1.28 och med en avrundning lite under 1.06 både slår hon ett superbt v-rekord och gör 2,5 sekunder under fem minuter. Vilke hon — hittills, måste man givetvis tillägga — är ensam om i världen. Landsmaninnan Franke missar femminutersvallen med ett par futtiga tiondelar. Och lilla Calligaris tar bronset på fina 5.02,029 — visst kan man simma fort även om man inte är östtyska och så där förfärande stor.

Vad säger vår lilla Anita — ligger Calligaris två grappas (så heter det italienska brännvinet, tror jag) i botten här??? Eftersom min (polo)humor enligt Kronman och grabbarna inte har sin bästa marknad bland simmarfolket är det väl bäst tillägga, att jag skojar!

Matthes har vi redan berört — det är närmast 200 bröstsim för herrar. Kan Hencken med sin fantastiska snabbhet hålla (och hålla undan) för fältet på sista halvan. Den "rullande" klockan visar kring 31 sek vid 50, mellantiden på 100 för Hencken är 1.06,78, men där har engelsmannen Wilkie häng. På sista halvan går Wilkie förbi och vinner — där är 28 mot 95 i hundradelar för de två, som är ensamma i kamp vid målskivan.

Wilkie vinner och den stora, helvita musikkåren får skärpa sig igen: hittills har dom, bortsett från när Hargitay vann i medley, spelat The Starspangled Banner (USA(s) och Auferstanden aus Ruinen (som DDR:s nationlhymn heter) — givetvis intill en vis monotonitet, började man tycka redan för nån dag sen.

USA I BOTTEN

Med det ligger USA i botten: liksom våra toppsimmare har Wilkie tränat i Amerika. Han gör ett bra VM, ha setts i flera finaler redan. Och ny är han ju långtifrån — David Wilkie var tvåa i München, då Hencken vann på 2.21,55,

den gången världsrekord. Och rekordet är alltså nu Wilkies — kvällens fjärde världsrekord på fyra simmade finaler!

Kvällens första final utan rekord blir den interna DDR-matchen på 100 fjäril, där presumtiva VM-simmardrottningen Kornelia Ender tar sin första individuella titel. Men världsrekordet står sig med två tiondelar. Lilla Kother, några huvuden kortare än Kornelia, simmade fortare i den chockande lagkappen häromdagen men får stryk med 13 hundradelar.

Gunilla blir åtta, slagen av italienska Talpo med snäva marginalen tre hundradelar. Men VM-poäng blev det alltså — ungerska kollegerna berättar, att Gyarmati, en av gamla världens bästa på den här distansen, strukit sig. Hon var trött efter 100 rygg, hade fått mens lagom till fjäriln och ville koncentrera sig på 200 rygg i stället.

Det var kanske lite tur för Gunilla — utan att vi därför på minsta sätt vill förringa hennes insats.

USA:s imperium har redan sönderfallit på damsidan, noterar man: i den här grenen smög sig också en japanska in före bästa amerikanska — Deardurff och Tosdal (verkar nordiskt) blir alltså fyra och femma i grenen.

VI ÄR FEMMA

Slutet av finalpasset bjuder speakern — en på jugoslaviska (där vi hittills bara lärt oss att "Nema problema" betyder inga problem och att "Jedan Smer" är enkelriktad gata och att man säger "Dobra dan" när man säger goddag — dygent runt — enklast så — och en på starkt amerikaniserad engelska) poängställningen hittills. USA är bäst på herrsidan med 121 poäng för DDR 59, så följer Sovjet, Australien, Storbritannien, Ungern, Västtyskland och vi med 12 pinnar.

På damsidan är vi femma med 14 pinnar — DDR leder före USA, Kanada (som liksom vi gör ett bra VM och lite i skymundan bakom de stora petar in deltagare i nästan varje final) Holland och vi — 14 poäng har töserna simmat ihop, fyra mindre än Holland, som är fyra efter Kanada.

Med DDR har vi självfallet ingen kontakt — dom har över hundra pinnar. Men vi är sex poäng före Calligaris (Italien) och Sovjet — inte dåligt av lilla oss!

Man hoppar över middagen på kvällen och får se två polomatcher. Jugoslavien kommer starkt igen och ger inte Kuba en chans utan vinner med 8—3, sedan ställningen efter två perioder varit 3—2. Pollmann, västtysk, dömer, och

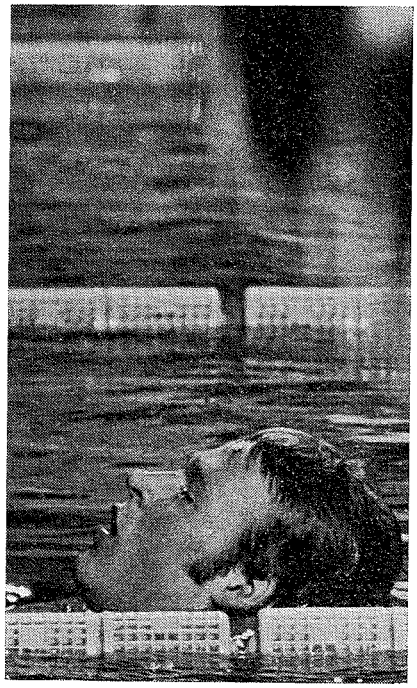

Det gick men kostade på — en trött Gunnar pustar ut efter VM-segern på 200 meter medley

är klart hemmabetonad — neutrala åskådare på pressläktaren gapskrattar åt många av hans domslut. Mot slutet, när matchen är avgjord och det är riskfritt att ta upp juggar jämnar Pollmann ut statistiken av svåra fel. Efteråt berättar han för mig, att han och många av hans kolleger upplever det som en verklig prövning att döma Jugoslaviens matcher — publiken är enögd och engagerad och domarna känner sig nästan rädda. Det är samma gamla välkända maffia i vitt, som är i farten — det är inte utan att man börjar hoppas lite . . .

Dessförinnan har ryssarna skåpat ut Italien med 6—2 hur smärtfritt som helst. Ryssarna är enormt starka i allt, inte minst defensiven, och den smarte och skicklige de Magistris kommer ingen vart mot de här kakelungarna. Han tar i för mycket f ö och blir utfoulad i slutperioden. Dirnweber dömer — rutinerat, lugnt och skapar sig en problemfri match, tycker jag.

Och så undrar man, när man vandrar hemåt i nattmörka Belgrad: i morgon är det fredagen den 7. Månne dagen G som i Guld — eller T som i Titlar!?!

Fredag 7 sept.

Jodå, det höll! Konstaterar man, när man sent på kvällen (natten) sätter sig till för att plita ner minnena från denna långa, spännande — och oförglömliga dag.

"We did it!" står det med stora bokstäver i mina noteringar. "We" är lika med Ulrika, världsmästarinna (Sveriges första i simsporten) i höga hopp med betryggande marginal, Gunnar Larsson, världsmästare på 200 medley. "Ulle" blev första flicka att göra en serie över 400 poäng, "världsrekord" i en bransch, där det givetvis inte bokförs rekord. Gunnars notering stod sig — han konstaterar själv med Lars-Eric Paulssons benägna bistånd: "Mitt rekord från München är tydligen inte så dåligt, eftersom det överlever alla attacker".

Det har hållits stort champagne-party på hotellet för pressfolk och övriga inblandade, det har hållits tal av många. Hoppfolket har ätit gemensamt med oss och hyllats med symboliska blommor av ordförande Gunnar — affärerna var stängda och vi hade inte vågat ta ut blomsterna i förskott.

Och den traditionella dagssummering med överlämnande av små glada delfiner — VM:s officiella "varumärke", som säljs som minne i ståndet i badet — ökas ut. Simledningen får av ordförande Gunnar var sin fisk som tack. Bertil Sällfors och Henry Runströmer är också inbjudna, vi tackar dem och applåderar dem för vad de gjort för oss — inte minst Bertil i samband med diskningen av vårt lagkappslag i onsdags.

Men låt oss börja från början på morgonen. På 400 frisim åker Irwi ut, heatfyra på 4.34, sju sekunder efter heatvinnande, omöjliga Calligaris. Det går ännu fortare i andra heatet — Marie Sundeborg har slutliga mästarinnan Greenwood, USA, som bangranne men har inte följe med den lilla amerikanskan mer än i starten: Greenwood öppnar fyra sek. fortare än Marie och är mer än 20 sekunder före vid 200 redan. Greenwood vinner på 4.24 — Marie är mer än tio sek. över sitt svenska från i somras med 4.45.

PSYKNING

Så Larsson.

Han simmar i sista heatet och kan alltså överblicka konkurrenterna och behöver bara simma så fort som det behövs. Hargitay har gjort 2.09 "och delar", Wilkie har också varit under 2.10 liksom östtysken Lietzmann. Lite över 2.10 räcker alltså — Gunnar vet vad som behövs men också att marginalerna är rätt snäva: i de fyra första heaten har sju man gjort 2.11 och bättre, och på närmaste banan har Gunnar östtyske Sperling.

Gunnar har läget under kontroll, vänder som säker etta på 1.01,1, drygar ut i bröstsimmet och är i mål på 2.10,139.

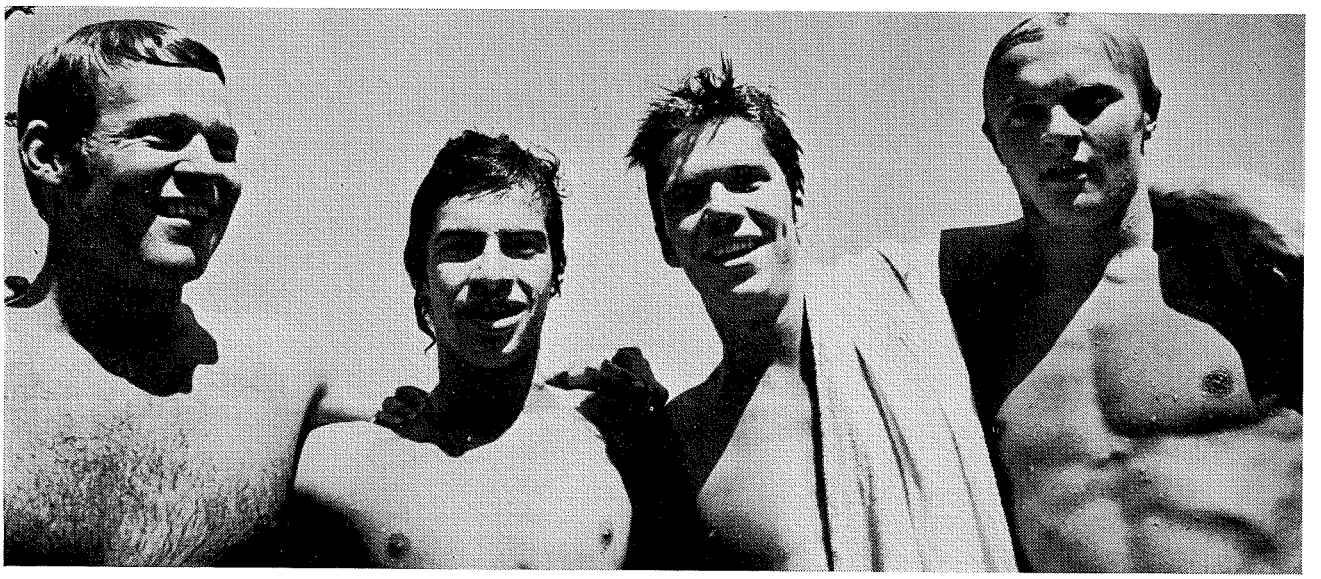

Innan budet om diskningen kom — laget på 4×100 fritt ler mot fotografen. Fr v Gunnar Larsson, Bernt Zarnowiecki, Roffe Pettersson och Svante Rasmuson

Och gör som i München en styrkedemonstration: han häver sig direkt upp och går (åtminstone till synes) helt obesvärad ifrån bassängen. Det ser imponerande ut, noteras av många, som anar mästaren!

Han ser fin ut, och Eisten Carnegård gör den lilla underfundiga kommentaren av vår storsimmare: "Visst ser han vältränad och bra ut — han liknar ju en östtysk frisimmerska!!!"

Diana får respass på 200 ryggsim — blir 11:e flicka med sina 2.26,9 — och Belote vinner försöken. Britt-Marie Smedh, i pålitlig form, har större framgång, vinner sitt heat, det tredje, på 200 bröst, på 2.44 — hon har uppenbarligen konserverat den SM-form, som man trodde och hoppades skulle räcka till final- och poängplats.

RESERVLAG

Så är det försök på 4×200 fritt. Simkommittén satsar, som man sagt i förväg, på ett reservbetonat manskap i försöken: Bernt Zarnowiecki startar (1.58,77), Svante Rasmuson gör 1.58 "och delar" liksom Roffe Pettersson, medan Svenne avslutar med att göra under 1.58. Vi är åtta tiondelar efter fransmännen i heatet med tiden 7.52,298 — vi slår USA (!) med över två sekunder.

USA simmar också med B-lag men med reserv för reservens reserv på slutsträckan: Favero heter grabben, han gör en bit över 2.01. Det blir snudd på dramatik, när fem lag gör under USA:s tid i nästa heat och amris alltså hankar med som åttonde och sista lag.

Diskussionen går het, om Kanada, som var fjärde lag i vårt heat, simmade med sitt bästa lag. Någon vet berätta, att Kanada sparade sitt starkaste kort.

Tänk om USA hade blivit utslaget... fast det är väl helst inte på sådana malörer och oberäknade incidenter, som vi vill ta ev. medaljer på den här sträckan. Eller hur?

VM I BUSSÅKNING

Vi åker snabbt ut till Kosatnjuk för att kl. 15 följa "Ulles" öden och äventyr i höga. Avstånden är stora i den här stan, allra helst när man skumpar i en militärbuss på "Circle Line", som den förbindelse heter, som binder ihop alla tänkbara VM-arenor och hotell. Vi är många i den heta bussen, gör en rejäl sightseeing och tränare "Pålle" konstaterar: "Det här börjar likna Mexiko-OS — där blev vi också lite smått världsmästare i bussåkning".

Men Kosatnjuk är skönt, vi badar och kopplar av före det stora nervprovet. Gunnel och Ulrika kommer och hälsar på svenskgänget — Hjärpe har bejublad uppvisning i hur man gör balettben och ser strax efter ut att behöva ha respirator till hjälp, verkar det.

Dom verkar avspända och lugna, både "Ulle" och Gunnel — liksom Gunnar såg ut i morse!

Det går vägen för Ulrika liksom senare för Gunnar och som "missionsföreståndare" får man mycket att stå i. Hoppargänget skall informeras om den gemensamma middagen, fler "fiskar" skall inhandlas. Gunnar Werner får plötsligt på sig spenderbyxorna och bjuder in vår svenska press till champagnepartyt — det är massor av grejor, som skall fixas.

TVÅ GÅNGER

Ulrikas och Gunnars fredag specialbehandlas på annat ställe i detta nummer av vår förträffliga tidning. Man noterar från finalpasset, att den vitklädda orkestern klarar "Du gamla, Du fria" mer än halvbra, men dom har kanske övat extra, eftersom den ju skall framföras två gånger.

Det börjar med prisutdelning för damernas höga, Ulrika går näst sist, vilket segraren alltid gör i de här paraderna. Bertil Sällfors får hedern att officiera som prisutdelare. Blonda Ulrika ser stålig ut, där hon tronar överst, färgerna på vår flagga — som brukar se så egendomligt missfärgad ut i öststaterna — är de rätta. Det är en ljuvlig kväll att vara svensk i Tasmajdan!

Och mer skall komma!!!

Man noterar en passant, att ett meddelande från presshögkvarteret berättar, att alla dopingprov hittills varit negativa, även om stora doser av koffein konstaterades. Det finns emellertid ej på listan över förbjudna medel — men man undrar, var det kommer ifrån. I varje fall inte från juggarnas kaffe, som inte smakar, som om det rymde särskilt mycket koffein — tänk vad man längtar efter en rejäl kopp hembryggt Gevalia mörkrost!

Det är en superb svenskdag — t o m Höganäs-Bolagets skylt har dagen till ära (?) rättats, och det står under den stora tavlan snyggt och prydligt "Höganäs Byggkeramik" — innan har det stått "buggkeramik".

Vilket blev extra roligt, när vi nån dag tidigare upptäckte, att bl a Anita och Diana hade märken på benen, som dottore Eriksson kort och sakligt avfärdade med: "Lössbett!" Vilket Gingsjö, som ju

Ulrika gråter efter höga hopp — men Gunnel Weinås glada min skvallrar om att det gick vägen — som väntat!

varit i Amerika, direkt översatte till: "Buggs!"

Har jänkarna, om dom tittat på Höganäs reklamskylt, månne trott, att vi i vårt land gjorde keramikarbeten också för löss???

Finalerna börjar, USA reparerar sin ruin genom att Greenwood vinner 400 fritt med Rothhammer före sig och den omöjliga Calligaris (har hon månne fått fler järn??? — obs! humor!!!) medan östtyskorna Wegner och Sehmisch får nöja sig med poängplatserna nedanför pallen.

Åttan, Narelle från Australien tar sista poängen på en tid, som ligger över det svenska rekord som Sundeborg har sen i somras, och som Irwi delar (eller inte delar, vilket det nu är) sen SM.

LADDAD GUNNAR...

Så kommer 200 medley — man märker hur det börjar krypa i skinnet, utan att man för den skull blir rädd för att man delar Anitas och Dianas öden ovan.

Larsson är oerhört laddad — han märker inte, så nybliven furir och marsch ovan han är — att det blir långrotning i ledet framför sig.

Han skakar ideligen loss, när han plockar av sig, jag märker, att den dj-n inte simmar i Speedo utan nån sorts kalsonger från ett blivande konkurrentmärke, som tydligen skall försöka nästla in sig på vår marknad. (Det är frapperande, vad utbudet av olika märken, modeller m. m. är stort här och hur många, som vill ta på sig agenturer och bli marknadsförare med nya grejor i den här branschen i vårt land. Det är givetvis fri konkurrens — månne dom liksom Simförbundet med Speedo avser låta hela profiten komma svensk (tävlings) simning till godo???

Jag har en kväll haft John Devitt från Speedo som granne på läktaren och diskuterat igenom de här problemen och vet, att Speedo inte sitter med armarna i kors — från det hållet kommer inom kort baddräkter för våra simmare med samma skärning, som de västtyska, som östtyskorna simmar i.)

Det blev en lång parentes. Loppet går — och det går ju vägen. Marginalen blev inte förfärligt stor, han vinner med nära sju hundradelar efter en Calligaris (= kallsup) i bröstsimmet, berättar han sen. Fotografuppbådet är enormt — visst har svensk press många plåtslagare med, men hela den horden kan väl rimligtvis inte vara svenskar.

...OCH TRÖTT

En trött Gunnar marscherar till prisutdelning — så illa, att det nog hade blivit permisförbud, om kompchefen på I 16 sett sin furir marschera. Han är trött, trött, trött — han lutar sig mot väggarna, när prisutdelningen sker. Men samlar ihop sig och står snyggt och prydligt upprätt, när han får sin guldmedalj. Det blir ingen ny variant på kanot-Peterson i München.

Så gör han den segergest, som vi lärde oss uppskatta i München, ler nöjt och belåtet, när han räcker handen till tvåan, amerikanen Carper.

Och kompanichefen på I 16 hade säkert "benådat" furir Larsson direkt — hans givakt vid "Du gamla, Du fria" är militäriskt perfek: fotvinkeln är 45 grader, de knutna nävarna sitter perfekt i byxsömmen o s v.

Ordförande Gunnar är först hos Gunnar, när utmarschen är slut. Sen blir det intervjuer en masse med press-, radio- och TV-folk. När vi andra småningom samlas för middagen på Slavija är Gunnar halvtimmen försenad — alla rycker i vår världsmästare, vill hylla honom, snacka med honom, intervjua honom. Och Gunnar är ju känd för att ställa upp — och gör det också denna sista gång.

SISTA GÅNGEN

Ty det är sista gången Larsson simmar i de stora sammanhangen. En epok, en glänsande, rolig och värdefull sådan, är slut.

Det visste vi i och för sig innan men får svart på vitt under middagen, som formar sig till en lång, enkel men värdig och rättfram hyllning för alla inblandade parter.

Kronman, Lindhgren, Evert Sandberg och "Pålle", Gunnel Weinås. Och så förstås "Ulle" och Gunnar — ordförande Gunnar står själv för det här snacket i kväll och gör det precis så enkelt, rättframt och hjärtligt, som man vill ha det vid sådana här tillfällen.

Plötsligt kommer Gunnar, äter ett par tuggor och står sen framme vid den

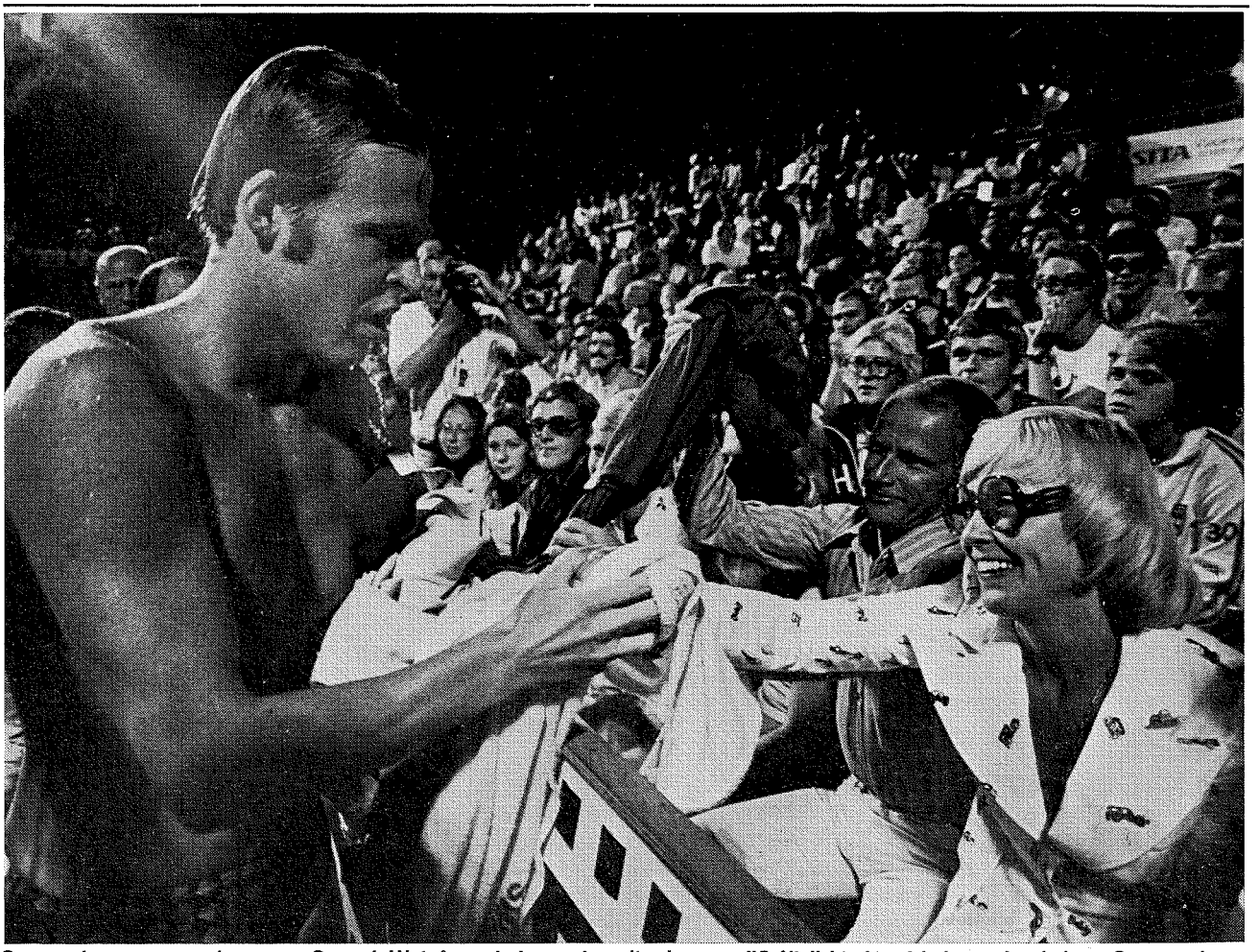

Gunnar Larsson gratuleras av Gunnel Weinås och hoppstipendiat Lennart "Stålis" Lindén. I bakgrunden bakom Gunnar skymtar Birger Buhre och på första parkett ser vi plaskdirektör Eisten Carnegårds belåtna nuna

glasvägg mot trappan, som är vår "talarstol" i matsalen. Han talar kort och kärnfriskt — ungefär så här:

— När jag nu slutar med simningen vill jag tacka er alla, som hjälpt och stöttat mig fram till den här segern. Jag vill också tacka alla mina många kamrater i de olika landslag, jag fått vara med i, för många roliga, sköna och värdefulla stunder, för ett gott och hjärtligt kamratskap som sporrat och hjälpt, under många år.

Lycka till, allesammans, ni som fortsätter — och tack skall ni ha!"

Ordförande Gunnar har många att hylla. Dock ingen från damernas 200 rygg, som Belote vinner före Hollands Brigitha och ungerskan Gyarmati — Belote är starkast på sista hundringen och vinner lätt. Däremot på 200 bröst, där Bibi Smedh blir femma, slår svenskt (2.43,16), sen hon simmat upp sig efter en försiktig öppning (1.20,46), där hon låg sjua.

Anke öppnar på 1.15,56 före Renate Vogel, som på andra halvan går fram och vinner med nästan halvsekunden. Lynn Collella är trea för ryskan Porubaiko — Bibi kan vare sig hota henne eller är hotad av västtyskan Nows, som blir sexa.

KOSTSAM MISS

Skall så laget på 4×200 sätta ett tredje, effektfullt utropstecken på denna granna svenskdag.

Men ack nej, Bernt startar, gör en ödesdiger och kostsam miss i vändningen, och med 1.58,79 är vi sista lag i växling, långt efter jänkar, väst- och östtyskar, slagna också av fransoserna.

Gingsjö simmar upp oss en placering förbi Australien med sina 1.54,5, medan Bellbring tappar mark mot Brad Cooper och växlar till Larsson på den femteplats, som redan nu förefaller vara vår slutgiltiga.

Larsson kan inte riktigt ha hunnit hämta sig från urladdningen i medley, man får efteråt veta, att han bett att få bli utbytt men ställt sig till disposition, när lagledningen ville så. Pretentionerna får vara rimliga — Larsson får inget läge alls att simma ur, är flera meter ifrån konkurrenterna framför och kan inte etablera kontakt.

Han simmar ifrån Bure (den ryske, inte han i Malmö) en liten bit och bevakar vår femteplats. Men vi får stryk av Australien, där Wenden gör ett snyggt 1.56-lopp på slutsträckan och grejar silvret.

Och på Larssons insats — trött och utan läge — kan man väl inte klaga, när han tar sig i mål på 1.54,7. Sluttiden blir 7.45,58 och det är landslagsrekord med 1,9 sekunder, trots allt!

VILKEN UPPVISNING!

Jänkarna, som var nära att åka ut i förmiddags, kommer nu med A-laget. Och det är inte snack om nånting — kanske är killarna retade över och tända efter det.

Så det blir en formidabel simning på nya världsrekordet 7.33,221 — ett snitt för de fyra på 1.53,3. Den deltiden har Krumpholz, som startar, liksom Backhaus på andra sträckan. Klatt går runt på 1.53 blankt och Montgomery, som vann 200 frisim, avrundar med 1.53,6. Jämnt och säkert — ordet är rätt och slätt: uppvisning, superb sådan!

Man har bråttt hem, mycket skall grejas och stämma. Med sorg i hjärtat får man avstå från den egentliga finalen i

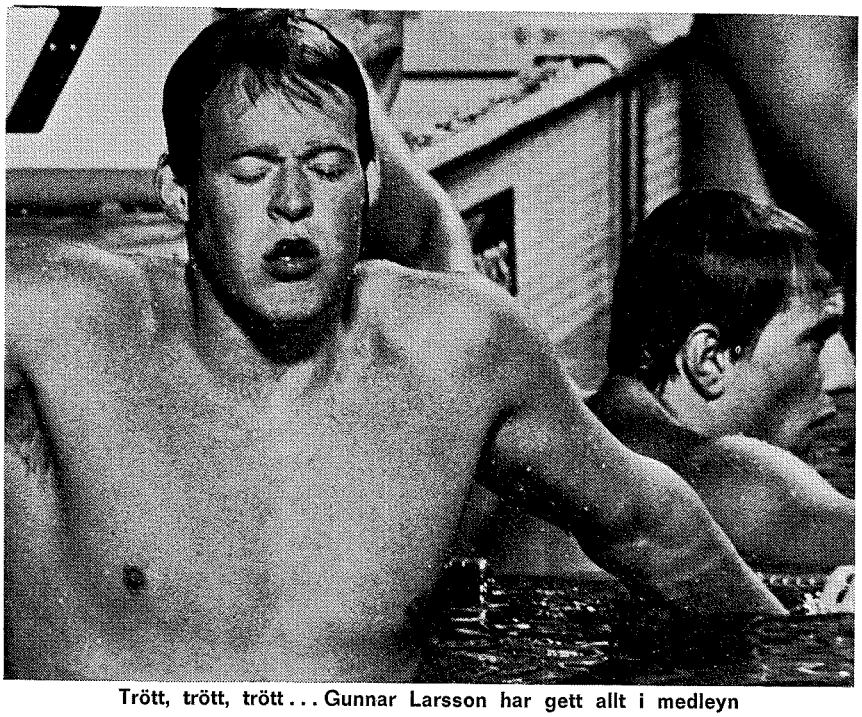

Trött, trött, trött... Gunnar Larsson har gett allt i medleyn

poloturneringen — Ungern och Sovjet gör upp om pologuldet här liksom i München.

SÄKRA RUTINER

Det blir en rolig kväll. Man noterar i sitt trötta huvud, fullt av tusen saker och ting att komma ihåg, fixa, greja, ordna upp, att hela dan har med sitt stora och myckna engagemang det mesta fått flyta för sig själv. Men vars och ens förmåga att anpassa sig, rätta sig efter givna direktiv, har fått allt att flyta utan problem. Och vi har hittat rytmen och våra dagliga rutiner går numera utan friktion.

Vår serveringspersonal känner oss, är alltid på pass, alert och flexibel: dom har förtroende för "Hr Jefe", som dom kallar mig för, sen jag dekorerat alla med våra flaggnålar och ett par med gamla simborgarmärken (kockarna ute i köket står och lagar käk med gamla simborgarmärken på rockslagen). Vi är sen länge kända och accepterade, så att ingen klagar, om jag glömmer truppens matkuponger, som äntligen börjar sina — rummet var nästan fullt av dem i början, såna mängder som dom hängde på oss för de där tretusen dollarna, vi betalade vid ankomsten.

SKALL GODKÄNNAS

Men det får inte gå till hur som helst: när dottore, Kronman och Lindhgren i min frånvaro bestämmer matsedeln för nästa dag kommer alltid hovmästaren och visar mig beställningen, så att jag får godkänna den.

En fin man, denne medelålders, lite trötte men evigt leende man, som snabbt räknat ut, var förstånd och fattningsgåvor finns rikast i det här gänget!

Jag tror han skall få en slipsnål, innan vi reser härifrån. Men det blir mellan honom och mig — man kan ju inte ha kockar och kypare springande runt om sig hela tiden, tiggande såna nålar, som dels kostar några kronor, dels finns medtagna i mycket begränsad omfattning.

Partyt i en av barerna går snabbt igång. Werner talar, Lars-Eric Paulsson talar. Martin Lehman från Svenskan tackar svensk simning, dess aktiva och ledare för de fina insatser, som gett skrivarna så många bra reportage — där ser man! När champagne-flaskornas antal börjar bli stort och det börjar flyta in oroväckande många utlänningar i gänget blir man ett offer för kassörstänkandet: smyger fram till ordförande Gunnar och säger, att det är dags tacka och säga adjö nu, innan alltför många i baren och omgivningarna upptäcker, att här är det open house på vår bekostnad.

Alla är nöjda, glada och belåtna, partyt bryts ner i smågrupper och vi sista (jag skall skriva på notan och tacka mina vänner bartenders) smyger ner i den andra, mindre baren, där den tyska simledningen "bott", sen vi kom. Jag började efter ett par kvällar undra, om dom grabbarna (Heiland, hans rätt många kilo tyngre, yngre kollega — Heiland väger inte ett gram under 125 själv) inte hade några rum, utan bodde här på nätterna.

Det går inte att sova en natt som den här — man vill suga på de här guldkaramellerna så länge som möjligt. Konsulent Kylborn är med och suger och småningom i baren dyker landslagskapten Svenne och Roffe P. upp — dom är "slutsimmade" och får med den vuxnes rätt chansen att titta lite på VM-staden och vad den har att bjuda. Vi snackar en del om vad vi gjort, vilken fantastisk dag vi haft, vad vi kan göra för att bevara våra positioner i världssimningen.

Gunnar har som moren gjort sin plikt och kan gå. Han står i lobbyn på morgontimmarna, skall ha transport till flygfältet för att åka hem och ta tag i sin nya sysselsättning som GIH-studerande. Han får taxipengar, kosing till flygplansskatt och frukost, vi skakar hand och jag önskar lycklig resa. Han ser trött men glad och lycklig och belåten ut — med allt skäl i världen.

Vilken kille! Tänk om vi hade några dussin såna som han! Det känns vemodigt mitt i all glädjen, att epoken Gunnar för alltid är slut i svensk simning!

Lördag 8 sept.

Näst sista tävlingsdagen: rutinerna fungerar, allt går sin gilla gång, utan att man egentligen behöver övervaka och skaffa "kvitto" på alla detaljerna. Försöken bjuder på 200 fjäril för damer, där Gunilla Andersson gör ett hyggligt lopp men hennes 2.28,03 är nästan fyra sekunder från final. Östtyska Kother imponerar — 2.15 utan att den lite brottarlika östtyskan förtar sig är imponerade. Henne kan säkert ingen hota.

100 fjäril för herrar är vi — givetvis — inte med på med rätta: det fordras under 58 sekunder för att komma till final. Fyra försöksheat konstituerar ett jämnt finalheat, där vem som helst kan vinna och säkert tillfälligheterna kan komma att kora världsmästaren. Turister finns också i detta VM: en tunisier trivs tydligen bra i Tasmajdans vatten och tar 1.04,44 på sig för att simma sitt lopp. Han hade alltså inte ens kommit med i en SM-final i grenen! Det simmas tre heat 1.500 frisim, en gren där vi har intressen att bevaka. En belgare — ende under 17 minuter — och en bulgar anför första heatet. Vår norske skåning från Helsingborg, Håkan Iversön, vinner andra heatet på 16.28, tre tiondelar bättre än vad östtysken Meier gör i tredje och sista heatet. Bellbring och Gingsjö har på sina tider lottats in i fjärde heatet, där de stora namnen finns — den övningen går alltså som "final" i kvällspasset.

Så rundar vi av med 4×100 frisim för damer, där vi i försöken har de två riktigt stora, DDR och USA, mot oss. Anita -Irwi-Diana-Gunilla simmar bra och blir treor — klart före bl a Italien och Ungern. Bättre tid än flickornas 4.02,23 i andra heatet har bara Kanada men inte västtyskorna eller Holland. Anita öppnar på 1.01,65, Irwi gör 1.00,81, Diana 1.00,08 och Lundbergskan igen under minuten — 59,69. Östtyskorna utan bl a Ender vinner på 3.56,55 före USA, 3.57,56 — där simmar vare sig Heddy eller Babashoff.

VILKA REKORD

Finalpasset bjuder igen på en fantastisk simmarkväll. Det börjar med damernas 200 fjäril, som igen blir en formidabel östtysk uppvisning. Rosemarie Kother vinner på hart när otroliga 2.13,766, världsrekord med 1,8 sekunder. Beier fullbordar den östtyska dubbeln med 2.16,777 före Lynn Collella, som också gör under 2.20, 2.13 av en flicka — i efterhand lär jag av expertisen, att det här är ett av VM:s världsrekord, som framstår som det absolut mest fantastiska.

Men mer fantastiskt skall komma: 1.500 frisim för herrar formar sig till en verkligt rolig tävling, också för en svensk, även om vare sig "Gingan" eller "Bellan" ha med toppstriden att göra. Gingsjö är andre man vid 100 med sina 1.01,53 efter store Kinsella men ligger vid 200 fyra i fältet, medan Bellbring simmar avvaktande och med 2.07,65 är åttonde och siste (Gingsjö har 2.05,45 här).

Men den unge och hittills okände världsrekordhållaren Stephen Holland — som simmar i ett enormt tempo och i aktion ser ut som en större och förbättrad Dan Eliasson — om ni nån gång sett honom simma, börjar sticka upp, är tvåa vid 400 efter Brad Cooper — Cooper 4.08,3, Holland 4.08,4 — och tar spetsen vid 500. Tempot ligger just över 1.02 pr hundring och Holland simmar sig centimeter för centimeter ifrån fältet, där skönsimmande Rick Demont efterhand simmar sig upp och blir tvåa — utan att ha nån direkt kontakt med den unge australiensaren där framme. Cooper tappar mark liksom Kinsella, medan Gingsjö simmat sig upp i fältet och redan vid 300 meter lagt sig på den femteplats, som småningom skall bli hans placering.

Och fort går det för Gingsjö, som tydligen tagit sikte på en realistisk uppgift i loppet: att hålla undan för sin bangranne, övermannen från SM, Bellbring. Också Bellbring har vid 500 meter tagit den position i fältet, sjua, som blir hans slutgiltiga.

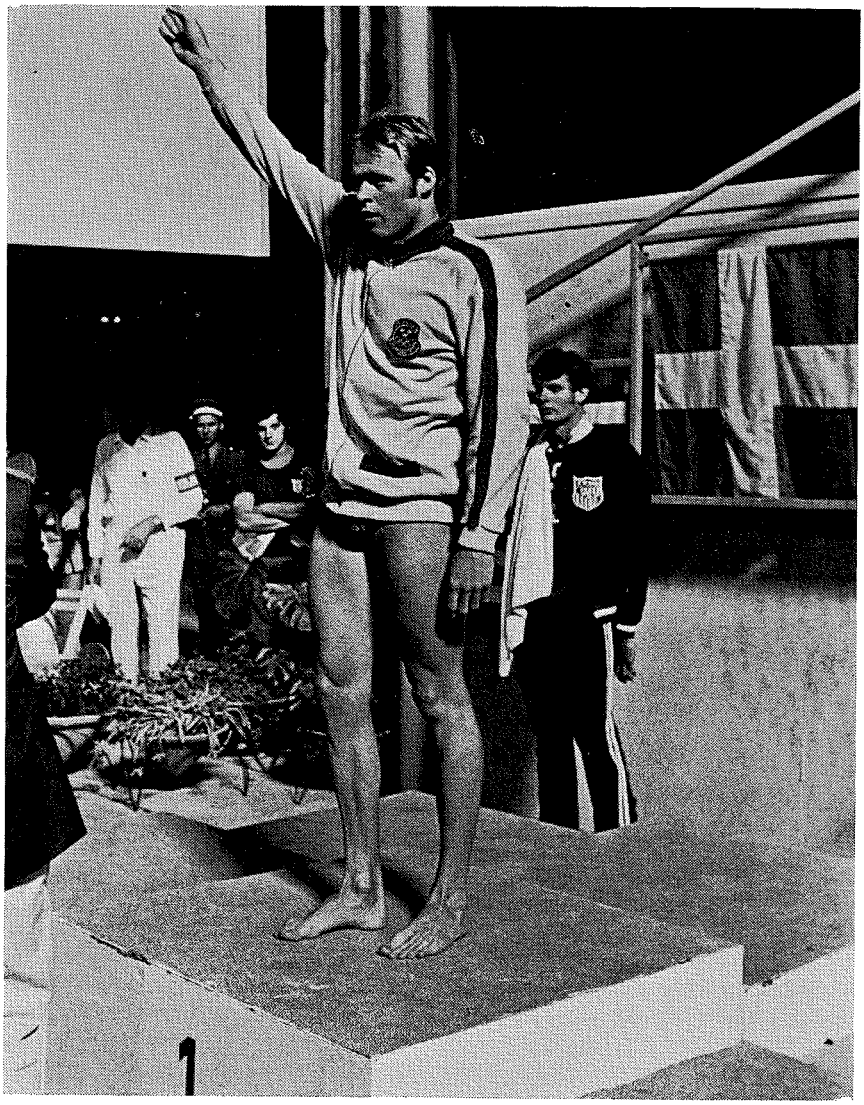

Gunnar Larsson gör segergesten — så vill vi minnas vår storsimmare, när han nu slutar sitt framgångsrika tävlande

Gingsjö simmar i ungefär 1.04-tempo — det luktar europarekord vid 800 meter, där Gingsjö har 8.32,82 mot 8.36,34 för Bellbring. Och Gingsjö står på — han landar småningom på 16.06,017, slår europarekord och har alltså återtagit den notering, som han vid SM "lånade ut" till Bellbring. Bättringen är fyra sekunder — själv har Gingsjö bättrat sitt pers, (= tidigare europarekordet) som han satte i München i fjor, med hela tio sekunder.

BARA FORTSÄTTER

Epilogen i loppet blir fantastiskt och trollbinder alla åskådare. Holland är i mål på nya världsrekordtiden 15.31,859 — men fortsätter att simma ytterligare en hundring i precis samma tempo . . . och får tre-fyra man i övriga fältet med sig på detta ofrivilliga ärevarv. Och när Holland går i mål vid 1.600 meter och gör en ny voltvändning och ser ut, som han ämnade fortsätta simma, stiger skrattsalvor och applåder mot den mörknande kvällshimlen.

Men den unge, spinkige Holland — som ännu ej nått in i målbrottet! — stannar efter något simtag. Man undrar, om han själv inte räknat längderna och alltså simmat hundra meter extra i tron att loppet fortfarande pågick eller om han skojar med oss och kostar på sig denna lille extra styrkedemonstration!?!

En fantastik simmare är han i varje fall, denne lille späde tonåring. Han omsvärmas av fotografer och journalister, jeg ser Birger Buhre allra längst fram i vimlet. Efteråt berättar Birger:

— En otrolig kille. Han har Abe Bikila, den efter en bilolycka rullstolsbundne etiopiske maratonlöparen som sin store idol. När det tar emot för Holland suggerar han sig själv till nya krafter med att mumla "Abe, Abe, Abe!!!'

BÖR FORTSÄTTA

Också skönsimmande Demont, som småningom simmar upp sig till en säker andraplacering, gör under Hollands månadsgamla världsrekord med sina 16.35,55. Cooper och Kinsella fullbordar kvartetten, som gör under 16 minuter och en nyazeeländare, Treffers, tränger sig mellan Gingsjö och Bellbring.

Och efteråt gör någon reflexionen om Gingsjö, som verkligen gjort ett strongt VM: "Nu måste han motiveras att fortsätta hårdträningen, även om han inte fortsätter sina studier och sin träning i USA utan från och med i höst åter blir göteborgare och börjar jobba. Han måste också få den hjälp han behöver till rejäla träningsmöjligheter — han var bäste europé och slog europarekord på både 400 och 1.500 frisim. Han har nästa år på EM i Wien ju äntligen chansen att vinna en eller ett par riktigt stora mästerskapstitlar. Han är en stor simmare men har, lite i skuggan av Gunnars insatser, aldrig riktigt fått vinna det där stora och uppmärksammade, som han så ärligen förtjänar att få kröna sin karriär med."

DARK HORSE

100 fjäril skulle bli en oviss final, tippade jag på morgonen. Och att plocka ut vinnaren var nog inte lätt — vem hade trott på Robertson och Kanadas första titel. Så blev det alltså — före USA:s Bottom och Backhaus. Men här liksom i allt annat står sig Spitz noteringar från i fjor.

Så till sist damernas 4×100 frisim med östtyskorna som klara favoriter. Kornelia Ender får öppna och gör det med 57,61 — världsrekord. Och Eife, Hübner och Eichner står på, så det blir världsrekord med nästan tre sekunder. Sluttiden 3.52,45 konstituerar ett snitt på 58,1 — jag minns att Per-Olof Olssin på sin — och min — tid länge höll svenska rekordet (på kort bana!) med just den tiden. Våra flickor är fyror från försöken men får ge en placering till Västtyskland, trots att morgonens landslagsrekord på 4.02,03 bättras till 4.02,01 — det gamla stammar från München och lyder på 4.02,70. I laget simmar Gunilla Lundberg (1.01,21), Lena Isaksson (1.01,49), Irwi Johansson (1.00,17) och Diana Olsson (59,14). Både Gunilla och Diana har alltså gjort under minuten i lagkapp här nere, Irwi har varit snuddande nära — att våra flickor snart bryter 4-minutersvallen, när allt stämmer och lilla Anita också är på topp, tycks det här konfirmera. Östtyskorna vinner som sagt suveränt, USA är lika klar tvåa och också västtyskorna. — där Jutta Weber startar med 59,45 och både Beckman och Steinbach i slutet gör under minuten — gör drygt sekunden under 4 minuter. Däremot trycker vi dit Holland, trots att Brigitha öppnar med 59,47.

OAVGJORT—SEGER

Lite polo efter en sån här otrolig simkväll kan väl själen bara må bra av — allra helst som ett möte Jugoslavien—Ungern är gefundenes Fressen för ett hungrande polohjärta. Ungrarna, som väl i den här matchen ser den sista svåra prövningen på vägen mot guldet spelar nervöst och lite tillknäppt — det räcker med oavgjort, för Szivos och grabbarna skall vara mästare. Ungrarna leder med 1—0 och 2—1 men är bakut med 2—3 i slutet av tredje perioden, sedan Sarosi för andra gången åkt upp. Men direkt i öppningen av sista perioden kan Szivos kvittera och matchen slutar 3—3, trots att juggarna både får straffkast — som Molnar räddar — och i slutet är en man mer. Förlusten hängde över ungrarna — inte underligt att dom tar 3—3 som en seger i det här läget av turneringen.

BÄTTRE PÅ PAPPERET

Kvällens andra match ser mer intressant ut på papperet än den blir i vattnet: Kubas elegans och snabbhet räcker inte långt mot robusta ryssars metodik och styrka. Det står 3—2 till ryssarna halvvägs men blir en klar 6—2-seger — igen demonstrerar ryssarna en fantastisk förmåga att försvara sig med en man mindre. Utespelarnas förmåga att trampa högt, länge och också vara rörliga i sidled är påtaglig, liksom de bägge målvakternas skickliga jobb att hänga med och täcka sitt mål under motståndarens bollning. Två av våra juniorlandslagsmän, Roger Carlsson och Lennart Larsson har stannat till i Belgrad under europeisk s k tågluffande: jag hoppas att dom ser och lär och åker hem till gänget i PK H/N och predikar nyttan och värdet av att träna trampet ordentligt!

LÄR SIG

Kanslikompis Olle Kylborn, som var med vårt landslag under VM-kvalet på Hvaar, blev polofrälst den gången. Han brukar förena sig med mig på pressläktaren, där bästa utsiktspunkten på polot bjuds, och dela mina kvällsnjutningar. Så ock denna gång: det är skönt, när folk lär sig inse, var lifvets väsentligheter och värden realiter ligger!

Olle är så inne i polofinesserna, att han försöker springa ikull en jugoslavisk Volkswagen, där vi i den sena kvällstimmen börjar den oftast tröstlösa jakten på taxi till hotellet. Bussarna för VM-deltagarna kan man inte nyttja: jag steg in i en sån en kväll och hamnade på polohotellet Srbija, som ligger cirka 50 pengar i taxi från Slavija.

Söndag 9 sept.

En ny solig, kvalmigt varm VM-dag — det känns skönt, att det är slut i dag. Alla börjar tröttna och ger mer eller mindre klara uttryck för sin hemlängtan — vi som skall åka på ett par dars "rekreation" undrar lite till mans, om det inte hade varit bättre och skönare att få åka direkt hem i övermorgon, när det hela är över och den stora hemtransporten för alla begynner. Hemresan kastar sin skugga — våra flygbiljetter skall "rekonfirmeras", säger alla ombud för VM-arrangörerna och Çentroturist på förfrågan. Man letar upp en taxi, åker upp i centrum, där JAT (Jugoslaviens SAS) har sitt stora huvudkontor. Jodå, säger en snygg brud bakom disken, visst kan vi rekonfirmera biljetterna, om ni tvunget vill. Men det är alls inte nödvändigt i och med att ni har OK på varje hemresa.

Tack och adjö, nytt taxiletande, svetten strömmar, man svär och är irriterad. Men Larsson var inte "rekonfirmerad" och han kom tydligen i väg — annars skulle han varit åter eller ha hört av sig. Sture, som skall åka hem i dag, får bli nästa "testpilot".

Sture, som måste hem till jobbet och tillfredsställa alla bingo- och banditgalna lappars norr om Uppsala spellusta, gör dramatisk sorti. Han och Gingsjö skall åka ihop, men Sture kan inte hitta sitt pass. Alla letar, Sture vänder upp och ner på sina resväskor i den stuvande fulla vestibulen på hotellet. Alla hjälper till att leta, Sture svär på att han inte har återfått sitt pass.

Alla andra har fått det — jag kollar och får veta, att alla själv hämtat ut det hos portiern. Sture har ju av tidigare nämnda isoleringsbehov levt lite nomadliv på hotellet: han bor egentligen i ett enkelrum, som han överlämnat till Lena eller Diana, och hör sen enligt vår förteckning — men inte hotellets — hemma på samma rum som Evert Sandberg. Men bor alltså i ett tredje . . .

Många års journalistjobbande har skärpt både spårsinnet och förmågan till snabba konklusioner (i förening med medfödd och väl uppövad intelligens, vilket gör att "missionsföreståndarens" snabbutryckning ner i lobbyn ger resultat: där Stude bodde först, där Lena Isak bor nu — bör passet finnas. Och finns! Vilket alltså inte, Anita (fru Kronman) betyder, att Sture och Isak bott ihop!

Sture, genomsvettig, ängslig att missa sitt plan, skärrad — svettningen är väl bra för batningen, säger jag lite cyniskt — skickas i väg. Han packar väskan

ungefär på samma sätt, som brudarna gör i amerikanska filmer, när dom blir ovän med killen: allting överst! Synd, ty vår lille systematiske SK-ordförande hade från början packat både ordentligt och pedantiskt. Men i väg åker han, och man är ett problem fattigare denna varma och jobbiga dag.

MÖTE MED MÄSTARE

Försöken, som man alltså missar, är annars roliga — eller åtminstone intressanta. Det simmas 100 frisim för damer, där Eva Andersson, 1.01,12 och Gunilla Lundberg, 1.02,17, är en bit från att göra sig finalaktuella. Bästa nordbo är i stället norskan Grete Mathiesen, som simmar på 1.00,82 och är tiondelar från sista finalplatsen — hon kommer med som reserv i finalen, till vilken "platsbiljetten" lyder på 1.00,54, som franska Berger står för.

Fem av finalbrudarna ha gjort under minuten, en sjätte minuten på tusendelen blankt. Inte heller herrarnas 100 fritt är nån direkt strålande svensk uppvisning: Bernt Zarnowiecki, 54,65, och Göran Jansson (som i programmet kallas för Gorean J) 54,83, åker ut. Det krävs 53 "och delar" för att få vara med på kvällen, där finalens åttonde och sista man är en brasse, som gjort 53,67.

I hissen i den eviga kön möter jag en lång och tuff jänke, som på hisskonduktörens förfrågan berättar, att han simmat försök och klarat sig till final. På lite över 52 sek. säger han nonchalant. Jag frågar, vad han heter — tycker jag sett killen förr: "Montgomery is my name", säger han.

Jodå, en trefaldig mästare alltså — han vann ju 200 fritt och var med i USA:s bägge lagkapper. Han tror dock inte att han klarar VM-titeln även på 100 fritt, säger han, även om han vann försöken. Men man har, trots hans försiktighet i tipsen, alltså mött kvällens mästare, erinrar man sig lite senare.

UPPMUNTRANDE

Så lite roligt svenskt: Else Gunsten, som gått och väntat hela VM på att få simma sina 800 fritt, får äntligen starta. En ryska vinner första övningen på 9.45,64 — inga problem för Else att slå henne. I andra och sista heatet på förmiddagen — de riktigt stora simmar ju på kvällen — får Gunston (som hon heter i programmet) i sällskap med Andrea Franke begå sitt VM-prov. Och gör det med den äran: efter alltid försiktig öppning (1.07,3 — 2.18,8 — 4.40,18) gör Else, också som vanligt, andra halvan ungefär lika snabbt, landar på nya svenska rekordet 9.22,12 — nästan tio sekunder snabbare än det gick på SM.

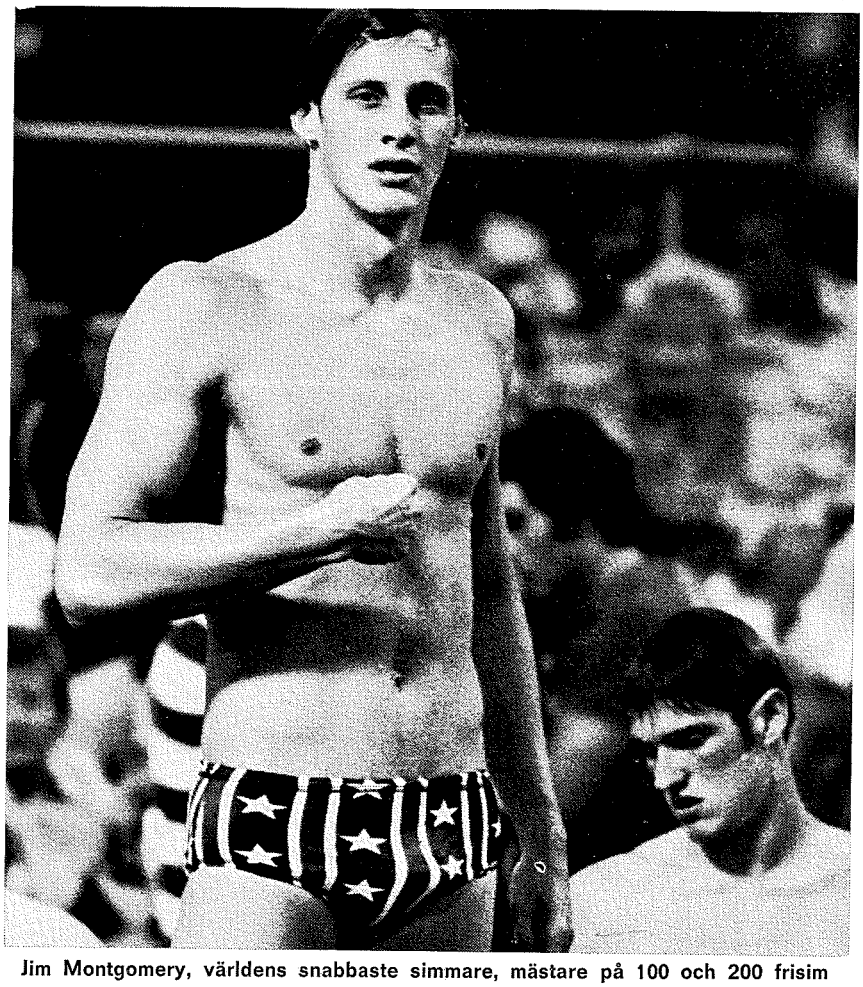

Jim Montgomery, världens snabbaste simmare, mästare på 100 och 200 frisim

Franke vinner heatet på 9.09, men ingen mer är före Else. Det är kanske inte helt otänkbart, att det kan bli VM-poäng för kristianstadstösen, som numera har sin hemort i Lund.

KORNELIA IGEN

Finalerna öppnas med damernas 100 frisim — det blir givetvis DDR igen. Kornelia Ender visar sin klass, är klart först vid 50, som passeras på 27 "och delar". Hon slog v-rekord i går i frisimslagkappen med 57,61 — nu skärper hon till det till 57,54. Babashoff får aldrig kontakt, och vi noterar också, att Hollands färgade, all round-duktiga Brigitha simmar hem en oväntad bronsmedalj.

Sju av finalens åtta flickor gör under minuten, de fyra första under 59 sek. Nu får våra börja skärpa till sig ordentligt, tycker man.

Världens snabbaste hade man alltså träffat i hissen i morse. Jodå, det stämde, store Montgomery med ett effektivt, rent och snabbt stroke, dominerar finalen direkt och vinner rätt ohotad på 51,70. Det är halvsekunden över Mark Spitz v-rekord sen i fjor — det ger nya belägg för, vilken stor simmare affärsman Spitz verkligen var.

CALLIGARIS!

En annan presumtiv champion hamnar jag vid sidan om i bussen från Slavija till Tasmajdan: amerikanska Harshbarger, USA:s hopp på 800 fritt. Tränaren ger lugnande och samtidigt manande råd: "Keep the speed going, Jo — it's your race!"

Jo gjorde så gott hon kunde, slet till sig ledningen med en öppning på 1.04,19 men hade Calligaris — vad hade hon fått för stimulans denna gång??? — i hälarna hela tiden. Amerikanskan är först vid 200, tiondelen före italienskan, som går till spets på nästa hundra.

Och sen drygas bara ledningen ut — Calligaris kör i jämnt, säkert 1.07-tempo, har 4.24 vid 400 och drygar centimeter för centimerter ut ledningen. Vid 500 är den över sekunden, vid 600 två sek. och vid 700 ser hon ut som säker segrare. Hon står på en 1.05-hundring på slutet och vinner med 2,5 sekunder på 8.52,97 — världsrekord med cirka sju tiondelar. Lika bra simmat som en överraskande utgång.

Bara Novella och Harshbarger går under nio minuter — stora tunga Wegner gör 9.01 och sen är det långrotning: det börjar bli spännande, hur Elses tid från i förmiddags skall stå sig. Franke, östtyskan med 9.09 går in som slutlig fyra efter Wegner och Elses 9.22,12 räcker med 2,5 tiondelar till en sjundeplats före Yost, Australien, som får 9.22,493.

Bra gjort av Else och inget dåligt tack för "uppmuntran" — för det var ju det det handlade om i hennes fall sade Kronman, när budet kom att Else nominerats till VM. Före sig har hon fina namn — loppets sexa är OS-guldflickan Keena Rothammer och femma är Norelle Moras, Australien.

1.03 I BRÖSTSIM

Dagens sista finalgren är herrarnas medley, där vårt lag varit anmält men inte kommit till start. USA är favorit, men det är ju bara i sin ordning, att DDR med Matthes på startsträckan tar spetsen. Matthes öppnar på 56,755 mot jänken Mike Stamms 58,74, men det försprånget är förbytt till två sekunders underläge, när bröstsimmet är över. Den otroliga jänken Hencken fick drömläge att simma från och gick runt bröstsimmet på 1.03,5! Östtysken Glas blev helt utsimmad — och lagkappen var avgjord.

Joe Bottom (vilket namn för en världsmästare i simning!) och min hisskompis Montgomery håller lätt undan, och USA vinner suveränt på 3.49,49. Världsrekordet står sig med bred marginal. DDR och Kanada — som hela tiden är med och rotar med framgång i de flesta finaler — tar medaljerna.

Därmed har USA-herrarna tagit full pott i alla lagkapperna — samma imponerande demonstration, som DDR-flickorna gjort i sitt departement.

Det är slutsimmat, lagmedaljörerna i konstsim gör en livligt applåderad uppvisning — det är många granna ben man får se, om man nu håller sig till den detalj i skådespelet, som man riktigt begriper sig på.

Så blir det en sista polomatch, där Sovjet utan att direkt förta sig skåpar ut USA med 8—5. Det står och väger i början på tredje perioden, då jänkarna har 4—4 efter att ha lett med 2—1 och 3—2.

Men så kommer ryssarna, som lägger på ett litet kol extra och gör fyra baljor i svit, innan USA får tröstmåla, när bara sekunder är kvar. Det är nio ryska "svåra" fel mot tre för jänkarna — en sista gång demonstrerar ryssarna sitt effektiva försvarsspel med en man mindre och sin förmåga att med rörligt spel hålla bollen inom lagen i numerära underläge.

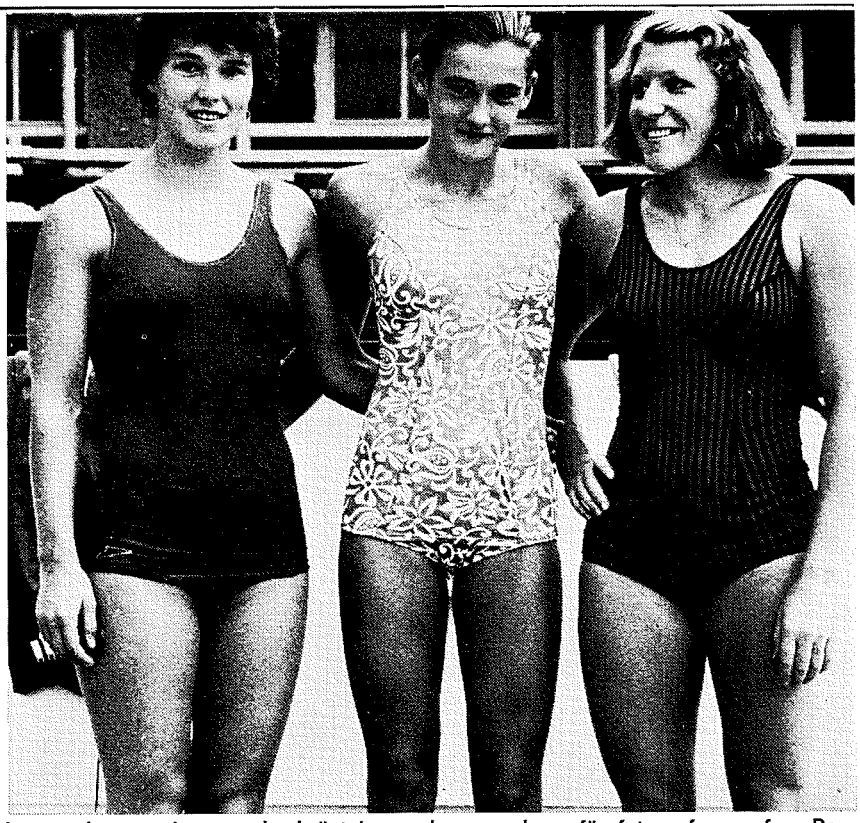

Inte vackra precis — ryska bröstsimmerskor paraderar för fotografen — fr v Pouzubaiko, Luskatova och Russanova
FOTO: Tony Duffy

När USA drabbas av uppvisningar gör ryssarna smärtfritt mål: första gången tog det 18 sekunder, andra gången — vid 4—4 tar det blott fyra sekunder! Pollmann dömer och ger i mitt tycke lite för stora utslag i sin bedömning, att ryssarna är det fysiskt starkare manskapet.

Själva avslutningsceremonielet är olympiskt i sin storslagenhet och välregisserat och -preparerat. Men ingen av aktiva och ledare har tid bli kvar — den officiella VM-banketten och den högtidliga avslutningen har lagts så komprimerat, att de tidsmässigt går ihop.

MISSAR INGENTING

Bankett för några tusen personer får vara för mig — sånt har man varit med om och skattar numera sin tid mera dyrbar. Alla lagen är på väg till festligheterna, när den poloåskådande delen av Slavijas gäster kommer tillbaka. Våra har redan åkt — man har bestyr med att beställa väckning till klockan fyra nästa morgon, då den rekreerande delen av truppen måste upp.

Den har man ansvaret för, så det är väl bäst att gå och lägga sig tidigt. Hotellet är öde och tomt — inte ens i "tyska" baren är det nåt liv i kväll, eftersom Heiland och grabbarna är på bankett och väl köper baren på det stället i stället.

Och man missade ingenting, förstår man nästa dag. Banketten var inte särskilt rolig, de flesta kom hem tidigt. Efter en upptakt, som hade bestått i, att alla stod rätt upp och ner i en halvtimme och tittade på varann, väntade på att nåt skulle hända och värdfolket skulle komma.

Det är svårt att somna — man vill helst av allt resa hem. Man frågar sig om och om igen, om det inte hade varit skönare att få sätta sig på planet hem till Svedala i morgon bitti i stället för att ge sig i väg några extra dar till Adratiska kusten och hjälpa trötta simmare att vila upp efter sommarens påfrestningar.

Man funderar och funderar — jag märker, när klockan ringer 3.45, att jag nog inte sovit en enda blund. Ovisshet och spänning var stor: skulle väckningen fungera, alla vakna, alla komma i tid? Och skulle arrangörernas lite väl lättvindiga sätt att handskas med transporterna till flygplatsen fungera — det hade varit lite si och så med säkerheten i den detaljen tidigare.

Och vad gör man kl. 4—5 på morgonen med en trupp på 25-talet simmare, om man står utan transport och har närmare en mil att åka???

Forts fr sid 5

inte sant! 10 — 9 — 9 — 9 — 8 1/2 — 8 1/2 — 7 1/2 och 50,16!! Hennes livs vackraste hopp och den första 10:an till en kvinnlig hoppare i OS-VM-historien, förärad av skotten Bill Law.

JANICKE OCH SPÖKET

3:e omgången: Marina står på sig, milt uttryckt: två 9:or och resten 8 1/2 på baklänges huvudhopp! Hur kan Bade snacka om nerver! Nu tar hon igen Ulles 8-poängsförsprång. Håll andan, Isander, design Weinås: 9 1/2 — 9 — 9 — 9 8 1/2 — 8 — 8!! 52,20! Nej, detta är inte riktigt klokt. Alla tidigare höghoppstävlingar verkar ju som rena smörjan. På tre hopp har Marina av 21 möjliga noterat 16 domarsiffror på 8 eller högre — och ändå ligger hon redan efter med drygt 11 poäng! Hon börjar väl snart tro på spöken. Ulle är uppe i 19 av 21.

4:e omgången: Äntligen lite mänskliga drag hos Marina och Ulle. Bara en 8:a till DDR för 1 1/2 med helskruv och 8 — 8 — 7 1/2 — 7 1/2 — 7 1/2 — 7 1/2 — 7= 41,04 på Ulles tyska med 1 1/2. Marina knappar in på sin högre svårighetsgrad men Ulle har vunnit första avdelningens begränsade hopp med 181,80 mot Marinas 174,45. Märkligt vad Duchkova hoppat bra för resten. Hon som var rena botten i går och nu legat konstant trea med bara 9 poäng att ta på Janicke.

5:e omgången: Dags för de svåra hoppen. Men Marina verkar tagen. Bara 7:or på 2 1/2 tyska. Bra, då håller Ulle undan. För "egentligen" är hon ju en av de få flickor som verkligen kan stå på händer. Handstående med dubbel volt. Nej, nej, nej, inte en gång till! Samma "nybörjarfel" som i går. Full kontroll i spagatställningen och så går hon och slår ihop benen direkt i stället för att smyga ihop dem. Go'natt: 6 — 6 — 6 — 6 — 6 — 5 1/2 — 5 1/2 och 40,71. Janicke har gått förbi! Men förresten. Hon har bara ett par poängs ledning. I går ledde hon med 15 pinnar efter handstansen och vann bara med 2. Då skall det normalt gå vägen trots allt.

6:e omgången: Bade hade rätt. Marina är knäckt. Nerverna stoppar inte längre. 6:or på idiotenkla 2 1/2 framåt. Kom igen Ulle, nu har Du en jättechans. Oj, det var nära ögat. Den snurren har Du väl aldrig haft på 3 1/2. Tendens över men 7 — 7 — 7 — 7 — 6 1/2 — 6 1/2 — 5 1/2= 53,04. Det satt skönt. 12 poängs ledning igen. Nu skall det bli kul. Duchkova ligger för resten bara hundradelar efter Janicke. Och ryskan Kalinina nitar 2 1/2 bakåt på 8 — 8 1/2!

7:e omgången: Bade hade alldeles förbaskat rätt. Marina är helknäckt. Hon missar också handstansen. 6:or som Ulle. Jaha, kan Du slå på en liggande, Ulle? Joho då, Ulle fortsätter att "strunta i alltihop" med 9 — 8 1/2 — 8 1/2 — 8 — 8 — 8 — 8 på 2 1/2 baklängesskruv! Dagens högsta poäng, 66,42!! Och ändå har hon "vilken prick" kvar som sistahopp. Är det någon som vill slå vad om utgången? Och Janicke tar väl inte ens medalj. Duchkova är förbi, Kalinina likaså efter samtliga 7 1/2 på 2 1/2 Mollis!

VÄRLDSREKORD AV ULLE

8:e omgången: Marina "skrivs ut från psyket". 7:or på 2 1/2 med helskruv, men det är så dags. Och Ulle skall sätta "pricken" över VM, var nu den skall sitta. Jo just det, där skall den sitta: 8 1/2 — 8 — 8 — 8 — 8 — 8 — 7 1/2, 64,80 och nytt världsrekord på 406,77!!! Maskinmässigt säkra Duchkova avslutar med att för sjunde gången av åtta möjliga notera 7 1/2 i snitt av domarna och försvarar München-positionen som världstvåa på personliga rekordet 387,18, bara 2,82 poäng från Ulles f. d. världsrekord. Och endast 14-åriga Irina Kalinina tar sensationellt bronset på personrekordet 381,42, Sovjets enda medalj under detta VM. USA:s Schaefer låter inte ens stackars Janicke få fjärdeplatsen utan går in hårfint före på 367,08 mot Marinas 365,73.

Ja, herregud vilken tävling. Den bästa genom tiderna och ändå vann Ulle i utklassningsstil med drygt 19 poäng till godo, exakt samma marginal som i München. Och blev den första genom 400-poängs-vallen. Det var simhoppshistoria, och därför är det kanske förlåtligt med ett så utförligt referat. Man måste suga på såna här karameller. Man vet inte när det bjuds en ny. Fast det sa jag förstås efter München också, och så blev det da capo redan året efter.

Det är verkligen motiverat med en eloge också till Milena Duchkova, som skadade ryggen i början av sommaren och sedan hoppade som en påse nötter på Europacupen och VM-försöket. Men när det verkligen gällde, visade den f. d. olympiamästarinnan vilken stor hopperska hon är. I koncentrationsförmåga är hon av "knapersk" kaliber. Och Kalinina är ett framtidsnamn om någon. 2 1/2 bakåt och 2 1/2 Mollis satt som gjutna i försök och final. Det **sämsta** av de fyra hoppen gav 7:or och 56 poäng, de övriga 60, 63 resp. 68 poäng. Hon blir livsfarlig i Montreal. Vi måste införa exportförbud på Gunnel, ty det enda som tycks stoppa Kalinina är att hon saknar grundskolning à la Weinås.

SPELA INTE KORT MED "ULRETA"

På tal om koncentrationsförmåga kan man kanske bäst illustrera Ulles prestation genom en översikt av hela hennes tävlingssäsong. Trots att hon gjort ett helt fantastiskt tävlingsår, kunde hon gå upp en hel klass när det blev dags att "strunta i alltihop" i Belgrad. Översikten visar också vilket hårt program hon haft. Tanken med uppläggningen var att kopiera München-förberedelserna och verkligen vänja henne vid krutrök och tävlingsnervositet. Å andra sidan var vi rädda för att hon skulle komma "söndertävlad" till VM. Men hon tål uppenbarligen hur mycket som helst, bara hon har en kortlek och Agneta med sig. (De är f. ö. helt oslagbara i "Hjärter", men en dag skall vi nog komma på deras system, för något fusk måste det vara.) Så här ser tävlingsserien och poängerna i höga hopp ut. Placeringen inom parentes.

Minsk, försök	356	(1)
Minsk, final	351	(1)
Ft Lauderdale	351	(1)
Winnipeg, försök	341	(1)
Winnipeg, final	347	(2)
Mexiko City	380	(1)
Köln, 4-landsk.	361	(1)
Stockholm, JSM	358	(1)
Helsingfors	382	(1)
Leningrad, E-Cup	366	(2)
Bolzano	375	(1)
Norrköping, SM	382	(1)
Oslo, NM	385	(1)
Belgrad, VM-försök	390	(2)
Belgrad, VM-final	406	(1)

HERR ULRIK

Ulles sagolika VM-serie leder osökt till spekulationer om var det "absoluta världsrekordet" kan ligga i höga hopp, damer. Var går gränsen? Ja, i princip är det inte möjligt att hoppa bättre än Ulle på de fyra inledningshoppen med begränsad svårighetsgrad. Man kan knappast heller göra skruvhoppet och 2 1/2 tyska bättre än Ulle gjorde. Marginalen uppåt ligger på hennes handstående med dubbel och 3 1/2 framåt. Räknar man med 8:or på de två hoppen blir slutsiffran c:a 430 och byter man ut handstående mot 2 1/2 Mollis, ävenledes på 8:or, hamnar man på 440 poäng. Där ungefär ligger den absoluta gränsen. Får vi någonsin uppleva någon som når dit, Ulle?

För att fortsätta spekulerandet kan man också döpa Ulle till Ulrik och fråga sig var hon skulle ha hamnat i herrarnas tävling. I München skulle hon ha blivit trea i herrhöga, och det visar sig att hon hållit sin ställning som världens tredje "herre". Kompletterar man hennes serie med två så enkla hopp som 1 1/2 bakåt och 1 1/2 Mollbergare hade hon bara behövt 6 och 6 1/2 av domarna för att beröva Falk Hoffman herrbronset. Att Ulrik är bäste "manlige" svensk genom tiderna behöver väl inte ens nämnas. Hon skulle kunna avstå ett hopp (!) och ändå slå det svenska poängre-

Forts på sid 35

Europacupen A för damer i Utrecht:

Vi kom 6:a - ett pinnhål högre än grabbarna var

Flygbåten kl. 20.00 som vi skulle åkt med om tåget från Ronneby kommit i tid, susade iväg ut mot Öresund. En extra båt låg fortfarande och väntade, men 20.15 fick jag besked. Nu går vi. Ögonblicket efteråt fick jag syn på doktorn, Evert, Kåpe och flickorna nere på Skeppsbron, men då var det för sent. En kort diskussion med Åke Lindhgren utlöste en febril brådska. Det befanns att flickorna varit på utfärd i skärgården på dagen med medhavda mataknyten och inte ätit sen kl. 12. Jag sålde kvickt biljetterna till flygbåten och efter en språngmarsch med bagage c:a 150 m. kom vi ombord på Gigant Foil 2 minuter före avgångstiden 20.30. C:a 21.15 var vi i Kongens By och fortsatte ilfärden med taxi till Hovedbangården. Mat, vi måste ha mat. Tåget skulle gå 22.00. Restaurangen hade naturligtvis ingen varm mat efter kl. 21.00. Kall kyckling med potatissallad fanns om hörnet men där var fullt. Kvickt fram med 26 danska smörrebröd och mjölk och 8 minuter i 22.00 ny språngmarsch till tåget. Vagn 581, långt bort. Det var doktorns längsta 5 meters bassäng. Äntligen var vi ombord på tåget i härliga wagon-lit med en gemytlig dansk konduktör. Vi kunde koppla av, sitta och prata en stund och sedan krypa till kojs.

Vi blev väckta med te på sängen 1 timma före Utrecht. På stationen stod Mr de Waller och Mr de Voss och mötte och utanför väntade en buss på att föra oss till hotell Hermitage i Zeist.

Efter frukosten samlades ledarstaben för överläggningar och flickorna fick fritt till lunch kl. 1. Dom gick ut på stan och hittade ett varuhus och sen blev det mascara och nagellack för hela slanten.

MYCKET FOLK

På eftermiddagen åkte vi första turen till EM-bassängen "Den Hommel" tillsammans med tjeckiskor och ungerskor. Jag tror aldrig jag sett så mycket folk i en bassäng. Det kryllade över allt. Trots banlinor var det svårt att hålla ungarna borta. Efteråt kom flickorna upp och frös, tyckte det var kallt i vattnet.

Efter detta var det dags för en halv timmas promenad i stan och besök hos borgmästaren som höll tal och bjöd på sherry, juice och kakor.

Bussen, som första tävlingsdagen skulle föra oss till badet var en halv timma försenad och vi väntade otåligt. Iväg kom vi i alla fall. Luften var kvalmig, varm och tryckande.

Så var det dags för första start. Irwi på 100 fritt, bana 4, mellan Öst- och Västtyskland. Det blev ordentligt skvalpigt. Östtyskorna uppenbarade sig i baddräkter som gick ända upp till halsen och satt som ett skinn på kroppen, utan bystskärning, så flickebarnen blev alldeles tillplattade. Inte var det snyggt, men tydligen effektivt.

Östtyskan Cornelia Ender kom iväg snabbt med snudd på tjuvstart. Hon kom upp ur vattnet 1 meter före alla andra och satte nytt världsrekord på 58.12. Irwi kom 6:a på 1.01,54. Hon var något sen i starten, men kom igen på slutet.

I de två nästa loppen, 100 ryggsim och 100 bröstsim, följde också sjätteplatser genom Diana 1.09,75 och Bibbi 1.18,16, 3,6 hundradelar från 4:e plats. Även på ryggsim satte östtyskan världsrekord, 1.05,39, men på bröstsim blev det "bara" europarekord 1.13,79.

Gunilla A. på 100 fjärilsim 1.07,58 och Marie S. på 400 frisim 4.40,60 blev båda femmor efter bra lopp.

INGEN TUR

4×100 medley blev faktiskt ganska bedrövlig. Diana 1.11,39, Bibbi 1.21,07, Gunilla A. 1.08,57 och Eva 1.02,14 var sämre än vi väntat. Vi skulle varit åtminstone 6:a, kanske femma. Vi kom sjua. Europarekord av östtyskorna 4.21,70.

I dagens sista gren 200 medley simmade Anita in på 4:e plats, 3 hundradelar från 3:e. Ett snyggt lopp av Anita.

Ställningen efter första dagen var en delad sjätteplats med England. Med lite tur med hundradelarna skulle det varit en femteplats. Helt nöjda var vi väl inte med tanke på lagkappen, men vid genomgången på kvällen kom vi överens om att det nog skulle bli bättre på söndagen då det gällde 200-meters distanser.

Första gren var 800 m frisim, Else Gunsten 9.36,06. Else kom femma efter ett bra lopp, där hon dock mattades något på slutet.

200 m frisim följde sedan och där fick vi första flicka på pall. Irwi gjorde en fin simning och kom i mål som trea på 2.10,03. Svenskt rekord. Bra gjort. Östtyskan satte europarekord 2.05,64.

Diana var fint med ut på 200 rygg, men orkade inte fullfölja och kom sjua på 2.29,76. Europarekord av Gyarmati 2.21,66. Det var den enda seger östtyskorna missade.

På 200 bröst kom Bibbi femma, 2.47,71. En placering högre än på lördagen, men Bibbi hade svårt att få simningen att stämma. Åter europarekord av östtyskan 2.40,28.

Gunilla blev sexa på 200 fjäril, 2.28,32. Gunilla simmade bra, men hade det rätt så jobbigt i skvalpet mellan öst- och västtyskan.

VÅR CHANS

Så kom då äntligen vår stora chans. Anita på 400 medley. Och si! Det lyckades Anita att bli tvåa på 5.15,69. Jämte Irwi en strålande insats. Det visar att Anita är på väg uppåt. Men östtyskan satte nytt världsrekord på 5.01,10.

Den avslutande lagkappen medförde en femteplats på grund av att östtyskorna diskades. Här skulle vi varit treor eller fyror med lite bättre tider på Lena, startern 1.02,87 och Eva 1.02,44. Inne i laget gjorde Gunilla Lundberg en fin simning på 1.01,67 och Irwi på sista hade 1.01,03.

Slutplaceringen blev en sjätteplats för oss. En sjätteplats som med lite tur och något bättre lagkapper kunde varit en fjärdeplats. Men vi kom en placering högre en pojkarna.

DDR DOMINERADE

Sammanfattningsvis kan sägas att östtyskorna totalt dominerade hela tävlingen. Seger i alla grenar utom två (diskning efter seger i frisimslagkappen och 200 rygg). 3 världsrekord, 4 europarekord. Genomgående var alla östtyskorna mycket snabba i starten, långa och välväxta samt simmade i baddräkter som gick ända upp i halsen och satt som ett tunt skinn. Västtyskorna hade en annan variant. Deras baddräkter var tejpade runt urringningen, ärmhålorna och benen. Detta kan ha betytt värde-

Forts på sid 52

Europacupen A för herrar i Berlin:

Skador och sjukdom blev kostsamma för herrarna

Berlin (Simsport) Trots ett svenskt nationsrekord på 4×100 m frisim 3.38,5 ett svenskt rekord på 200 m bröstsim, 2.30,98, av Anders Norling och personliga rekord av Gunnar Larsson (100 m bröstsim), Leif Ericsson (200 m rygg) och Bernt Zarnowiecki (400 m medley) lyckades vi inte placera oss bättre än på 7:e och näst sista plats i årets Europacup. Våra förhoppningar före tävlingarna var att komma på en 5:e plats och i allra bästa fall en 4:e plats. Varför lyckades nu inte detta?

Problemen började redan vid avresan från Sverige då Tomas Kensén tvingades lämna återbud, i allra sista stund, på grund av sjukdom. Problemen blev ju inte mindre av att bröstsimmare nr. 2, Moltas Eriksson, insjunknade i Berlin och därför inte kunde deltaga. För att fortsätta sjukdomslistan så kunde inte Bengt Gingsjö ställa upp till start på grund av en dålig axel (hoppas den blir bra till VM). Börje Holmberg besvärades märkbart av en förkylning vilket också framgår av hans sluttid (17.01,55) och placering (7:e).

Vi trodde nog alla att Börje skulle vara med och strida om segern i detta lopp, som nu vanns av Gunnars träningskompis från den sista USA-vistelsen fransmannen Thierry Lalot på 16.22,69, som är franskt rekord.

Bland glädjeämnena har vi de två "juniorerna" i truppen Anders Norling med svenskt rekord på 200 m bröst och Leif Ericsson med ett snyggt personligt på 200 m rygg. Stabil form visade också Bernt Zarnowiecki som sam i närheten av sina personliga rekord på 100 och 200 m frisim. Dessutom fick Bernt gå i vattnet på 400 m medley, i stället för Bengt Gingsjö, med ett personligt rekord som resultat.

Bäst placering fick vi genom Anders Bellbring på 400 m frisim (3:a) med tiden 4.09,3.

PERS AV GUNNAR

Många kanske undrar varför Gunnar Larsson simmade 100 m bröstsim ind. för att strax efter få starta på 200 medley. Situationen bedömdes så att Anders Norling inte skulle räcka till på 100 m och eftersom de båda 100-metersspecialisterna insjuknat, så trodde vi att Gunnar skulle ha en möjlighet att komma på 6:e plats och därigenom ta några extra poäng.

Gunnar fick själv avgöra om han ville starta eller ej. Trots personligt rekord med en sekund kom Gunnar på 8:e plats och man kan givetvis i efterhand tycka att det var oklokt att inte låta Anders Norling simma. Men vi skall alltså komma ihåg att det gällde poäng och Gunnars möjligheter bedömdes vara större än Anders.

På 200 m medley var Gunnar chanslös, inte på grund av tekniskt dålig simning utan snarare på grund av en viss tröghet efter hårdkörningen i Ronneby. Gunnar åkte direkt efter E-cupen till Lars-Eric Paulsson i Spanien för att finslipa sin form och bygga upp självförtroendet inför VM.

FORMTOPP I VM?

Anders Bellbring sam en bit över sina personliga rekord på 400 m frisim och 200 m fjäril. Vi hoppas dock att Anders prickar in sin formtopp och får sitt stora internationella genombrott på VM.

Per Berglund gjorde två bra simningar på fjäril individuellt, 59,69 och i laget 15 minuter senare 1.00,6.

Svante Zetterlund lyckades inte helt individuellt och fick 1.02,02 på 100 m rygg, men revanscherade sig i lagkappen och noterade en av sina bättre tider 1.01,5.

I lagkapperna placerade vi oss enligt följande:

4×100 medley: (8:a) Svante Zetterlund, Anders Norling, Per Berglund och Rolf Pettersson.

4×100 frisim (5:a) kanske finns det en liten chans att komma till final i Belgrad i denna gren. I laget simmade: Bernt Zarnowiecki, Glen Bengtsson, Leif Björklund och Göran Jansson som hade 53,8 på slutsträckan.

4×200 frisim (4:a) Svante Rasmuson, Sven von Holst, Gunnar Larsson och Rolf Pettersson. Samtliga i laget var mycket jämna utan någon direkt topp. Alla hade tider mellan 1.59 och 2.00.

TOPPADE?

Om vi tittar på våra motståndare så var i första hand östtyskarna mycket bra (toppade?) och tog 8 grensegrar med bl a Matthes 2.02,9 på 200 rygg som bästa resultat. Sovjet tog 3 segrar bl a Vladimir Bure på 100 frisim med imponerande 51,79.

Västtyskland tog en seger genom Walter Kusch på 100 bröstsim (1.06,6). Frankrike fick en segrare genom tidigare omnämnde Lalot på 1500 m frisim.

Resterande två segrar svarade Ungerns mycket starke Andras Hargitai för genom att först vinna 200 fjäril på 2.06,4 och sedan direkt från prispallen till start på 400 medley, som han också vann på 4.36,6. Vem kan hota hans guldmedalj på 400 medley i Belgrad?

Som slutsummering från tävlingarna i Berlin kan sägas att det inte var ett på något sätt toppat svenskt lag som kom till start. Målsättningen är VM i Belgrad, vilket SK redan på ett tidigt stadium deklarerat. Man frågar sig dock var östtyskarna toppade eller ej? Om dom var toppade skall då formen hålla i sig under VM? Det skall bli mycket intressant att studera resultaten från VM och vi hoppas att få läsa en del svenska namn i finalfälten.

En som hoppas är

Olle Kylborn

BADMÄSTARE

utexaminerad 1972 med 3 års praktik inom bad,
söker anställning i simhall eller turkavdelning.
Intresserad av massage.
Tel. 011/18 07 24

HUNDRA IDEER

Hur svensk simning kan bli bättre

Hundra idéer om hur svensk simning på alla nivåer skall bli bättre och hur våra problem skall lösas presenterar vår numera trägne och trogne medarbetare Lars-Eric Paulsson här. Till en del berör "Pålle" redan påbörjade projekt, vidrör en del lösningar, som man ännu bara vågar drömma om — och dessutom kastar vår idérike och stridbare spanjor som så ofta förr en hel del s k brandfacklor. Läs igenom och begrunda — medge att "Pålle" lägger fram många bra förslag till lösningar av våra många problem. Åtskillig debatt bör han åstadkomma med sin idéskiss — de som vill skifta ord i de här frågorna med "Pålle" är som alltid välkomna i Simsports spalter!

1. inför tävlingslicenser med inbakat läkarintyg.
2. utöka poängskalan vid SM till att gälla de 16 bästa.
3. inför kvaltider med böter, så att den förste i en klubb som överskrider kvaltiden bötar 50 kr, den andre 100 kr och den tredje 200 kr. o. s. v. Summorna läggs sedan ihop.
4. inrätta ett pris för bästa studieprestation bland SM-simmarna.
5. inrätta ett studiestipendium.
6. kora årets bäste simmare, bäste tränare etc.
7. inbjud pressen till tränarkonferenserna.
8. inrätta distriktsvis en funktionärsstab som inte är bunden till viss klubb. Utbilda den centralt och låt klubbarna hyra den vid tävlingar.
9. sälj ena sidan av bensparksplattan som reklamplats.
10. låt varje simmare köpa sin platta precis som han nu äger sina egna badbyxor. Materialkostnaderna för klubben skulle sjunka samtidigt som större aktsamhet om materialet skulle uppnås.
11. låt klubbarna bli återförsäljare av allt simmateriel.
12. inbjud till en tävling bland aktiva simmare att sälja prenumerationer på Simsport. Modell jultidningar.
13. tillverka löpsedlar för Simsport och skicka dessa tillsammans med 20 lösnummer till alla badkassor i Sverige.
14. starta en sprintercirkus med tävlingar året om. Låt segraren få ett fint pris. Modell tennisens proffscirkus. Låt klubbar anordna tävlingar landet runt.
15. starta en Swedish Open. Öppna mästerskap i simning.
16. låt simmarna få ett större inflytande över tävlingar och träning. Uppmuntra demokratin och lyssna till gräsrötterna. Simmarring.
17. tänk om beträffande tränarrådet. Tillsätt funktionsbeskrivna experter.
18. starta ett svenskt ungdomsmästerskap på 1500 m. Från 10 år och uppåt.
19. tillsätt en arbetsgrupp att utreda vad som menas med god teknik. Arbeta fram enhetliga träningsråd för teknik. Målet måste vara att skapa en svensk uppfattning om teknik, grundad på fysiologiska fakta. Jfr med australisk crawlteknik.
20. arbeta med projektgrupper. Detta innebär att team sammansätts med tanke på individernas specialkunskaper i förhållande till arbetsuppgiften.
21. knyt en fysiolog till Svenska Simförbundet. Genom att en fysiolog får daglig kontakt med simningen lär han sig simning och kan bättre lösa simningens speciella problem.
22. Svenska Simförbundet måste bidraga till att GIH:s simutbildning blir bättre. Ställ föreläsare och lärare till förfogande.
23. inrätta ett simcentra för de som verkligen behöver det: Universitetsstuderanden.
24. utbilda alla dagmammor i "Plask och lek" och låt dem bada gratis med sina dagbarn.
25. anordna kommunala familjebadkvällar. Ortens simklubb medverkar.
26. anordna fortutbildning i simning för alla gymnastiklärare som varit ute i tjänst mer än fem år. Samla dem till veckoslutskurser. Ta betalt.
27. be varje klubb som ligger på läger sända in en lägerrapport med uppgifter om bassäng, mat, förläggning, priser m. m. Ge ut en stencil med uppgifter på hösten, så att alla kan ta del av erfarenheterna inför planeringen av nästa års läger.
28. kontakta finska friidrottsförbundet. Där har man gjort undersökningar angående en idrottsmans kostbehov. Gör sedan en simmatsedel som tar hänsyn till näringsfysiologiska aspekter.
29. låt någon i TR ha till uppgift att granska träningsprogram som framgångsrika simmare kört efter. Gör utvärderingar och analyser. Sprid information snabbt så att Simmar-Sverige kan ligga i takt med internationell utveckling av program. Det är ju ofta p. g. a. experiment, som utvecklingen tar ett steg framåt.
30. var positiv.
31. låt landslagskaptenen få rösträtt i SK.
32. anordna tränarkonferenser ihop med tränare från andra idrotter.
33. går det fortare att tävla i bikini? Försök.
34. sätt en internationellt erfaren simmare i badbyggnadstekniska kommittén. Då kan vi undvika en mas-

TRÄNARE SÖKES

Dansk klubb söker välkvalificerad, ung och ambitiös tränare.

Stor ungdomsavdelning med goda simmare

Bästa träningsförhållanden året runt.

God lön efter kvalifikation.

Hänvändelse snarast till: Knud Jörgensen, Brabrand Skovej 10
8220 Brabrand, Danmark

Telefon: 06-26 12 53 (säkrast 16—17)

AARHUS GYMNASTIKFORENING af 1880 (AGF)

sa felaktigheter vid bassängens utrustning.

35. spola prestigedjävulen.
23. inrätta ett simcentrum för de som distrikten och hålla "swim clinics".
37. skicka observatörer vid varje större simtävling. En tekniker som inte är låst med arbete med truppen utan skall ägna sig åt att analysera olika lag och enskilda simmare. Det gäller att snabbt få in nyheter i landet.
38. en idrottsman, som vet vad som händer med honom, när han tränar, är bättre rustad inför träningens grå vardag. Författa ett studiekompendium avsett för landslagssimmarna. Pröva kunskaperna i t. ex. fysiologi vid sammandragningar.
39. motivation är viktigt. Ta reda på varför en simmare tränar och hur han vill ha sin idrott.
40. ge ut en liten fickkalender med alla årets tävlingar och sammandrag inprickade. Det är simmaren som behöver den.
41. tala om för politikerna vad simningen betyder för samhället. Gör det med siffror så tror de på det.
42. utse en kontaktman som har till uppgift att informera myndigheter och politiker.
43. på landslagsläger (och andra läger) borde det alltid finnas en fritidskonsulent, som organiserar fritidsaktiviteter för simmarna. Tränaren är många gånger trött efter många timmar vid bassängkanten. Han behöver dessutom också fritid för att orka med sitt jobb.
44. Gör något för att höja standarden i bröstsim. T. ex. skicka en talang en sommar till Ryssland.
45. ordna en träff för sportjournalister med tyngdpunkt på utbildning. Låt praktiskt ett par dagar.
46. ge bröstsimmet här hemma en bättre status. Dela ut ett fint pris till den tränare, som lyckas utbilda en bröstsimmare av internationell standard. Belöna simmaren dessutom. Tala om för pressen, varför bröstsim är svårt.
47. ge tränarna bättre betalt. Då kan man kräva bättre utbildning av honom.
48. idéer har alla. Det gäller bara att samla dem. Starta en idélåda och publicera den i Simsport.
49. ordna studieresor till stora tävlingar. Tränarna behöver ut och se.
50. varför har Gunnar Larsson blivit en så bra simmare? Ta reda på det.
51. hur ser en elitsimmares studiesituation ut? Ta reda på det och försök förbättra den.
52. tillverka snitsiga tröjor med svenska slagord på. Om dom är bra, kommer simmarna att göra reklam för svensk simning i stället för amerikansk. Förbundet kan dessutom tjäna pengar på detta.
53. ett sätt att begränsa deltagarantalet vid SM är att införa samma regel som finns i Amerika. Nämligen: En simmare får deltaga i högst 4 ind. grenar.
54. Komplettera detta med att bestämma att den simmare som stryker sig i en gren har därmed utträtt ur mästerskapstävlingen.
55. Slopa efteranmälningstiden. Endast ett datum skall finnas för sista anmälan. Detta skulle bespara arrangörer och förbund mycket arbete.
56. i den svenska uppfattningen om träning och tävling borde finnas en på vetenskapliga grunder vilande rekommendation om insimning och uppvärmning före lopp.
57. inför startavgifter på alla tävlingar. Även mästerskap. Avgiften skall betalas av simmaren.
58. en tränare som är i fysisk god form gör ett bättre jobb på bassängkanten. Ge därför alla tränare gratis hälsokontroll. Kanske i samband med SM.
59. Simning är matematik. Sätt upp stora tavlor på tävlingar med mellantider, för olika sluttider. Då kan publiken följa loppen bättre.
60. Gör programmen mera informativa vid simtävlingar. T. ex. inför presentationer av de intressantaste simmarna.
61. Slopa förbudet av matchning av simmare. Simmaren har ju problem med kontakten med sina motståndare. Modell skridsko.
62. nya tävlingsidéer behövs för att locka publik. Se hoppningens Swedish Cup. Ex: Gör en tvådagarstävling i stil med skridsko. Första dagen möts simmarna på 100 m fritt och 400 m medley. Andra dagen på 200 m medley och 800 fritt. Sammanlagd poängsumma räknas.
63. inför en frågespalt i Simsport. Doktorn svarar. TR svarar.
64. starta en fototävling i Simsport. Ex: Sommarens festligaste simmarbild. Ett sätt att få in bilder.
65. en videobandspelare med kamera borde alltid följa landslaget så att färska bilder av intressanta tekniska finesser snabbt kunde importeras.
66. gör en SM-film årligen. Hyr ut den till klubbar. Skaffa en sponsor.
67. Föräldrar är en tillgång i simning. Men många vet inte vad simning är. Gör en inf-skrift som berättar om simmarens vardag, tävlingar, mat, klor, menstruation, träning och vad tränaren är för en potentat och varför han har så stort inflytande över sonen/dottern.
68. vid simtävlingar inbjud alltid stadens politiker.
69. det är inte likformighet utan nytänkande som bäddar för utveckling. Samla in uppgifter från norr till söder under rubriken "så här tränar

GLADDOPPET

★ **Klubbtävling i två dagar 24—25 nov 1973**
★ **Skärblacka Simhall 6 banor à 25 m (2 mil SV Norrköping)**
★ **Vandringspris till bästa klubb — pris till segrare**
★ **Samtliga grenar flick- och pojkklass**

KLASS	FÖDDA	DISTANS	SIMSÄTT
A	—58 o. tid.	400	fritt
	—58 o. tid.	100	fritt, bröst, rygg, fjäril
B	59—60	100	fritt, bröst, rygg, fjäril
C	61—62	100	fritt, bröst, rygg, fjäril
D	63—64	100	fritt, bröst, rygg, fjäril
E	65—	50	fritt, bröst

Vi måste förbehålla oss rätten att vid stort antal anmälningar reducera antalet deltagare per klubb och gren till 2 st.
Anmälan med uppgift om bästa tid på Svenska Simförbundets startkort före den 9 nov. till Skärblacka Simklubb, Box 77, 617 00 Skärblacka.
Anmälningsavgift 4 kr/start insättes på vårt postgiro 51 83 23 sedan startlista erhållits 1 vecka före tävlingen.
Ring gärna Sören Nordh 011/533 65 för ytterligare information.

Välkommen till stortävling!

SKÄRBLACKA SIMKLUBB

vi". Publicera materialet i Simsport.

70. försök att sända observatörer till intressanta länders tränarkonferenser.
71. har svenska simmare glömt att vändningar och starter också hör till tävlingen och måste tränas? Utarbeta träningsmetoder.
72. gör en årlig, internationell stortävling i stil med Santa Clara Meet.
73. Döp bassänger efter stjärnor. Nog låter Gunnar Larsson-Stadion eller Ulrikabadet bättre än Simhallsbadet eller Varmbadhuset.
74. Sveriges Simtränares Förbund borde vara första steget till Sveriges Idrottsinstruktörers Riksförbund.
75. kan höjdhoppare lära simmare något om vristspänst? Kan simmare lära löpare något om konditionsträning? Försök!
76. anordna fler B-landskamper. Då har de, som inte kvalificerar sig till A-laget, också något att se fram emot.
77. Simmarna borde spola snuset. Nu är det ofta badpersonalen som får spola bort snus från simhallsgolvet. Dessutom borde det vara självklart att en idrottsman inte använder ett stimulantia, som inverkar menligt på konditionen.
78. all simtränarutbildning skall vara likformigt upplagd, så att terminologin blir den samma i Kiruna och Ystad.
79. se över termerna inom simning, så att de blir mera beskrivande. Ex: Stil är ett ord som för tanken till estetik. Det handlar ju om driftsekonomi.
80. Utarbeta en klar policy för förbundets verksamhet.
81. Simsport har glömt bort sina yngsta läsare. De som är 9—10 år och också är simmare. En rolig sida med serier, teckningstävlingar och liknande kanske skulle höja intresset för tidningen.
82. när en kommun bygger ett bad, skulle den kunna överlåta administrationen åt en klubb. Då skulle det bli intressant att se hur verksamheten utformas. Vilken kommun vågar sig på försöket?
83. Skicka ut våra främsta simmare att tala i skolor och på ungdomsgårdar om simning. Utrusta dem med filmer och trevliga bilder.
84. höj årsavgiften i simklubbarna till den gemensamma summan av 100:—.
85. Låt en prenumeration av Simsport på 20:— ingå i årsavgiften. Om sedan klubbarna av förbundet får en provision på 5:— tjänar man ytterligare 5:— på varje medlem.
86. låt databehandla alla resultat, medlemsregistrering och ekonomi. Detta kan lätt göras genom att man hyr in sig i ett system. T. ex. tillsammans med andra idrottsförbund.
87. informationsflödet mellan förbund och klubbar bör systematiseras. Till att börja med kunde man märka informationen från de olika avdelningarna bättre. T. ex. blå markering betyder simning, röd — hopp, grön, — polo och gul — konstsim.
88. de olika specialkommittéerna kan två gånger om året ha ett gemensamt idémöte. Det skulle säkert vara givande om simning, hopp, polo och konstsim satte sig tillsammans för att dryfta likartade problem som t. ex. ekonomi.
89. kan man tänka sig att simmarråd (SR) bildas? Detta kan tjäna som informationskälla f ör SK, när det gäller simmarnas egna problem och önskemål. SR kan rådfrågas vid planering och vid trivselfrågor.
90. om simtränarna gen.strejkade, hur många ungdomar skulle då ställas på gatan? Ta reda på det och tala om det för myndigheterna.
91. inför semifinaler på alla 100-m sträckor vid SM.
92. återinför 50 m fritt som mästerskapsdistans. Jämför med USA. Sprintersimningen skulle då få en ny kick.
93. inför 1500 som mästerskapsdistans för flickor vid inomhus-SM.
94. låt handikappade simmare tävla på samma tävlingar som helt friska.
95. engelska är simmarspråket. Subventionera tränares och ledares språkstudier.
96. kräv att alla styrelsemedlemmar i förbund och klubbar skall bevista ett visst minimiantal av simtävlingar per år.
97. stadsfullmäktiges ordf. sade i Malmö angående Gunnar, att han var en av stadens främsta kulturpersonligheter. Ett erkännande åt idrotten. Sök alltså kulturstipendier! De är rikligt tilltagna jämfört med idrottens.
98. starta simlekis och döp om dem till "Plaskis".
99. vykort föreställande simmarstjärnor samt brevmärken med simmarmotiv skulle kunna ge extrainkomster.
100. simlitteratur finns det alltför ont om. Tillsätt en projektgrupp att författa, inköpa och översätta lämplig litteratur. Starta sedan en simboklåda, som slås upp på alla SM, med försäljning av aktuella böcker. I anslutning till SM kan man arrangera en simningens egen mässa, där alla nyheter visas och säljs.

Konfirmationsläger för simmare

anordnas å Laxsjöns Friluftsgård i Dalsland.

Dels den 9/6—7/7 1974 med konfirmation i Fröskogs kyrka, kyrkoherde Kärredahl.

Dels den 8/7—4/8 1974 med konfirmation i Steneby kyrka, komminister Wassenius.

Simträning sker i 25 m bassäng.

Anmälan och ev. förfrågningar till Owe Nilsson,

Laxsjöns Friluftsgård, 660 10 Dals Långed.
Tel. 0531/300 10.

Inne-SM -74 går i Linköping och Jun.-SM i Umeå

Simförbundets VU har beslutat att förlägga nästa års inomhus-SM till Linköping, medan Umeå blir platsen för höstens junior-SM. Under förutsättning att tillräckligt många nationer är intresserade kommer ett öppet nordiskt mästerskap i simning att hållas i Sverige i början av april —Linköpings ASS är huvudaspirant för att stå också för det arrangemanget.

I medio av okt. i år hålles LEN:s kalenderkonferens i Palma, Mallorca, varefter de stora delarna i 1974 års hela tävlingsprogram kan spikas, vilket göres på distriktsledarkonferensen i Norrköping 10—11 november.

Forts fr sid 29

kordet i herrhöga! I vilken annan gren finns det en flicka av den kalibern?

UNDERLIG HUMOR

På damsvikten var det mest dramatiska ur svensk synpunkt egentligen försökstävlingen. Agneta hade någon underlig form av humor som så när hade resulterat i att ni sluppit läsa den här artikeln på grund av författarens nervkollaps och förtida bortgång. Hon missade Isandern på 5:or och låg 15:e, klättrade upp och missade så 1 1/2 bakåt på 5 1/2 — 6 och låg 12:a när fyra hopp återstod. Det var olidligt med tanke på att hon slogs om den åttonde och sista finalplatsen med så fina hopperskor som E-cup-ettan Safonova, E-cup-sexan Emelianova, OS-åttan Wierniuk och OS-tian Duchkova. Inga blåbär precis, men de blev till slut blåsta. Agneta tog hem spelet genom att notera exakt samma poäng som Beverley Boys, 389,91 och delad sjundeplats.

Ulle däremot kom ned och körde igenom en serie som på vilken träning som helst. Inga krusiduller, inga drömhopp, inga missar, bara en serie så där i största allmänhet på en av hennes blygsammare poänger det här året, 420,24. Varefter hon VANN! Med 9 poäng till godo på USA:s Irish och 15 på Köhler! Man började undra om man inte begrep ett skvatt om simhopp. Var detta ett VM?

AGNETA "OBLIGATORISK" VÄRLDSETTA

Men till finalen hade nervspänningen släppt hos åtminstone östtyskorna och tävlingen blev mera normal. Fast kanske ändå inte normal. Det blev nämligen något av landskamp DDR—Sverige om de fyra första platserna. Agnetas sjuka humor hade gått över. I stället för 11:e platsen efter fem hopp i försöken vann hon nu den obligatoriska avdelningen, sedan Ulle lett i tre omgångar. Är det något som är kriteriet på riktig grundskolning så är det den obligatoriska avdelningen, och är det någon som verkligen kan det där med grunder så är det Gunnel. Det var på något vis en fullkomlig självklarhet att någon av hennes flickor skulle vara världsbäst på de hoppen.

Men sedan brakade Köhler och Ulle förbi och så småningom också Janicke. Efter 6:or på 1 1/2 bakåt och 1 1/2 Mollis fick Agneta t. o. m. påhälsning av engelska sensationen Drake och USA:s Irish ett tag innan det till slut redde upp sig. Trots att Agneta bara var sjua på de valfria hoppen — mot etta på de obligatoriska — slutade hon som VM-fyra på 408,03, två pinnhål bättre än i München och hennes livs mest meriterande placering. Precis som på OS var hon nöjd och ändå inte nöjd. Liksom alla andra visste hon att hon lika väl hade kunnat ta någon av medaljerna. Swedish Cup-serien hade exempelvis räckt till seger. Men fyra i världen och fyra i den svenska VM-truppen är ju alldeles strålande, om man bara skakar på huvudet och tänker efter lite grann. Det är nästan ruskigt vad pretentioner och värderingar förändras, när man hunnit vänja sig vid att ha två flickor i världstopp.

KÖHLER RÄTT SEGRARE

Ulle lade sig på andraplatsen efter första valfria hoppet och lät det så förbliva i avvaktan på ledande Köhlers eventuella 2,8-missar. Om hennes valfria serie är inte mycket annat att säga än att hon var alldeles otroligt jämn med 7 — 7 1/2 av domarmajoriteten på samtliga hopp. Extakt tangering av silvernoteringen från München, 434,19, och alltså klart bättre än segerserien i försöken. Och sen kom det inga 2,8-missar och därmed var saken klar. Andraplatsen "förblev". Christa Köhler hade äntligen fått den framgång hon så väl förtjänat efter alla år av slit och misslyckanden. När hon fick se slutsiffran 442,17 grät hon så att man trodde TV:s sportchef skulle komma jagande med kontrakt. DDR vann alltså "landskampen", sedan också Janicke tagit medalj, brons liksom i München, på 426,33. Därpå följde det nästan obligatoriska snacket om partiska domare, vilket i och för sig var befogat, men vare därmed hur som helst. Rätt flicka vann. Det tyckte också Ulle.

Den som främst förorsakade domarsnacket var östtysken Bade, som definitivt tyckte att rätt flicka vann — 46 poäng före Ulle! Enligt honom fick Ulle också stryk av Janicke — med 32 poäng! Jämför man det officiella resultatet med de siffror som gavs av de två i "landskampen" direkt engagerade domarna, Karin Céwe-Öman, och Bade, erhålles följande:

Officiellt:		**Karin:**		**Bade:**	
Köhler	442	Köhler	443	Köhler	469
Knape	434	Knape	436	Janicke	454
Janicke	426	Janicke	411	Knape	423
Henriks.	408	Henriks.	410	Drake	408
Drake	403	Drake	408	Henriks.	397

Den missuppfattningen måste korrigeras, att Köhler vann på sina 2,8-hopp. Det gjorde hon inte. På sin 1 1/2 bakåt och 1 1/2 Mollis hade Ulle sammanlagt 100,74 mot Köhlers 98,28 på 2 1/2 dito. Det var alltså på de övriga 8 hoppen Köhler var bäst! Hon grundlade sin seger genom att hoppa bättre än vanligt på de obligatoriska hoppen, där hon t. o. m. var aningen vassare än stilhopperskan Ulrika. Det hopp som framförallt fällde utslaget i tävlingen var huvudhopp framåt med 1/2 skruv, det enda som Ulle småmissade med 6:or i snitt på grund av sin vanliga benägenhet att fullborda skruven först i nedslagsögonblicket. Av Köhlers segermarginal på 7,98 poäng tog hon 6,27 poäng just på halvskruven.

2,8 I MONTREAL?

Ännu har alltså ingen hopperska vunnit OS eller VM på att använda 2 1/2 bakåt och 2 1/2 Mollbergare. Och ännu har inte de hoppen "slagit igenom". I München användes de av de tre flickor, som alla misslyckades. I Belgrad användes de av två, Köhler och Irish, som inte direkt misslyckades men som heller inte tjänade något på affären. Den stora frågan är om man måste skriva 2,8 i hopplistan för att vinna i Montreal. Några säkra slutsatser kan inte dras, men sannolikt innebär 3 års utveckling att guld-formeln 1976 skall skrivas med siffrorna 2,8. Och en sak är i varje fall säker. Den som sätter i de hoppen vinner. Hade Köhler noterat 7:or i stället för ett snitt på 5,5 respektive 6 på sina två cirkushopp, skulle hon ha kommit upp i 462 och således ha vunnit med 27 i stället för med 7 poängs marginal.

Svikthoppsresultatet i Belgrad var överraskande, i varje fall för mig. Jag blev tvungen att revidera min uppfattning från München, nämligen att våra flickor den gången hade en exceptionell framgång som inte riktigt svarade mot deras normalkapacitet. De är alltså så bra som de var i München — fast bättre! Och tittar man på deras poängstatistik och placeringar under det gångna tävlingsåret så framstår Belgrad-placeringarna som rättvisande, med marginal uppåt.

	Ulrika	**Agneta**
Kalmar, SM	456 (1)	424 (2)
Minsk, försök	413 (5)	398 (7)
Minsk, final	388 (6)	376 (7)
Ft Lauderdale	418 (2)	408 (3)
Winnipeg, försök	394 (1)	388 (7)
Winnipeg, final	421 (3)	399 (4)
Mexico City	444 (1)	438 (2)
Köln, 4-landsk.	419 (1)	412 (2)
Stockholm, JSM	409 (1)	—
Sw. Cup, försök	438	413
Sw. Cup, kvartsfin.	425	405
Sw. Cup, semifinal	—	454
Sw. Cup, final	—	455 (1)
Helsingfors	425 (2)	398 (4)
Leningrad, E-Cup	439 (2)	420 (5)
Bolzano	412 (1)	399 (2)
Norrköping, SM	431 (1)	421 (2)
Oslo, NM	435 (2)	447 (1)
Belgrad, VM-försök	420 (1)	389 (7)
Belgrad, VM-final	434 (2)	408 (4)

UNDERBAR HERRSVIKTDUELL

Herrarnas svikthoppsfinal var en högtidsstund, i synnerhet den första delen då hela 8-mannafältet hoppade helt strå-

Forts på sid 51

Lärdomar från EJM i Leeds:

Vi måste satsa ännu mer på vår junior-simning!

Trots att våra simjuniorer har gått igenom en jobbig sim-SM vecka var det ett glatt gäng på 14 simmare, 2 hoppare (en hoppare skulle komma direkt till Kastrup) som mönstrades av simtränarna Bernt Nilsson, Björn Pettersson, hopptränaren Jan-Erik Nilsson, läkaren Bengt Furberg samt undertecknad, på Norrköpings station för vidare transport till Leeds via Köpenhamn och London. Lite spänning bjöds redan på ditresan, bl a för att det blev bråttom vid incheckningen på Kastrup, men efter att ha jagat personal gick det på 5 min. och vi hann fram till planet i tid. Väl inne och bekvämt tillbakalutande i flygfåtöljen kom det komiska. Den söta flygvärdinnan tog mikrofonen och meddelade att vi tyvärr var tvungna att byta plan p g a tekniskt fel. Vårt nya plan lyfte ca 50 minuter senare och resan fortsatte planenligt och utan intermezzo. Buss från flygplatsen i London till stationen Kings Kross och vidare med tåg till Leeds station och buss därifrån till Bodington Hall.

Bodington Hall, som skulle vara vår boplats under dessa dagar, är ett internat för högskolestuderande och ligger i utkanten av tätorten Leeds (Leeds med uppland har c:a 5 miljoner invånare) och består av en stor huvudbyggnad med matsal för ca 700 personer, samlingsrum, hobbyrum, aktivitetsrum och kansli.

Runt huvudbygnaden låg 6 st 4-våningsblock som innehöll ca 100 rum vardera, där de flesta var enkelrum. Vi fick tyvärr bo i samma husblock som ett fotbollsgäng från Texas i USA, som vi sedermera kallade för "Texasindianer". De var nämligen mer vilda än tama och klättrade högt och lågt på fasaderna, skrålade och drack om vartannat. För att få någorlunda lugnt var vi tvungna att ta i med några patentare, de fungerade även på amerikaner.

BRA BASSÄNG

Tävlingsarenan som hette "Leeds international Pool" var av hög klass och verkade snabb, detta konstaterades redan första dagen då vi fick möjligheter att träna lite. Bassängen var byggd i T-form där stapeln var hopp-, polo- eller konstsimbassäng.

Bassängen var ljus och trevlig men med något högt klorerat vatten. Hallen hade en stor rymd och gott om läktare med ca 1200 sittplatser. En undervisningsbassäng fanns helt avskilt från den stora hallen och mätte ca 20×10 m. Till vår stora förvåning fanns det även en bastuavdelning.

Allt verkade perfekt, utom att det var 15—25 minuters bussresa till och ifrån badet. Ett försvar för logiplatsen var att busservicen var mycket god med en buss i halvtimmen första dagarna och en i kvarten tävlingsdagarna, men resan fanns där ändå, tyvärr.

Invigningen gick med pompa och ståt med marschmusik, defilering, nationalsång och fanfarer som brukligt är men kanske med lite extra, för det var 30 år sedan Leeds hade ett internationellt simevenemang. Tyvärr hade inte Leedsborna slutit upp kring denna tävling varför publiken i det närmaste helt uteblivit. Oinspirerande och svagt.

BÖRJADE BRA

Tävlingarna började mycket bra för oss med en finalplats redan i första grenen genom Boo Falkman, som noterade personligt rekord på 200 medley med 2.22,9 som gav en 5:e plats till finalen. Dessutom var Gunnar Kroon en av de 3 som belade en 8:e plats och omsimning skulle företagas. Tyvärr fanns inte Italiens Massimo Ugolini kvar i badet, då omsimningen beordrades, varför den sköts upp till förmiddagen dan därpå. Detta gjorde förmodligen att chansen att ta den 8:e platsen i finalen gick i stöpet.

Nu simmade Gunnar något sämre i omsimningen och fick stryk med 5 tiondelar. I försöken hade han nytt personbästa med 2.24,8 och i omsimningen 2.25,5. Gunnar kom dock igen och tog revansch på sig själv på eftermiddagen, då han sam till sig en finalplats på 400 frisim också här med nytt personbästa 4.28,3.

I finalen kom Gunnar på 7:e plats med något sämre resultat. (Notabelt är att om Mats Nylén hade hunnit visa sin klass före anmälningens utgång och gjort om sin tid som han hade i SM hade han placerat sig på en 5:e plats).

Med undantag för hopparna, då främst Fredrik Melin med två 4:e placeringar, var Boo Falkmans (Boo valdes till lagkapten för truppen) och Gunnar Kroons simningar det enda riktigt glädjande, med andra ord början var bra men sedan hade vi inte mycket att sätta emot. Några fler finalplatser blev det alltså inte och det var endast ytterligare 4 simmare som orkade med att notera bättre tider än de hade vid SM.

Anette Fredriksson 100 bröst 1.03,94 (10:e pl). Just detta faktum att så få gjorde bättre än på SM och att de flesta som gjorde personligt, gjorde det på 100 m-distansen, tyder på att simmarna låg på topp under SM-veckan och nu var på väg neråt.

En reflektion som man då måste göra är — Har planeringen från Simkommittén, föreningar och tränare varit riktig? — Ja det finns flera frågor som söker svar. Som SK-ledamot tror jag att satsningen och i vissa delar även planeringen har kunnat vara bättre. Om vi skall hänga med i den allt hårdnande konkurrensen är vi tvungna att satsa mer på vår juniorsimning.

VAR EJM ETT BAKSLAG?

Om man skall värdera våra simjuniorers insatser i årets EJM, måste man ta hänsyn till att endast 3 st höll maxålder (15 år) resten var 13 eller 14 år, och flera av de som fick starta i år kan vara med även nästa EJM som går 1975. En annan faktor att ta med i bedömningen är att våra juniorer har liten eller ingen internationell tävlingsrutin. (Borde rättas till).

Hur har vi stått i konkurrensen tidigare? Ja ganska bra. Om vi går tillbaka till premiäråret för denna tävling 1967, då tävlingen gick i Linköping, skördade vi många medaljer av ädel valör. För övrigt enda året som vi tagit guld. Vi hade då ett mycket fint juniorgäng med simmare som Larsa Karlsson, Pär Eriksson, Gert Lindroos, Anders Bellbring (ende som håller på fortfarande och ligger i topp) Britt-Marie Hammarsten, Yvonne Törnqvist och inte minst Vera Kock. Detta fina gäng tog 16 finalplatser och flera medaljer varav 3 guld.

Däremot gick det sämre 1969 då tävlingen gick i Wien. Det var framför allt grabbarna som tappat lite distans och de fick nöja sig med 2 finalplatser, som gav en 6:e och en 7:e placering. Flickor-

Vem vill bli simtränare i ISRAEL

Israels simförbund söker svensk simtränare. Lön och övriga förmåner efter överenskommelse, säger israelerna, som vid VM i Belgrad gjorde vissa sonderingar hos den svenska överledningen (Gunnar Werner kan ev. stå till tjänst med ytterligare information och upplysning till ev. intresserade).

Intresserade kan vända sig till kansliet (Frille Sjö — tel. 08-14 18 30) för ytterligare anvisningar, adresser m. m.

---

na höll stilen och tog 10 finalplatser, även om det inte blev någon medalj. 1969 års simprofiler var Gunnar Nygren, Thomas Göransson, Bernt Zarnowiecki, Gunilla Jonsson, Gunilla Wickman, Eva Wikner, Anna-Lena Jönsson, Monica Bergqvist och Anita Zarnowiecki. Av dessa är det bara syskonen Zarnowiecki och Eva Wikner som är aktiva!

UPPGÅNG

Det 3:e EJM:et gick 1971 i Rotterdam blev en uppgång med 15 finalplatser. Grabbarna vår åter med och slogs om poäng och medaljer framför allt i frisim och även ryggsim, de simsätt som tidigare givit fina placeringar 1967. Flickorna håller fortfarande hyggligt och är med i de flesta finalerna och tog 2 bronsmedaljer.

Årets profiler var Lars-Olov Ekman, Tony Wallin, Inge Andersson, Bertil Svensson, Eva Andersson, Camilla Hoffer, Else Gunsten, Jeanette Pettersson, Diana Olsson. Av dessa är de flesta fortfarande aktiva och 3 st. var med i årets VM-gäng.

Årets EJM gav som tidigare nämnts 2 finalplatser som gav en 6:e och en 7:e plats, båda var på herrsidan. Klart är att vi har halkat efter, men om det gäng som representerade i år, varit bättre förberedda för resultat i EJM så hade det gått betydligt bättre. Om de våra presterat samma tider som i SM eller i några fall förbättrat sig några tiondelar, hade vi tagit ytterligare 8 finalplatser. Detta kanske är en liten tröst trots allt.

Sammanfattningsvis: vi behöver en bättre planering, bättre uppföljning av materialet och en större satsning för att även i juniorsammanhang stå oss i konkurrensen.

Bernt Porsander

Masters Swimming stor succé
Har vi glömt bort våra allra äldsta?

Herr redaktör!

Såsom flitig prenumerant av Simsport under många år har jag följt svensk simnings snabba utveckling.

Den är mycket imponerande, men å andra sidan har jag förgäves spanat efter tecken att Sverige är med i den senaste explosioner i simning på denna sidan Atlanten.

"Masters Swimming" är den stora händelsen. Så kallas tävlingsprogrammet för simmare 25 år och äldre, som startades 1970. Simmarna delas upp i 5-års grupper upp till 69 år, därefter blir det 70—79, och till sist 80 och äldre. Både kort-bane och långbane mästerskap hålls i USA varje år (samt massor av lokala och regionala tävlingar).

Expensionen har varit fantastisk. I Santa Monica i maj var vi nära 600 deltagare i de nationella öppna mästerskapen på kort bana. Mästerskapen på lång bana i Chicago i augusti drog nära 500 simmare.

Entusiasmen vid dessa tävlingar är oerhörd, många tider är uppseendeväckande bra, och hälsan och vitaliteten bland dessa äldre "ungdomar" är helt fascinerande att uppleva.

Som svensk är jag förvånad att inget liknande tycks finnas i Sverige. Med veteran-klasser i så många andra idrotter i Sverige så undrar man hur simningen lyckats undgå denna hälsosamma företeelse. Något för Simförbundets motionskommitté att ta itu med?

Masters simning blir allt mer internationellt. Här i Canada har vi startat, i England är de i gång, och Nya Zealand har inbjudit ett amerikanskt lag i mars 74 för tävlingar som ser ut att bli en triangel-match eftersom Australien är också intresserat.

Vart utvecklingen går hän gav FINA-presidenten, Harold Henning en aning om i sitt tal vid Chicago-tävlingarna, då han sade att han var så imponerad av Masters simning att han skulle arbeta för att få till stånd en Masters sektion i framtida VM.

Simning kan knappast få bättre PR än att simmarna världen runt fortsätter att träna och tävla. I USA är det verklig fest vid de stora tävlingarna då man får se sådana storheter i aktion som Jastremski, Lance Larson, Buster Crabbe, Terri Stickles. Thompson Mann, Dick McDonough, John Davis, Jon Henricks, Jim Edwards, Don Schollander, etc.

Bara ur ren hälsosynpunkt är ett Masters program värdefullt både för sådana som har en tävlingskarriär bakom sig, och för sådana som aldrig tävlade som ungdom. Och hålla på, det kan man ju göra hela livet — äldsta deltagaren i Santa Monica var 87 år!

När får vi se ett lag från Sverige vid USA-mästerskapen?

Med simmarhälsning

Nils Vikander

★

Vill någon ha närmare kontakt med Nils Vikander är hans adress: Nils Vikander, RR II 6, Island View, Fredericton, NB, Canada.

SIMMA med Shane Gould...

är en ny bok som publicerats av bokförlaget Spektra och som är författad av Shanes mor Shirley och översatt av Harry Burevall. Boken är dessutom fackgranskad av Birger Buhre.

"Simma med Shane Gould" vänder sig till såväl tränare, aktiva som föräldrar. Boken är fylld med många fina över- och undervattensbilder av Shane Gould under simning och har många kommentarer till Shanes teknik i de olika simsätten.

Man kan dela upp boken i två delar, dels en teknikdel och dels en del med psykologi. Teknikdelen är inte lika bra som psykologidelen, som på ett mycket intressant sätt berättar om Shanes förhållande till tränare och familj. Man märker att Shanes mor har någon form av psykologisk utbildning i de kommentarer hon ger.

En trevlig bok som kan ge mycket för den intresserade. Det goda omdömet dras tyvärr ned av att översättaren ej känt till fackuttrycken på svenska. Man ser tydligt hur han korrekt översatt från engelska men ej till de uttryck som är vedertagna inom svensk simning. Ex. "dykning" istället för startdyk, "dragningen, istället för draget, "motionsapparaten" istället för styrketräningsapparaten m. m.

Den som läser boken måste alltså vara på sin vakt!

Boken kostar c:a 30:— kr.

Roger Taflin

Lottningsotur och storförlust kostsam för polojuniorerna i EM

Sveriges vattenpolojuniorer fick i år för första gången deltaga i Europamästerskapen, som avgjordes i västtyska Duisburg den 15—19 augusti.

Tävlingen hade samlat 14 nationer, nytt deltagarrekord, och dessa 14 lag lottades in i 3 grupper och naturligtvis hade undertecknad det dåliga omdömet att dra så att Sverige kom att hamna i den svåraste gruppen.

Gruppindelningen blev som följer:

A: Ungern, (seedad), Rumänien, (seedad), Grekland, Sverige, Väst-Tyskland.

B: Spanien, (seedad), Italien, (seedad), England, Turkiet, Irland.

C: Sovjet ,(seedad), Holland, (seedad), Belgien, Jugoslavien.

Från dessa grupper så fick de två bästa spela i finalgrupp A om platserna 1—6, de två nästa i finalgrupp B om platserna 7—12 och de resterande två om jumboplatsen. Lottningen blev sämsta tänkbara för Sverige; om vi hamnat i C-gruppen hade vi fått spela i B-slutspelet, som var målsättningen; hade vi hamnat i B-gruppen hade chanserna att gå vidare varit mycket stora. Så sent som i början av juli slog vi England vid Budapest-turneringen, det England, som nu slog Turkiet med 7—3 och Irland med 13—1. Vår räddningsplanka skulle nu bli Grekland, vid vinst över dem så var det klart för att få spela genom hela turneringen.

Vi började mot Väst-Tyskland i en händelsefattig match, utan geist och inlevelse från något av lagen. Resultatet blev 2—5, (0—1, 0—1, 1—1 och 1—2) och svenska målen gjordes av Ulle Lindström, ett när vi var en man mer och ett på straff. Den tyska segern var helt klar och de verkade att kunna mer, såg nu bara till att vara i ledningen hela tiden. I matchen var vi en man mindre vid 3 tillfällen och släppte in ett mål, och vi var en man mer också vid tre tillfällen och gjorde ett mål. Sedan fick vi ett straffmål.

Laget var märkbart nervöst inför premiärmatchen och fick inte ut så mycket av det lilla spel, tyskarna släppte till. Framgångsrikast var Sören Carlsson och Roger Carlsson i målet, trots att Roger får ta på sig 2 av målen. Ena gången skulle det göras en larvig räddning och den andra gången var Roger inte med på noterna, man kunde tro att han hade solbadning i det vackra vädret.

STORSTRYK

Nästa uppgift var Ungern och att vi skulle få stryk av storfavoriterna var väntat, men att det skulle behöva bli så stort som 1—3, efter periodsiffrorna 0—5, 1—3, 0—2 och 0—3, var onödigt. Vi spelade med alltför stor respekt och lät ungrarna spela helt efter sin pipa, och att ungrarna då kan spela polo är bekant. Nu blev det en fin uppvisning och vi fick finna oss i en ordentlig utspelning.

Vårt tröstmål kom på straff, säkert inskjuten av Uffe Lindström, och vi var en man mer 2 gånger, ena gången gjorde ungrarna mål! Att vi gick åt sidan hela tiden bevisas av att vi ej ådrog oss något svårare fel. Att denna storförlust blev dyrbar i dubbel bemärkelse skulle senare visa sig.

Var tändningen dålig mot Ungern så var den desto bättre mot Rumänien. Trots att vi kom i underläge direkt efter 26 sek. kunde vi kvittera genom Sören Carlsson, med vänster hand i centerposition, och även ta ledningen i första perioden genom Olle Pfeiffer, vi en man mer. Väl i ledningen tog vi också hand om initiativet i matchen och förde densamma i de två första perioderna. Genom misstag kunde rumänerna gå från 2—3 till ledning med 6—3. Vid ställningen 2—2 gav Uffe Lindström oss ledningen genom en straff, ordnade så till att han blev uppvisad i en onödig situation och kvittering.

Sedan var det Sören Carlssons tur att göra ett misstag, växlade fel, och rumänerna ledde med 4—3. I detta läge var vi en gång en man mer men kunde inte göra något åt detta. I stället ökade Rumänien sin ledning, då vi blev en man mindre på en onödig uppvisning av Janne Nilsson och sedan slog locket definitivt igen, då Rumänien gjorde 6—3 efter en felväxling i det svenska försvaret. Vårt sista mål gjorde Chris Heetfeld när det återstod en sekund av matchen. Rumäniens segersiffror blev alltså 8—4 efter periodsiffrorna 1—2, 3—1, 1—0 och 3—1.

Trots nederlaget måste vi ge det svenska laget godkänt efter en väl genomförd match, och man visade, att man kan i vissa stunder. Misstagen som görs kommer att försvinna efter mer utbyte och deltagande, det här var i första hand en stimulans i det fortsatta arbetet med dessa ungdomar.

Även i denna match var Carlsönerna, Roger och Sören våra mest framträdande, Roger gjorde många fina räddningar.

AVGÖRANDET

Så var vi då framme vid avgörandets sekund, mötet med Grekland. Det blev en mycket jämn och spännande match som grekerna kunde hemföra med 5—4 efter periodsiffrorna 1—1, 2—, 0—0 och 2—1.

Matchen började med att Uffe Lindström inte kunde hålla nervtrådarna i styr utan ådrog sig en uppvisning redan efter 54 sekunder. Det hela klarades emellertid upp, och det blev i stället vi som kunde ta ledningen. Sören Carlsson arbetade åt sig ett straffkast, som Olle Pfeiffer säkert slog in. Sören ådrog sig sedan en uppvisning, och grekerna kvitterade med en man mer, 10 sekunder före periodens slut.

I början av andra perioden blev vi en man mer och Uffe Lindström ordnade så att vi kom i ledningen med 2—1. Grekernas Stathaitis gjorde sedan två spelmål, det andra på ett bra långskott, och gav sitt lag ledningen med 3—2. Före andra periodens slut arbetade dock Sören fram en straff till, och Olle P. satte den åter säkert i nät.

Tredje perioden blev mållös. Vi var en man mer en gång och Janne Nilsson blev uppvisad två gånger, dock utan att mål gjordes. I sista perioden gick grekerna åter fram i ledningen, efter det att Mikael Carlström gjort en idiotisk växling. Mikael C. fortsatte att ha svårt med växlingarna, nu undvek han att växla, så att Janne Nilsson blev tvungen att dra på sig sin tredje uppvisning. Grekerna kunde dock ej utnyttja sitt övertag utan Olle Pfeiffer kunde kvittera efter 19.05.

Eftersom vi hade sämre målskillnad än grekerna var vi tvungna att vinna för att gå vidare och vi tryckte på hårt. Så hårt att Chris Heetveld drog på sig en uppvisning efter 19.37 för ruff efter det att han fått frikast, onödigt. Vi hade dock bollen i anfallsposition, men tyvärr behärskade vi ej konsten att vänta på rätt tillfälle. Uffe Lindström sköt i fel läge och grekerna fick bollen och kunde ordna seger genom att måla i matchens sista sekund.

Som matchen nu gestaltade sig tror

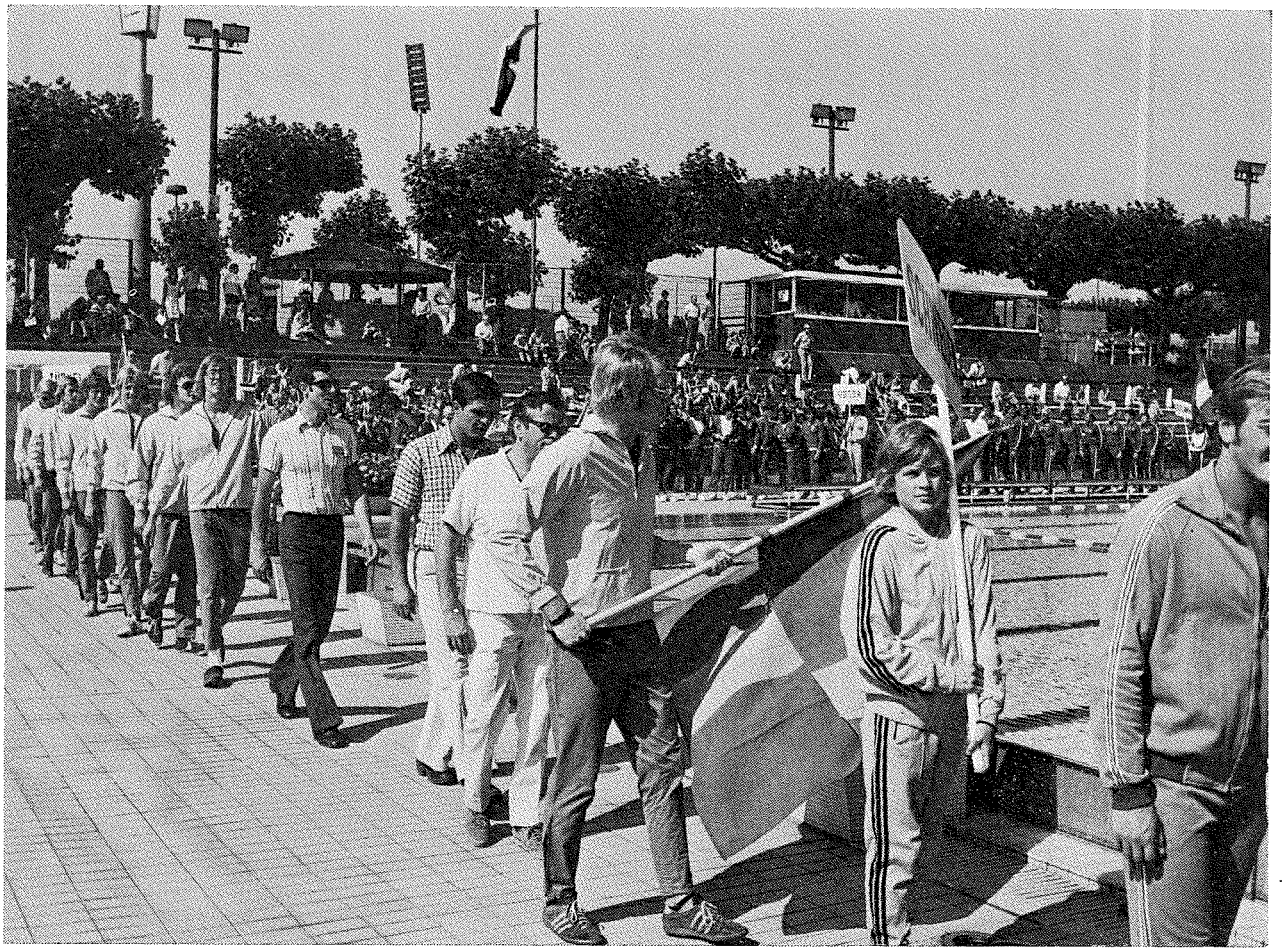

Här kommer de svenske: lagkapten Sören Carlsson bär fanan, varpå följer överledare Bo-Göran Falk, tränaren "Meddo" Konstantinov, domare Pernikliski och de aktiva med Uffe Lindström i täten

jag säkert, att vi klarat att gå vidare om vi inte varit i underläge målmässigt. Den stora förlusten mot Ungern blev ödesdiger. Vi hade oavgjort och bollen, när det återstod 30 sekunder av matchen och hade helt klarat av att hålla bollen den sista halvminuten i detta läge. Återigen var Roger och Sören Carlsson våra förhandsfigurer, i den här matchen visade också Olle Pfeiffer vilken talang han är och gjorde en bra match.

En smula nedstämda fick vi sedan avsluta vårt deltagande genom att spela om jumboplatsen med Turkiet. I en från vår sida lekfull match kunde vi klart vinna med 6—2, periodsiffror 1—0, 2—1, 2—0 och 1—1. Svenska målskyttar blev Sören Carlsson 2, Donald Kraujalis, Kjell Johansson, Mikael och Peter Carlström 1 vardera.

CARLSSON BÄST

Genomgående bäst i turneringen var som tidigare nämnts Roger och Sören Carlsson, Olle Pfeiffer glimtade till emellanåt, kan dock mer än han visade den här gången. Chris Heetveld är en härlig kämpe och med mer utbildning kommer han att bli en värdefull tillgång. Uffe Lindström är också en härlig talang, var den som på mig överraskade mest positivt, hade svårt med att tygla ivern vid vissa tillfällen, men det kommer, han är ju "bara barnet" än. Är också den i det svenska laget som har det bästa skottet.

Hans Neptun-kompisar, Donald Kraujalis och Janne Nilsson, tillhörde också stommen i laget och klarade sina uppgifter bra.

Tunafors-duon Ulf Carlsson och Kjell Johansson fick inte spela så mycket, men vet man att Uffe inte har spelat polo ett år än och att Kjell Allen bara är 17 år så finns det hopp för framtiden.

Negativt överraskade bröderna Carlström från Västerås, efter alla superlativer från hemmaplan. Nu hade båda varit sjuka veckan före turneringen och vi tror att sjukdomen hade tagit mer på dem än vad man ville tro. Båda är dock unga och har framtiden framför sig.

DOMARHJÄLP

Efter ett spännande slutspel blev Ungern europamästare. Efter de förberedande omgångarna hade Ungern ett dåligt utgångsläge, man hade i grundserien fått överraskande stryk av Väst-Tyskland. Nu avgjordes mästerskapet av att Ungern i näst sista omgången besegrade Spanien med 5—3, efter att ha fått bra mycket hjälp av domaren Tsandas från Grekland.

I sista omgången besegrade Ungern Italien knappt med 3—2 och Spanien som mötte Sovjet i turneringens sista match var tvungna att vinna. Ryssarna som inte hade rosat marknaden tidigare, hade blivit besegrade av Holland i grundserien, skärpte sig nu och spelade hem mästerskapet till Ungern och silvermedaljerna till sig själva genom att vinna Spanien-matchen med 5—4, segermålet inskjutet när det återstod 11 sekunder av matchen.

Det visades upp bra polo i turneringen och för vår egen del har vi mycket kvar att lära och träna. Simmässigt hänger vi med, i bollbehandling och speltaktik är vi långt efter. Nu var det inte meningen att vi skulle åka till Duisburg för att hämta hem medaljer, utan för att se och lära. Många av grabbarna är så unga att de får deltaga i nästa EJM, som kanske avgörs i Sverige — vi har sökt, och då kanske vi kan hoppas på bättre framgångar. Men för detta fordras träning och åter träning.

Fram med bollen grabbar!!!

Bo-Göran Falk

Slutställning:

1. Hun 20:14, 2. URS 24:21, 3. Esp 29:18, 4. Ger 25:27, 5. Ita 15:18, 6, Yug 18:33, 7. Hol 42:12, 8. Rom 44:9, 9. Gre 31:23, 10. Gbr 27:30, 11. Bel 16:33, 12. Irl 7:60, 13. Swe, 14. Tur.

Partiska domare men svensk konstsimseger mot Spanien

Det internationella konstsimutbytet har under det senaste året ökat stort. Tidigare har vi förutom mot de nordiska länderna tävlat mot Tyskland och Schweiz. Denna gången var det Spaniens tur. Vi deltog med lag, två par samt tre solo.

Det hela började med en förvånansvärd oordning. Ingenting stämde. De fem tävlingsfigurerna som skall utannonseras 24 tim. före tävlingens början hördes inte av. Först en kvart innan fick vi veta detta. Deltagarprotokoll för varje flicka var inte skrivet och startordningen inte lottad, utan gjordes även det i sista minuten.

Tävlingen började fyrtio minuter försenad i utebassängen i ett molnigt, kyligt väder som senare skulle övergå i duggregn. Nåväl, det hela hade i alla fall kommit i gång. Deltagarantalet var 18, varav fem tillhörde det spanska laget och fem det svenska. De övriga 8 var från simklubbarna i Granollers och Barcelona. Redan efter några starter kunde man urskilja viss partiskhet från våra motståndares domarsida, tyvärr. Denna erfarenhet ökade inte precis vår inspiration, allra helst som de hade övertaget med tre domare mot våra två. Trots detta lyckades vi vinna figurtävlingen med Marie Cervin som etta på 57 p. Närmast efter var spanjorskorna Nuria Lomas och José Bilbao på 56 p. Platserna fyra till sju belades av de övriga svenskorna med poäng från 54 till 50.

Landslaget, som slog Spanien

STORT INTRESSE

Avståndet med sammanlagda poängsummor var inte alltför avlägset till spanjorskorna. Det återstod att se om vi skulle öka eller minska det under kvällens musiksimningar. Dessa påbörjades efter ett par timmars vila. Då hade även publiken hunnit anlända. Varje sittplats var upptagen och även på ståplatserna var det trångt. Det var verkligt positivt att se hur stort intresset var. Hemma står läktarna oftast halvtomma, tyvärr. Kanske beror det på att många inte vet vad konstsim egentligen är. Att det är en underhållande publiksport är det ingen tvekan om, och det är en sport som kommer, det är vi som sysslar med den övertygade om.

För att återgå till tävlingen, närmare bestämt parsimningen, där Marie och Barbro startade först med sin "Guldfiskarnas lek". Trots ett så gott som perfekt genomfört program var poängskillnaderna stora, från 6 1/2 till 8 1/2 poäng av de 5 domarna. Spaniens bästa par hade relativt högt tempo, däremot var svårighetsgraden låg och upprepningarna många.

Poängen blev något större av de spanska domarna, men de lyckades ändå inte gå om "Guldfiskarna", som redan hade segern i sin hand. Sveriges andra par "Ormtjuserskorna" fick poäng från 6 till 8 och hamnade på tredje plats. Spanska andraparet erhöll endast 5, 5 1/2 och 6 poäng.

Barbro Anséhn och Marie Cervin gör sitt par "Guldfiskarnas lek"

MISSAR

I lagtävlingen hade vårt 5-mannalag lottats att starta först. Iförda baddräkter i lila och silver skulle vi till musiken Kalinka försöka illustrera en "Kosackpatrull". Några missar blev det och rättningarna var inte de allra bästa alltid. 7 till 8 var bedömningen. Motståndarlaget imponerade inte särskilt mycket, men fick en liknande poäng som vi. Slut-

Konstsim-läger i Spanien

Veckan 23—30/7 innebar för oss i Sveriges konstsimlandslag en jobbig träningsvecka. Då var vi nämligen i det lilla konstsimparadiset Granollers, 2 mil norr om Barcelona och tränade.

Vi, det är Marie Cervin, Barbro Anséhn, Lena Ruthström, Berit Lönn och jag själv. Dessutom hade vi med oss vår tränare Ragnhild Blomgren samt två nybörjare, även de från Göteborg, Ylva Breman och "Lilla-Kristina" Berggren. Som överledare medföljde Set Hjärpe från Stockholm.

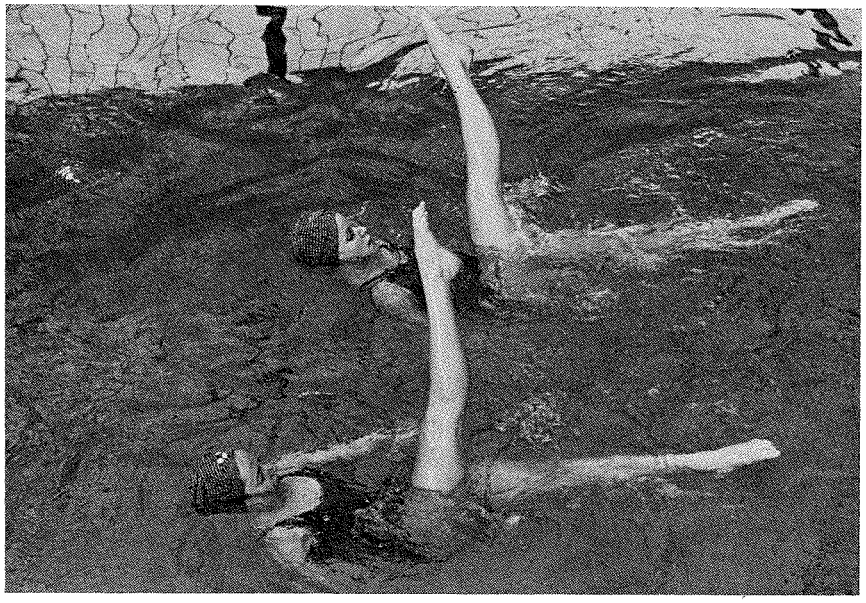

Anne Purra och Berit Lönn i paret "Ormtjuserskor"

Innan jag går närmare in på själva träningen ska jag berätta lite kort om resan, hur vi bodde osv. Starten gick på måndagsmiddagen från Torslanda. Utan några missöden kunde vi på kvällen vid 18-tiden landa på Barcelonas stora flygplats. Vi blev vänligt bemötta av representanter från Granollers simklubb, och det var bara att kliva in i en bil som skulle skjutsa oss genom hela storstaden och ut till vår lilla by.

Först en snabbtitt på badet (hm . . . det verkar ju fint . . .). Därefter till hotellet, som var det enda i stan förresten. Efter att ha inspekterat våra små trivsamma rum och sköljt av resdammet var matsalen nästa anhalt. Man serverade oss massor av god spansk mat, och vi kunde mätta och belåtna och lite trötta efter resan gå till sängs.

TRÄNINGSVÄRK

Nu över till tisdagen, vår första träningsdag. Förmiddagspasset började med en hårdkörare i gymnastiksalen. Den skulle komma att ge en ordentlig träningsvärk efter all löpning och mag-gymnastik. Men det gäller att utnyttja den korta veckan ordentligt från början.

Efter denna 'uppmjukning' följde träning av figurer i den djupa utebassängen. Ett sånt vatten där var! Så friskt och kallt att man kunde tro man var i en bergskälla långt uppe i Alperna. Det var ett rent nöje att ligga i vattnet. Det fanns en nackdel med att träna figurer ute; man hade lite svårt att orientera sig och komma upp rakt från figurer som t. ex. överslag, gaviata och svärdfisk. Man har ju bara molnen på himlen att gå efter i stället för ett tak. (Vid tävling blir det avdrag för ett sådant fel på figurens utförande.)

Vid 3-tiden gick vi till hotellet för att äta lunch. Det var alldeles fullsatt så vi fick vänta länge, men sedan smakade maten desto bättre istället. Senare fick vi veta att deras goda kök var mycket välkänt i trakten, och att även byborna ofta gick dit.

HELA BASSÄNGER

Lite vila på maten, och sedan var det dags att knalla iväg den 15 minuter långa promenaden genom stan till bassängerna igen. Denna gången var det träning inomhus. Djupet var inte det allra bästa, bara 220, men det räckte till musiksimningarna. Kravet är för figurer minst 3 m och för musikprogram minst 2 m. Vi tränade alltså på de 3 solo, 2 par och laget som vi skulle delta med på landskampen mot Spanien i slutet av veckan. Hela bassängen stod till vårt förfogande så vi kunde verkligen ta ut alla riktningar och rörelser utan att behöva trängas. Det är verkligen inte ofta vi får sådana tillfällen!

Efter middagen skulle stan utforskas, men där fanns inte mycket att göra. Vi blev upplysta om att det var dans varje söndag mellan sex och nio på kvällen. Dessutom fanns det några barer där man kunde sitta och prata samt lyssna på musik.

Onsdagens träning förlöpte likadant som tisdagens. Även spanska landslaget var där och tränade sina musiksimningar. Vi fick tillfälle att bekanta oss lite och jämföra varandras program.

SOLBEGÄR

Sedan vi hade avklarat gymnastik- och figurträningen på torsdagsmorgonen åkte vi ut på sight-seeing. Först till badorten Calella vid medelhavskusten, där vi fick vårt solbegär mättat. Ett par timmar på en underbar sandstrand under en blå himmel gjorde gott. Dessutom var vattnet fint även här och skönt att svalka sig i.

Fram på eftermiddagen kom vi in till Barcelona. En mycket vacker stad med många fontäner och långa trädalléer. Vackra byggnader såsom katedralen, triumfbågen fanns där också. Från Tibidago, en kyrka samt ett nöjesfält uppe på ett berg, hade man en fantastisk utsikt över staden. Vid tio-tiden på kvällen var utflykten slut och vi var åter på hotellet.

Nu återstod bara fredagen att träna på eftersom landskampen avgjordes på lördag-söndag. Alla var lika förväntansfulla över den kommande tävlingen. Hur skulle det gå för oss?

Därmed var det slut på träningslägret som alltså var mycket lyckat. Alla på badet och i simklubben, inte minst deras egen konstsimgrupp var jättesnälla och vänliga mot oss. Kanske kommer vi nästa år att träffa dem igen, vem vet . . .

PS.

Läs mer om själva landskampen i särskild artikel!

Anne Purra

---

summeringen visade att vi hade vunnit även lagsimningen med nästan 3 poäng.

På söndagskvällen var det soloprogrammens tur. Poängskillnaderna var minimala mellan de tre ledande, Marie, Nuria och José. Segrade gjorde José efter en perfekt genomförd simning. Även här var dock upprepningarna många och svårighetsgraden relativt låg. Dagens högsta poäng fick hon i alla fall, två 9:or, en 8 1/2, två 7 1/2:or. Marie kom tyvärr bara på tredje plats med 7, 7 1/2:or och 8:or. Sveriges andra två solon, Barbro Anséhn och Berit Lönn, hamnade på fjärde och femte platserna.

Nationskampen vann Sverige med 541 p. över Spaniens 531 p.

Anne Purra

Bestäm mål och hur det ska nås - och TRO PÅ DET SJÄLV!

Du kanske känner igen Earl Nightingale?

Affärsmän använder hans inspelning som ett motivationsknep för försäljare. Han gjorde sig själv en förmögenhet tills han var 35 år gammal och han drog sig tillbaka med en mycket hög årsinkomst. Han har gjort en inspelning som heter "den främmande hemligheten". På rådet av en vän som är försäljare, lyssnade jag till inspelningen för första gången för några veckor sedan.

Jag var intresserad av hur den tillämpar sig på simtränare och simmare.

En av de första synpunkterna som Hr. Nightingale gör är, att av hundra unga affärsmän vid 25 års ålder, är alla äregiriga, fulla av självförtroende och alla är övertygade om att han kommer att bli framgångsrik. Vid 65 års ålder, ungefär vid slutet av deras karriär är 1 % rika, 4 % har tillräckligt, en viss procent arbetar fortfarande och lite över hälften är ruinerade.

Varför är endast 5 % framgångsrika? Hur är det med 100 ugdomssimmare? Är de äregiriga, fulla av förtroende att de ska bli framgångsrika? Jag tror att de är det. Blir mer än 1 % mästare, 4 % mycket bra, hur många kommer att fortsätta och hur många procent kommer att bli besvikna på sporten och sluta simma, ska vi säga vid 20 års ålder? Jag skulle gissa att vi skulle få ungefär samma framgångs — och misslyckade procent i simning. Hur kan vi mäta framgång?

Hr. Nightingale definierar framgång som framåtskridande, förverkligande av ett förutbestämt värdighetsideal. Nittiofem procent lyckas inte. Dessa människor tror, att deras liv är influerat av främmande makter.

Varför lyckas människor? Finns det någon nyckel till framgång? Det är här, som jag tror att hans plan för framgång bär över till simningens värld. Han säger, att människor med mål lyckas, därför att de vet vart de siktar. Människor utan mål misslyckas, därför att de inte vet vart de siktar. Att kolla upp detta var ett experiment som jag hade hört talas om.

Forskarna hade satt upp speciellt svåra mål för hälften av försökspersonerna genom att sätta upp en fixerad ökning på försökspersonens bästa föregående poäng på en uppgift. Den andra hälften fick göra så gott de kunde, men de fick inga speciella mål.

Resultatet var mycket betydande till förmån för gruppen med mycket svåra mål.

För det andra: Nyckeln till framgång är att tro. Noteringar om framgångsrika män genom historien och bibeln bevisar detta. Vi blir vad vi tänker bli. En mans liv blir vad han gör det till. Allting är möjligt för de som tror på det. Så som du tror, så kommer det att bli för dig.

Om du tänker negativt, så kommer du att få negativa resultat. Om du tänker positivt, så kommer du att få positiva resultat. Detta har varit känt av ett fåtal människor, de framgångsrika, genom historien.

TRO ÄR ATT LYCKAS!

Tro och lyckas. Jag blev tillfrågad av den lokala Rotary Cluben om jag ville kommentera vår vinnartradition, vid en lunch för ett eller två år sedan. Följande är några noteringar från det föredraget!

För mig är vinnandet av mästerskapen byggt på tro. Believe! Vi hade en affisch med ordet "believe" på vår anslagstavla under hela säsongen. Ett par veckor före "state" mästerskapen skaffade jag en stor bit papper oc hskrev med stora bokstäver BELIEVE. Sen skrev varje simmare dit ordet believe på den affischen. Nästan alla simmare gjorde det. En av simmarna skrev "belive". Även detta var bra, för vi fick oss ett gott skratt och det gjorde att vi slappnade av lite.

Att tro är vad det hela går ut på. Tro på dig själv, dina lagkamrater och din tränare.

Vi var tvungna att definiera våra mål och göra dem realistiska, och sen tro på att vi kunde nå dem. När Wilson öppnade, var vårt mål att bli "state" mästare. Vi lyckades inte första, men vi lyckades andra året och vi har fortsatt att lyckas i 13 år. Vi har fortsatt att justera våra mål högre upp. Vi började sikta in oss på All America-värdigheten. För två år sedan var vårt lag tvåa eller trea i Amerika av alla High Schools i All America ställningen. Förra året fick vi två pojkar med i deras skollista för Amerika. Vi siktade in oss på att kvalificera oss till mästerskapen. Förra sommaren hade vi kvalificerat 23 simmare.

BESTÄM MÅLET

Jag tror att det är detta sättet allt värdefullt ska göras. Bestäm målet, bestäm huru målet ska nås, tro på det sedan. Tro att du kan klara av arbetet. Tro på att du ska hålla dig till det. Tro på att du kommer att nå det.

För att kunna fortsätta vår vinnartradition, har det betytt, att vi inte fick bli nöjda, utan vi höjde våra mål när det blev klart att vi hade nått ett mål. Alla dessa anteckningar gjordes långt innan jag hörde Earl Nightingale, och när jag hörde hans inspelning, kunde jag inte hjälpa att tänka på, att den killen visste vad han talade om.

Han säger, att du letar efter de omständigheter du vill ha, och om du inte hittar dem, så gör du dem. Han gör liknelsen med att plantera ett frö i marken, och vi gör likadant. Vi planterar ett frö av framgång i hjä,rnan. Om du planterar korn i marken, så får du korn. Om du planterar framgång i hjärnan, så får du framgång. Plantera målet i hjärnan, bry dig om det, och arbeta för det, så kommer det att bli verklighet.

Försök se dig själv nå målet. Tänk på det på ett avslappnat positivt sätt. Du måste kontrollera ditt tänkande. Livet ska vara spännande, och aldrig tråkigt. Vi ska göra det som vi vill göra. Det ska vara ett spännande äventyr. Det är din grundutmaning i simning.

Earl Nightingale har ett 30 dagarstest för att bevisa för dig själv att du kan lyckas om du bara tror. Du behöver för det första, en anledning eller ett mål. För det andra, förtroende eller tro. Agera under 30 dagar som om det vore omöjligt att misslyckas. Var lugn och uppåt och framför allt, oroa dig inte.

MÅLORIENTERAT BETEENDE

Psyko-cybernetics är ännu mer detaljerat. Cybernetics har att göra med målsträvan och målorienterat beteende. Hur du ska nå målet som är så viktigt för dig? Boken har satt upp ett minimum av 21 dagar för din mentala träning,

Artikelserien om motivation fortsätter med sin andra del i detta nummer. Det är Örebro SS tränare, Jörgen Pedersen, som gjort översättningen ur amerikanska Swimming Technique. Artikeln är författad av Dick Hannula, simtränare vid Wilson High, Washington, och presenterades vid världstränarekonferensen i Montreal hösten —72. Originalartikeln publicerades i Swimming Techniques januarinummer 1973.

för att ändra din självavbildning och för att utveckla en ny mental avbildning Denna bok borde läsas av alla tränare och simmare. Det finns ett kapitel som heter "That Winning Feeling" som är speciellt intressant.

Forbes Carlile's bok "On Swimming" har ett kapitel om toppning. I den delen sammanfattar Forbes från ett memorandum som han gav till det holländska landslaget före ett mästerskapsmöte. Det är ett motiveringsbudskap om positivt tänkande före ett mästerskapsmöte. Om du inte har läst det ännu, så borde du göra det.

Framgång kan byggas på besvikelse. Själva framgången föder tillfredsställelse. En del har upplevt framgång utan att erkänna det, eller troligtvis utan att veta om det, och de har känt tillfredsställelse. Framgång måste man arbeta sig till. Ingen kan nå en ambition åt dig. Ingen kan göra arbetet åt dig.

Man måste förstå detta innan man tar första steget på stegen mot framgång.

Framgång har fyra beståndsdelar 1. Underkastelse; 2. Tålamod, inga korta snabba tidtabeller; 3. Envishet, misslyckande är bara en temporär icke-framgång, och inget bakslag kan avskräcka dig; 4. Erfarenhet, gradvis tuffare tävlingssituationer.

Den store australiensiske löptränaren Percy Cerutty citeras, när han definierar framgångens lag.

Det är nästan likadant som våra andra källor. När en människa når ett mål, som ligger inom hans kapicitet, och när målet blir en integrerad del av människan, då måste målet till slut bli tillfredsställande. Ju större önskan är att nå målet, desto större blir tron i ens kapacitet att nå målet, och desto större blir framgången.

Han ger en varning som lätt kan överföras till simtränare. För att känna tillfredsställelse, för att få lovord, äran och belöningar är som att stava till ett ord — slut.

Den vise mannen, den verkligt framgångsrike mannen — når aldrig till slutet. Utjämningen av ett mål är bara ett steg vidare på stegen för att utjämna nästa mål.

Percy Cerrutty's bok "Succes In Sport and Life" är en annan bra bok för tränaren.

UPPRÄTTA EGNA MÅL

Hur motiverar du motivatorn? Troligtvis måste du skapa omständigheterna själv. Upprätta dina egna mål i träningen och tro på dem. Belöna dig själv och din fru med en resa eller semester efter säsongen. Om du är gift så har även din fru fått offra en hel del.

Vad gör göteborgsgänget — grinar eller skrattar. Det är "Moltas" Eriksson, som uppvaktas av Irwi Johansson och Eva Olsson, sedan Najaden-simmare vunnit herrarnas 100 bröstsim

Belöna henne med en speciell gåva. Upprätta mål, nå målen och belöna dig själv (en ny kostym, en fin middag, en veckoslutsresa) och börja sen om igen. Jag gör inte nödvändigtvis allt detta själv, men jag lär mig. Om min fru hörde detta skulle hon få en chock, men ändå, jag tror att man ska göra på det sättet. Om ditt mål är att få med en simmare till olympiska spelen, bygg då upp en motiverande belöning. Försök få din klubb att tända på idén, att du får med en simmare till OS, så betalar klubben din resa till spelen.

Två gånger har jag haft olympiadeltagare och båda gångerna har jag funderat över hur jag ska få råd att åka och titta på spelen. Vid bägge tillfällena var det en förälder som ordnade en insamling så att jag kunde åka. Det var någonting som jag inte hade väntat mig. Senaste gången skedde det efter att jag hade rest till Tyskland. Jag tycker att det borde finnas med i alla klubbars långtidsbudget. Vår klubb har redan startat en fond för 1976 års olympiska spel, enbart för det ändamålet.

Om vi vinner ett mästerskap, så brukar vi vanligtvis göra någonting speciellt för simmarna. Försök göra någonting speciellt för dig och din fru. Spara lite pengar och belöna er när du nått målet.

ARBETE ÄR NÖDVÄNDIGT

Hur motiverar du simmaren att motivera sig själv? Upprätta mål och tro på dem precis som jag nyss nämnt. Mitt frågeformulär krävde en del svar av simmarna själva. Simmaren borde göra någonting spännande, någonting som h a n vill göra.

Jag frågade dem vad de tyckte var monotont i träningspassen. Samma träningsprogram, de långa serierna av samma distans, samma uppvärmning, mycket benspark och mycket långdistanssimning och samma upprepningsserier var de vanligaste svaren. En pojke svarade att ingenting är tråkigt i programmen. Sådana människor finns det en på miljonen. Alla pojkar ville ha större variation i programmen.

Jag frågade också vad som var utmanande i programmen. Hårda upprepningar med en kort viloperiod, eller hårda snabba upprepningar, att slå lagkamraterna i upprepningen, träningen i sig själv och distanssimningen var de mest vanliga svaren.

Individuell medley, nya serier, hänvisande serier och sprintersimning ansågs alla som utmanande.

Vad trodde simmaren var nödvändigt och meningsfullt i träningen? Mycket simning och hårda upprepningar var det vanligaste svaret. Teknikträning uppräknades också, men inte så vanligt. Nästan alla andra faser i simningen nämndes i en mindre omfattning. Simmarna förstår att arbete är nödvändigt.

Vad är tidsödande i träningen? Ett överraskande antal, nästan 40 % tyckte att ingenting var tidsödande i träningen. För mycket benspark, dumheter, väntan-

Erik Bohlin om ITV:

Lars-Eric Paulsson slår in redan öppna dörrar

Den ganska speciella debatten kring simidrott och ITV har överraskande sprungit iväg och blivit betydligt större, än jag kunde tänka mig.

Sedan jag läst Reine Milgers artikel

---

de på att tränaren ska börja nästa serie och långa teknikserier ansågs vara tidsödande.

Simmaren förstår att det är nödvändigt med hårt arbete och mycket simning. Problemet är att göra det hela intressant. Hålla sig borta från monotoni. Detta är träningsmiraklet som troligtvis ingen tränare har löst helt. Simmarna föreslog följande metoder för att motivera vår träning mera. Särskilda mål som diskuteras före varje träning. Lagmöten, särskilda mål för varje simmare, priser för bra tider och variation.

Exempel som 5×100 benspark start 2. En simmare satsar på en bra tid. Om han klarar det, så simmar alla enbart fyra stycken. Bygg upp laganda. Simmarna förstår nödvändigheten av spännande och meningsfull träning. Ändå, när jag någon gång låtit simmarna göra programmen, så har de för det mesta varit väldigt tråkiga.

Det är ungefär 200—320 simdagar på ett simår. De flesta av dessa är kanske dubbla träningspass per dag. Du kommer troligtvis att ha ungefär 5—600 träningspass att sköta varje år. Du kommer kanska att träna simmare i 20 år vilket innebär 10 till 12.000 träningspass. Om du håller på i 40 år, så kommer du kanske att nå upp till 25.000 träningspass.

Gör nu dessa träningspass annorlunda, spännande, meningsfulla, roliga och håll dig ändå till 9000 eller kanske över 15.000 yards eller meter per dag, som vi accepterat som nödvändigt.

Ge dem olika mål och individuella träningsprogram. George Haines berättade för mig att han har haft 15 eller mer olika program vid samma tillfälle. Jag har haft åtta. Det är därför jag säger att det är ett träningsmirakel som ingen har löst helt ännu.

beslöt jag mig i likhet med Arne Dovenstam — men helt utan kontakt med honom — att varna för användningen av nätanslutna TV-apparater, kameror och videobandspelare i simsammanhang. Eftersom ämnet är ganska nytt fann jag det vara av allmänt intresse att dessutom ge en del allmänna upplysningar om ITV och hur detta audiovisuella hjälpmedel kan användas. Jag sammanfattade och konstaterade att om en simförening disponerar ca 10.000 kronor då kan det vara välmotiverat att investera i TV-utrustning.

Men — och här vill jag citera mig själv — "tyvärr blir det nog i allmänhet en mycket dyrbar önskedröm. För dessa pengar kan föreningen arrangera träningsläger, betala fullgoda tränare eller vidta många andra åtgärder som ger långt större effekt än just ITV-utrustningen".

Sedan jag läst Lars-Eric Paulssons artikel kan jag bara konstatera: Han slår in redan öppna dörrar.

I varje fall är jag helt överens med honom om att den bärbara TV-kameran kan vara ett värdefullt hjälpmedel. Jag är också helt överens med honom om att Svenska Simförbundet via Simkommittén eller Utbildningskommittén bör ställa sådan utrustning till Tränarrådets förfogande att användas vid resor utomlands, landskamper, SM osv.

I min första artikel underströk jag tyvärr inte tillräckligt tydligt att man måste informera sig noga på marknaden så att man inte lägger ned dyra pengar på utrustning som är av udda karaktär. Utvecklingen går fort och det är lätt att göra misstag.

BRA RESULTAT

Precis så som Lars-Eric Paulsson beskriver det, skall TV-kameran användas. Av tränaren själv på bassängkanten, och tränaren skall kunna få ett bra resultat utan att ha varit deltagare i kurs för TV-producenter.

Däremot är Reine Milgers modell med särskilt utbildad kameraman, hämtad från föräldraleden, inte praktiskt genomförbar och inte heller lämplig, eftersom tränaren då måste dirigera både simmare och kameraman.

Precis så som Lars-Eric Paulsson beskriver det har jag också sett simmare och andra idrottspojkar reagera. Nämligen att man om och om igen vill studera bilden av sig själv i aktion. Varför? Jo, av två orsaker. Man vill göra en allmän självspegling. Jaså, är det så där jag ser ut! Men dessutom vill man studera teknikdetaljer. Man försöker i minnet återkalla de "inre" upplevelserna i samband med de rörelser "jaget" på TV-skärmen utför.

Men jag är inte övertygad om att TV-kameran utan vidare kan korrigera tekniska fel. Däremot kan den hjälpa till, om tränaren i anslutning till bilden ger den riktiga instruktionen.

Jag medger gärna att mitt av "Pålle" citerade påstående var en smula onyanserat och vilseledande. Det jag menade var att TV-kameran inte kan ge mera än skickliga tränare — men underlätta deras arbete. TV-kameran är ett hjälpmedel och inte ett självändamål. En medelmåttig tränare blir inte ett dugg bättre med TV-kameran i sin hand.

AVGÖRANDE

Därmed kommer vi in på den problematik, som ytterst blir avgörande i hela den här frågan. Om klubbens tränare säger sig vara helt beroende av TV-kameran som hjälpmedel, ja, då måste klubbens styrelse antingen anstränga sig till det yttersta för att skaffa en sådan utrustning. Eller så måste man med beklagande konstatera att klubbens ekonomi inte tillåter någonting sådant.

För att kunna fatta beslut som är till glädje och nytta både för tränare och simmare måste de ekonomiskt ansvariga i klubben själva kunna bilda sig en uppfattning, t. ex. genom en debatt av det slag vi nu fört.

Utvecklingen hittills har i stor utsträckning styrts av apparattillverkarnas ambitioner att få ut sina produkter på marknaden och många har ryckts med i entusiasmen över att ha en "innegrej". Men tyvärr har också ganska många efter en tid upptäckt, att investeringen inte gav det man hoppats på.

Att tränarkåren inte blandat sig i debatten förklaras nog av det enkla faktum att bara ett litet fåtal haft tillfälle att använda sig av TV. De allra flesta har bara hört talas om hjälpmedlet.

Erik Bohlin

ENERGIOMSÄTTNING UNDER SIMNING

— Av Ingvar Holmér —

Som en introduktion till kommande rapporter om bl. a. simlinjens examensarbeten på GIH, ges här en kortfattad översikt av några tidigare undersökningar, som genomförts i simrännan på GIH.

Simning skiljer sig i många avseenden från arbetsformer som bedrivs på land. Vatten erbjuder större motstånd mot rörelse än luft. Kroppens tyngd reduceras i vatten. Vattnets högre täthet och större värmeledningsförmåga än luft innebär bl. a. att en kropp nedsänkt i vatten utsätts för ett högre yttre tryck och att värme lättare avleds från kroppen (om vattnet är kallare än huden). Simning utgör en arbetsform som naturligt utföres i horisontellt kroppsläge.

För att skaffa kunskap om människans fysiska arbetsförmåga under de delvis egenartade förhållanden som gäller vid arbete i vatten, krävs det att vi förser oss med möjligheter att under standardiserade betingelser mäta fysiologiska variabler vid arbete i vatten. Svårigheten att göra relativt komplicerade tekniska mätningar i vatten har medfört att den simfysiologiska forskningen varit sparsam. Det är först på allra senaste tid som man med olika metoder löst eller kringgått dessa tekniska svårigheter.

År 1962 genomfördes i Sverige på 30 simmarflickor en undersökning vars målsättning var att undersöka den fysiologiska, medicinska, psykologiska, m. m. påverkan på unga flickor som deltog i hård fysisk träning. Denna undersökning (1), som genomfördes av Åstrand och medarbetare, har redovisats i Svensk Idrott nr 9/63. Bidrag till den fysiologiska forskningen har i övrigt främst kommit från USA.

SIMRÄNNAN

I och med tillkomsten av den s. k. simrännan ("swimming flume") på GIH i Stockholm har svensk simforskning fått ett utmärkt hjälpmedel för närmare analyser av såväl fysiologiska som mekaniska och tekniska problem i simning. Här skall kort behandlas några av de fysikaliska och fysiologiska begrepp som förknippas med fysisk arbetsförmåga i simning.

Den s. k. simrännan utgörs av en bassäng, i vilken vatten kan bringas att cirkulera av två elektriskt drivna propellrar. Genom att variera vinkeln på propellerbladen kan vattnets hastighet varieras från stillastående upp till en fart som motsvarar 100 m på 55.6 sek. (1,8 m/s). Figur 1 visar en skiss över simrännan.

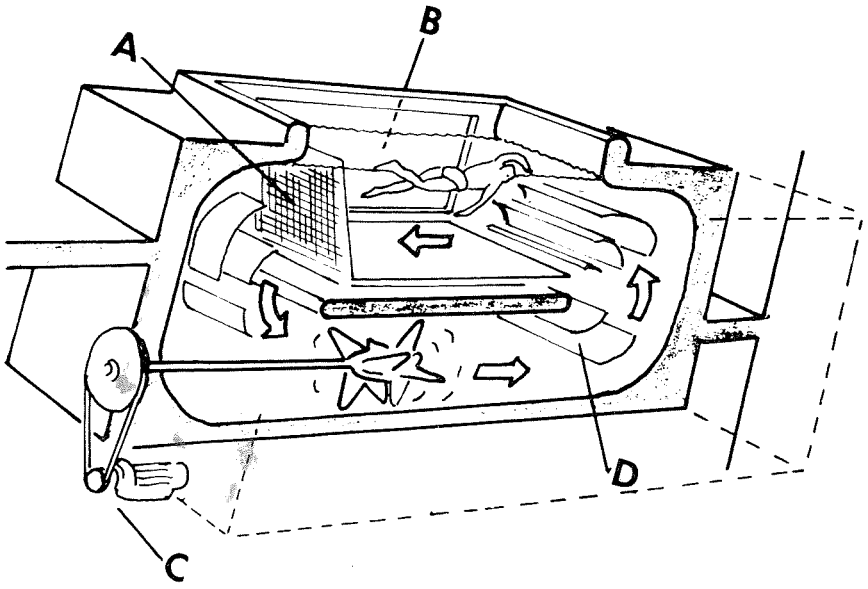

Principskiss över simrännan. A=skyddsnät, B=2,5×1,5 m glasruta, C=elektrisk motor, som driver två propellrar, D=styrfenor för vattnet.

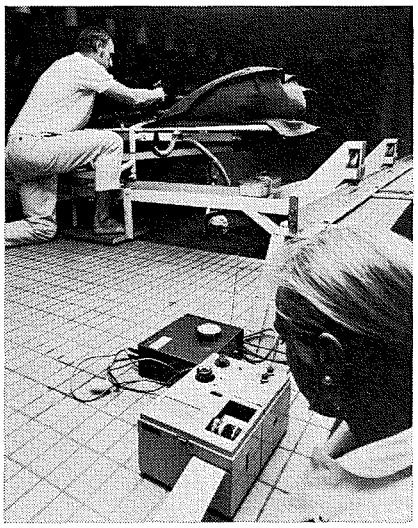

Uppsamling av utandningsluft och registrering av hjärtfrekvens under simning i simrännan.

Vattnets hastighet kan väljas på förhand och ställs in med hjälp av en elektronisk styrutrustning. Efter inställning av en viss hastighet förblir denna konstant och vattnet cirkulerar i en jämn ström. På ena sidan av själva testbassängen finns ett stort glasfönster genom vilket simmarens rörelser kan studeras.

Fördelen med en anläggning av det här slaget är att hastigheten kan väljas och sedan hållas konstant. Man kan från ett tillfälle till ett annat reproducera samma försöksbetingelser och således jämföra mätdata tagna vid olika tillfällen.

Vidare innebär anläggningen ett förenklat mätförfarande i så motto, att simmaren trots simning förblir på en och samma punkt i bassängen. Forskaren kan således enkelt koppla även en komplicerad mätutrustning på simmaren utan att alltför mycket störa och hindra, och apparaturen kan vara stationär.

De undersökningar som redovisas i denna artikel har inneburit mätningar av olika fysiologiska variabler. Den mätmetodik som därvid kommit till användning är den gängse som används vid fysiologiska institutionen på GIH. För närmare detaljer om metodik och tillvägagångssätt hänvisas läsaren till ref 3, 4, 6.

Rent tekniskt har vissa modifikationer fått göras för mätningar i simrännan. Detta gäller bl. a. möjligheterna att upp-

samla utandningsluft. De mätningar som genomförts är bestämning av syreupptagning (Vo_2), hjärtfrekvens (HR), samt blodets laktatkoncentration. Dessutom har på en del simmare bestämts det vattenmotstånd, som deras kropp erbjuder vid passiv släpning i strömmande vatten av olika hastighet.

Tillvägagångssättet vid mätningar under ett submaximalt arbetsförsök är på följande sätt:

Simmaren simmar i 6 min. på en given icke maximal hastighet med mätutrustningen på. Hjärtfrekvensen bestäms varje minut under arbetets gång. Under arbetets sista två minuter uppsamlas utandningsluft från simmaren. Luften fylls i stora säckar och uppsamlingstiden mäts (Fig. 21). Volymen luft i säcken mäts och ett luftprov tages för en analys av dess syre- och koldioxidinnehåll. På basis av dessa data kan syreupptagningen vid mättillfället beräknas. Man räknar med att det tar några minuter innan syretransporten i kroppen har nått den nivå som motsvarar vävnadernas krav vid ifrågavarande arbete.

Vid mätningar under maximal simning är tillvägagångssättet delvis ett annat. Simmaren får först i två min. simma på en hög men icke maximal hastighet. Sedan höjes farten på vattnet så pass mycket att simmaren bedömes orka hålla denna fart under ytterligare 3—5 minuter. Mätning av hjärtfrekvens och uppsamling av utandningsluft för bestämning av syreupptagning äger rum flera gånger under arbetets sista minuter. Efter arbetets slut tages efter såväl submaximal som maximal simning blodprov för analys av dess innehåll på laktat.

VATTENMOTSTÅND

Vid bestämning av en kropps vattenmotstånd i strömmande vatten släpas simmaren via en lina i simrännan vid olika hastigheter. Linans ena ändpunkt hålls av simmaren medan den andra är förbunden med en dynameter eller annan kraftgivare, som anger vattenmotståndet. Simmaren ligger passiv helt utsträckt med så liten kroppsyta som möjligt i vattenströmmens riktning (se skiss på fig. 4).

En kropps tyngd i vatten bestäms genom vägning av kroppen helt nedsänkt under vattenytan. Före nedsänkningen har simmaren andats ut maximalt och håller andan några sekunder under själva vägningen.

De flesta har svårt att hålla sig flytande utan hjälp av muskelkraft. Ett flertal faktorer påverkar en kropps flytförmåga i vatten. Sammanfattningsvis kan sägas att ju större kroppstyngden i vatten är desto mer muskelkraft måste utnyttjas för att hålla kroppen i ett flytläge.

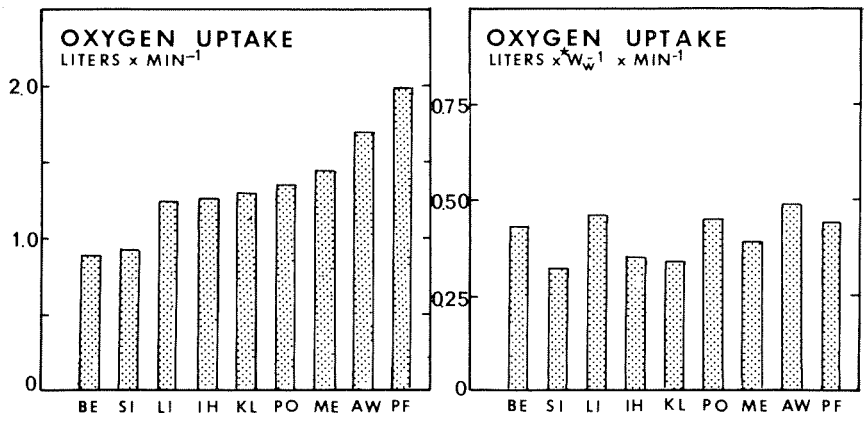

*W_w = WEIGHT IN WATER

Syreupptagning för nio försökspersoner under vattentramp. Närmare förklaring ges i texten.

Här bortses från en del tekniska knep som kan underlätta flytarbetet. I en undersökning ombads tre kvinnliga och sex manliga personer att med minsta möjliga ansträngning försöka hålla sig stående i vattnet med vattenytan ungefär i linje med munnen. Arbetet motsvarade ungefär vattentramp. I fig. 3 redovisas den syreupptagning* som krävdes av var och en av personerna för att hålla detta vattenläge. De vänstra staplarna i fig. representerar de tre kvinnliga personerna med en ungefärlig syreupptagning kring 1 l/min. Sedan följer de sex manliga personerna med en syreupptagning från 1,3 upp till 2,0 l/min. Relateras denna syreupptagning till personernas kroppstyngd i vatten erhålles resultaten i den högra delen av fig. 3.

Här noteras att per kg i vatten krävdes det ungefär lika stor energiomsättning för de nio personerna, d. v. s. i runt tal 0,3—0,4 l/min. De skillnader som fortfarande finns mellan olika individer kan förklaras av bl. a. olika teknik i vattentramp. Det krävs således en viss extra syreupptagning för att hålla kroppen flytande med en viss del av huvudet över vattenytan. Ju större kroppstyngden i vatten är desto högre tenderar denna extra syreupptagning att bliva.

FRAMÅTDRIVANDE

Vid simning i låg fart åtgår en del av kraften till att lyfta kroppen, d. v . s. hindra den från att sjunka i vattnet, medan en del av kraften driver kroppen framåt. Ju högre simhastigheten är, desto mindre kraft åtgår för att lyfta kroppen, detta beroende på den lyftkraft som utövas av det i förhållande till kroppen bakåt strömmande vattnet. Denna lyftkraft är nämligen mer uttalad vid högre hastigheter. En relativt större del av den energi, som kroppen producerar kan därför användas i framåtdrivande syfte.

En kropp som drivs framåt i vatten möter ett visst motstånd mot denna rörelse. Detta motstånd som ungefär ökar med hastigheten (v) tagen i kvadrat (v^2) beror av ett flertal andra faktorer, bl. a. kroppsform och kroppens storlek. I fig. 4 finns redovisat det uppmätta vattenmotståndet hos 5 manliga och 11 kvinnliga simmare.

Tre viktiga slutsatser kan dras av denna figur. För det första ökar vattenmotståndet kraftigt med ökad simhastighet. För det andra är det inom gruppen av simmare ganska stora individuella skillnader, som troligen kan förklaras av bl. a. olikheter i kroppsform och kroppsstorlek. En liten person erbjuder ett mindre vattenmotstånd vid framdrivning i vatten med en viss hastighet och använder för detta mindre muskelkraft, än en större person med ett större vattenmotstånd. För det tredje är skillnaden i vattenmotstånd uttalad mellan å ena sidan manliga och å andra sidan kvinnliga simmare. Detta beror främst på skillnaden i kroppsstorlek mellan könen.

Det bör tilläggas här att vattenmotståndet under simning självfallet är större än under passiv släpning. Exempelvis möter simmaren i bröstsim, när knäna dras upp före benkicken, ett betydligt större vattenmotstånd just i detta ögonblick, än under glidfasen omedelbart efter kicken. En närmare analys av storleken på vattenmotståndet under simnnig pågår för närvarande.

*) Det frigörs ca 5 kcal (21 kJ) då 1 l syrgas förbrukas i kroppen. Syreupptagningen utgör därför ett direkt mått på storleken av energiproduktionen i kroppen. Vid tungt och maximalt arbete frigörs energi i ökad omfattning även utan tillgång på syrgas. Ett exakt mått på den totala energiproduktionen är därför svårt att erhålla.

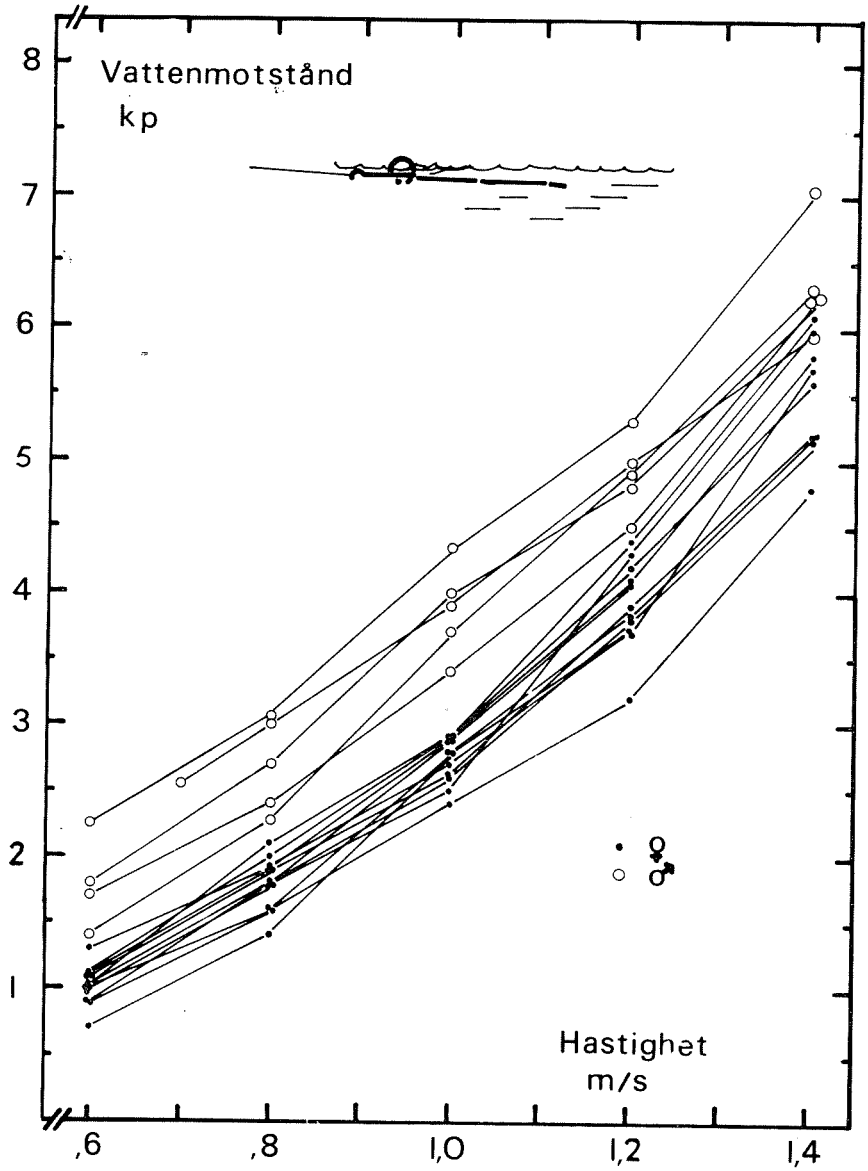

Uppmätt vattenmotstånd hos elva kvinnliga och fem manliga simmare vid släpning med olika hastighet.

SYREUPPTAGNING

I en undersökning, vars resultat redovisas i fig. 5—7, mättes den syreupptagning, som krävdes av personer av olika simskicklighet vid simning med olika hastighet.

I fig. 5 finns inprickat data på sex personer under bröstsim med olika hastighet.

Den individuella spridningen i mätvärden var stor. Vid en given hastighet 0,6 m/s, varierade syreupptagningen mellan individerna från 1,6 till 2,6 l/min. Vid en syreupptagning på 2,0 l/min. varierade den simhastighet, som personerna klarade av, mellan 0,5 och 0,7 m/s Den högsta hastighet som simmaren orkade i 3—5 min. låg mellan 0,7 och 1,0 m/s. Skillnaderna i den syreupptagning som de olika simmarna nådde under maximal simning var alltså stora.

Utöver att de medfödda fysiska resurserna spelar in kan dessa olikheter mellan personerna förklaras av skillnader i främst teknik och träningsgrad. Men även den individuella variationen i vattenmotstånd och kroppstyngd i vatten orsakar en del av skillnaderna. Detta illustreras av försöksdata som redovisas i fig. 6. Här anges den uppmätta syreupptagningen under simning med olika hastighet för dels en elitsimmare (Peter Feil), dels en duktig frisimmare (KL), dels en icke simtränad person (IH).

Den syreupptagning som krävdes för simning med en viss hastighet var mycket olika för de tre individerna. Den högsta syreupptagningen vid ex. 0,6 m/s

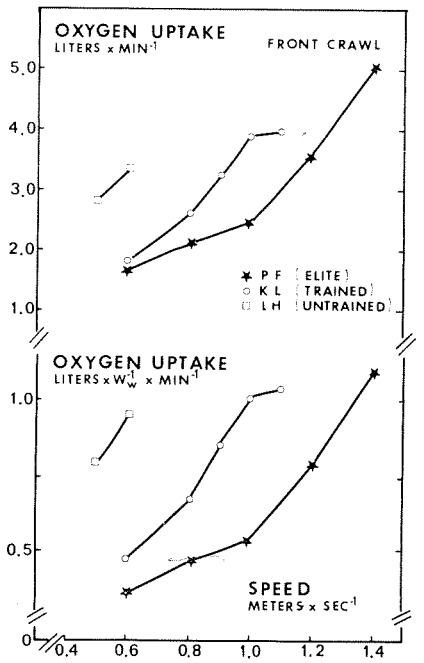

Syreupptagning under frisim med olika hastighet för tre personer av varierande simskicklighet. I nedre fig. är syreupptagningen relaterad till personernas vikt i vatten (WW).

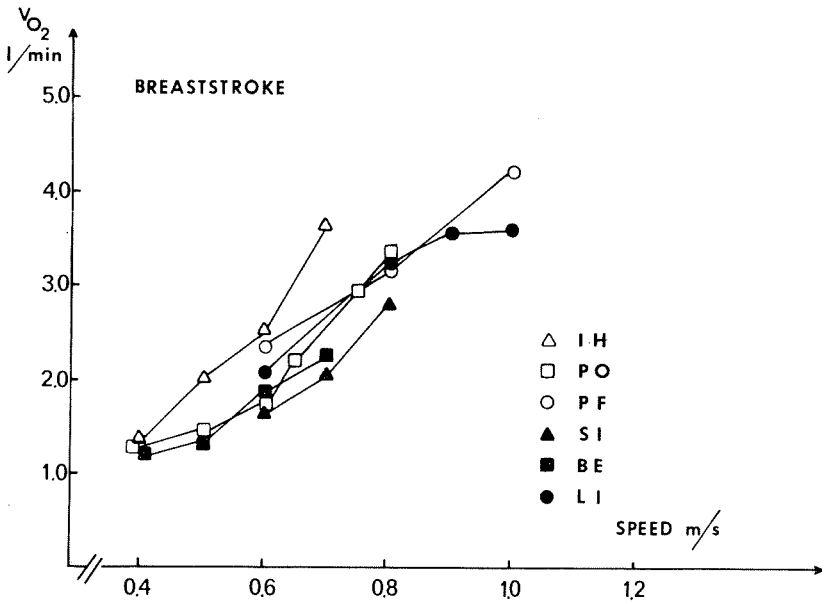

Syreupptagning i relation till simhastighet för sex försökspersoner under bröstsim.

uppmättes på den icke simtränade. Vid högre hastigheter simmade elitsimmaren med den klart lägsta syreupptagningen. Denne kunde dessutom simma fortare och prestera en högre syreupptagning maximalt än de andra två.

För att kompensera för olikheter i kroppstyngd i vatten, och därmed orsakat extraarbete för att lyfta kroppen, mellan de tre individerna har syreupptagningen dividerats med resp. persons kroppstyngd i vatten. Resultatet redovisas i den undre bilden i fig. 6. I denna figur framträder ännu tydligare de stora skillnaderna mellan de tre personerna, vad gäller den energimängd som åtgick för att simma med en viss hastighet.

Elitsimmaren (PF) hade den klart lägsta energiåtgången för att transportera sin kroppsmassa i vatten, vilket antyder att han bättre tillgodogör sig den energi som frigörs, i framåtdrivande rörelser. Med andra ord så har han den bättre tekniken.

I olikhet med förhållandena under ex. cykling på olika belastning och löpning med olika hastighet, utmärks simning av mycket stora individuella skillnader i den syreupptagning, som krävs för simning med en viss hastighet. Simtekniken har alltså en mycket stor betydelse för hur effektivt en person kan ta sig fram genom vattnet.

För närvarande saknas möjligheter att objektivt i detalj analysera simteknik. Under vissa betingelser kan syreupptagning på en submaximal hastighet utgöra ett sammanfattande mått på tekniken, med den innebörden att en minskning av den syreupptagning som krävs antyder en förbättrad mekanisk verkningsgrad.

Fysiologiskt kan man förbättra sin förmåga att simma fort genom att dels förbättra simtekniken, så att det åtgår mindre energi vid en given hastighet, dels öka den drivande motorns kapacitet d. v. s. maximal syreupptagningsförmåga och/eller spjälkningsförmåga.

EFFEKTIVITET

Låter man några duktiga medleysimmare simma på olika hastighet med olika simsätt kan man få en uppfattning om hur effektiva de olika simsätten är för att ta sig fram i vatten med. Fig. 7 redovisar sådana försöksresultat på två elitsimmare.

Det framgår klart av båda figurerna att det minst lämpliga simsättet, vad gäller energiåtgång, är bröstsim, följt av ryggcrawl, medan frisim ger den klart högre hastigheten vid en viss syreupptagning. Detta faktum understryks också av rekordtabellerna i simning. Vid tidpunkten för dessa undersökningar hade ingen metodik utarbetats för mätningar under fjärilsim.

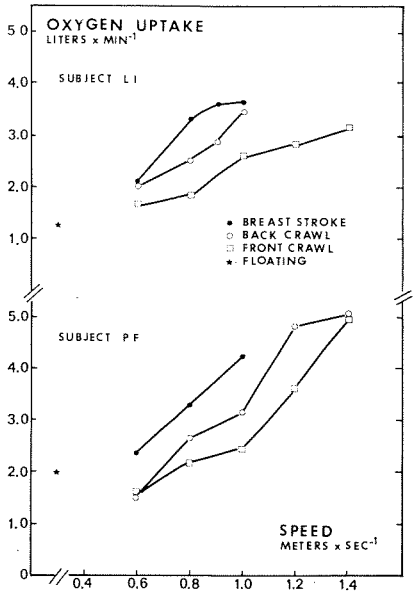

Syreupptagning under simning med olika simsätt och olika hastighet för två elitsimmare.

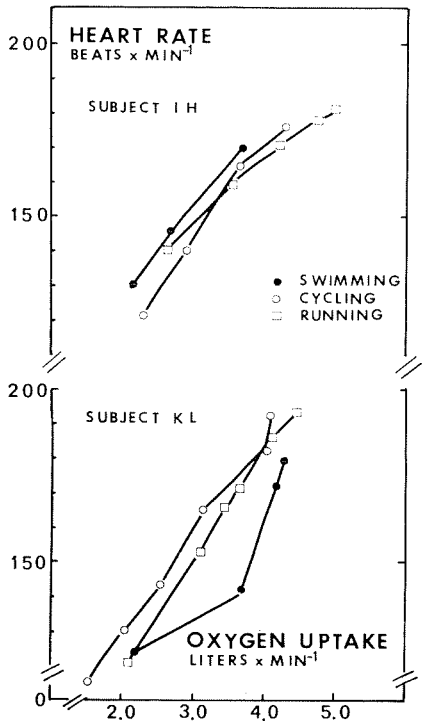

Hjärtfrekvens i relation till syreupptagning under simning, löpning och cykling. I fig. redovisas data för en simotränad (överst) och en tränad simmare (nederst)

HJÄRTFREKVENS

Hittills har vi i huvudsak berört den energiproduktion, d. v. s. syreupptagning, som krävs för utförandet av ett visst mekaniskt arbete, nämligen vattentramp eller simning. Denna energiproduktion möjliggörs genom bl. a. en transport av stora mängder syrgas från lungor till arbetande muskler. Härvid utnyttjas blodet som transportmedel.

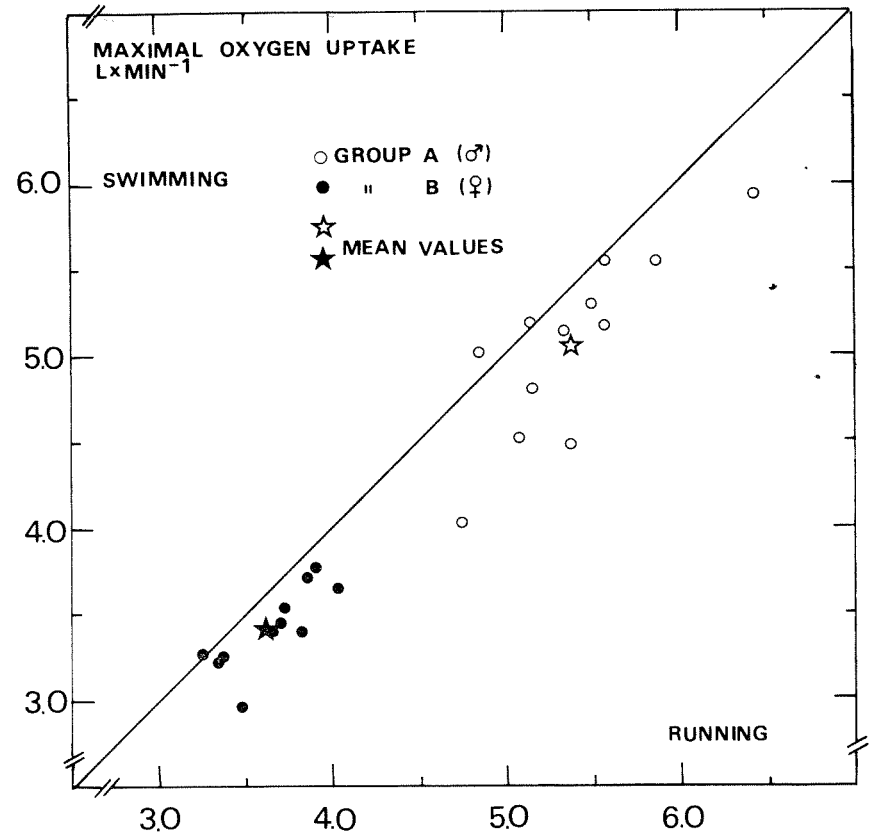

Maximal syreupptagning under simning jämfört med löpning. Stjärnor anger medelvärdena för de manliga resp. kvinnliga simmarna. De värden som faller på den heldragna, sneda linjen är lika i simning och löpning.

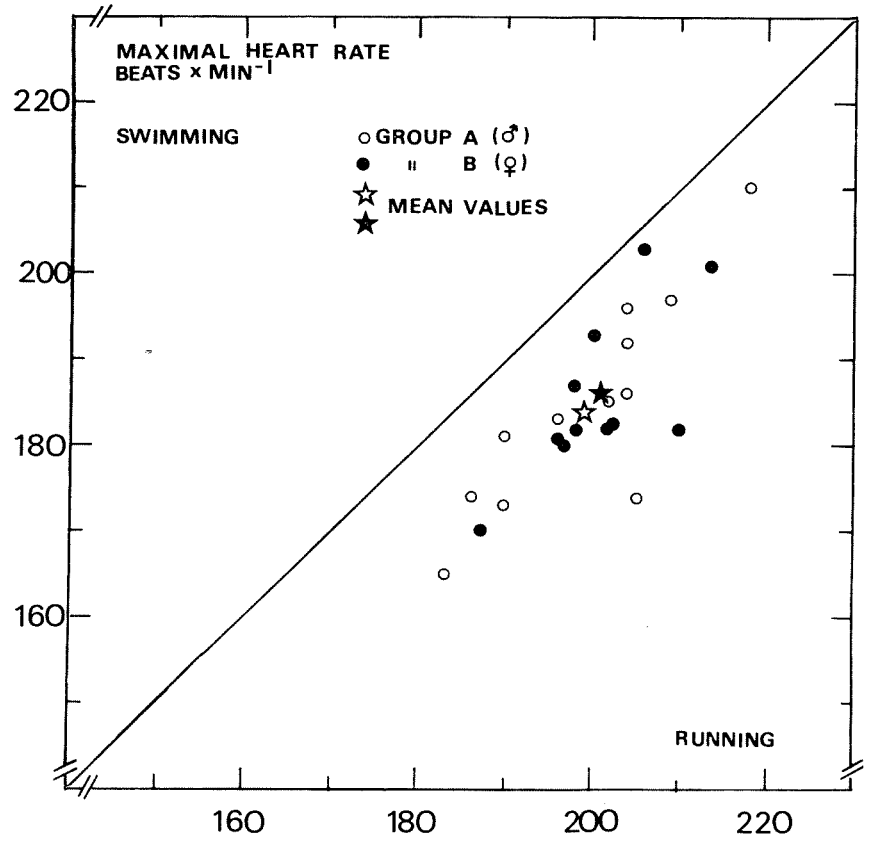

Maximal hjärtfrekvens under simning jämfört med löpning. Förklaringar; se fig 9.

Med ett ökat krav på syrgas i arbetande muskel belastas i samma mån cirkulationsorganen. I likhet med förhållandena i andra arbetsformer ökar hjärtfrekvensen med ökad syreupptagning. I fig. 8 illustreras detta av två individer, en icke simtränad och en duktig simmare.

En tendens finns till att vältränade simmare vid en viss syreupptagning uppvisar en lägre hjärtfrekvens i simning än i cykling och löpning. Denna tendens kan ej iakttagas hos den mindre simtränade personen.

En person, som är van att löpa men inte speciellt simtränad, når icke samma maximala syreupptagningsförmåga i simning som under löpning. Fler undersökningar har visat att även elitsimmare når en något lägre max syreupptagningsförmåga i simning jämfört med löpning.

I en tidigare studie uppmättes på 12 simmarflickor en ca 6 % lägre max syreupptagningsförmåga under simning jämfört med löpning. I fig. 9 redovisas maximala värden på 23 elitsimmare som under några år testats i simrännan på GIH. Tendensen är densamma. Simmarna, såväl den manliga som de kvinnliga, når i simning ungefär 94 % av sin max. syreupptagning under löpning.

En av förklaringarna kan vara olikheterna i de jämförda arbetsformerna. Simning engagerar delvis andra muskelgrupper än löpning. Stor betydelse härvidlag, i speciellt frisim, har arm- och skuldermuskulatur. En annan förklaring kan vara olikheten i arbetsställning. Under löpning gynnas den lokala cirkulationen i arbetande muskel av det högre tryck som blodet distribueras till benen med.

Ett annat känt fenomen styrks i fig. 10. Den maximala hjärtfrekvensen uppmättes på 23 elitsimmare till i genomsnitt 12 slag/min lägre under simning jämfört med löpning. Den individuella spridningen är dock relativt stor. Några simmare uppvisar samma maximala hjärtfrekvens under simning och löpning, medan andra har bortåt 20 slag/min lägre under simning.

Förklaringen till den lägre max hjärtfrekvensen under simning är för närvarande svår att ge. Forskning pågår för att belysa denna fråga. Det ska här understrykas att det är av stort värde för simtränaren att veta sina simmares maximala hjärtfrekvens under simning. Denna utgör en god värdemätare på hur stor belastningen är på syretransporterande organ under träningspassen. För att nå en god cirkulationsträning effekt bör hjärtfrekvensen under träningspassen inte nämnvärt understiga den maximala i simning.

Att beakta här är, att om träningen bedrivs som uteslutande armsimning, är den maximala hjärtfrekvens, som kan uppnås, ytterligare något lägre jämfört med sammansatt simning. En max puls uppmätt under löpning eller cykling kan alltså inte utnyttjas för att bedöma om simningen tagit syretransporterande organ i anspråk i maximal utsträckning.

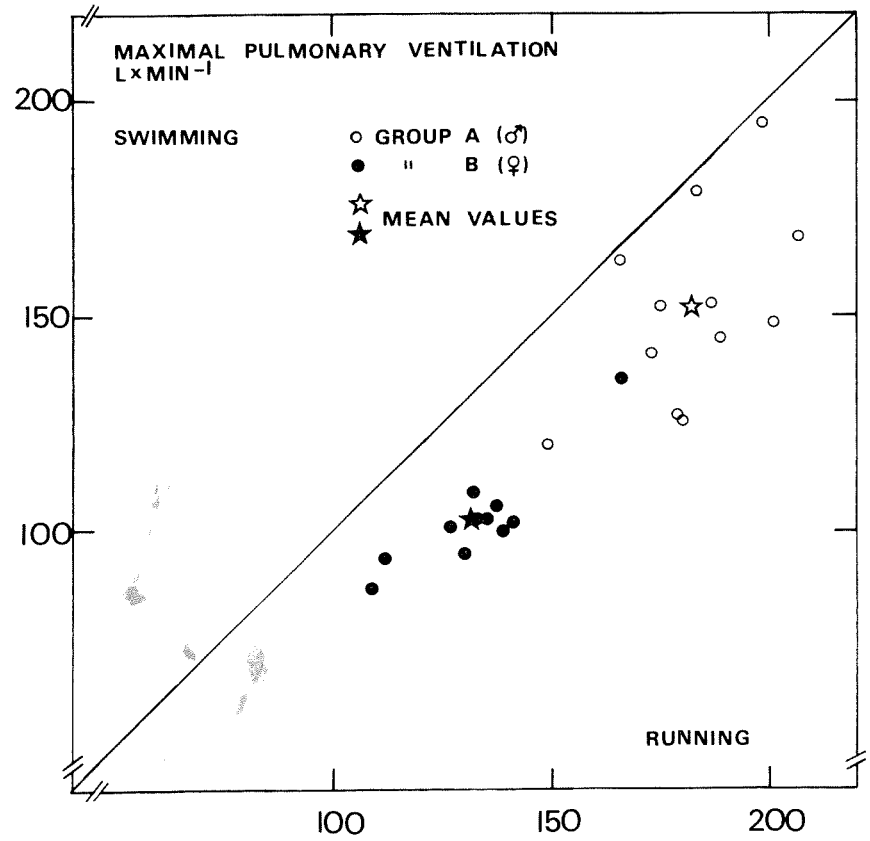

Maximal lungventilation under simning jämfört med löpning. Förklaringar; se fig. 9.

EXERCISE	MAX. OXYGEN UPTAKE		
	liters/min		diff.%
	LI	SI	
RUNNING	3.61	3.56	1
BREAST STROKE	3.63	2.82	29
FRONT CRAWL	3.36★	2.71	24
ARM STROKE	2.74☆	1.84	49
LEG KICK	3.37✪	2.72	24
ARM CYCLING	2.16	1.96	10

Max. speed ★1.4 m/sec ☆1.3 m/sec ✪0.9 m/sec

Maximal syreupptagning i olika arbetsformer för två tvillingsyskon. Under tabellen ges maximal simhastighet i sammansatt, arm- resp. bensimning i frisim för elitsimmerskan. Se vidare förklaringar i texten.

I alla simsätt utom ryggcrawl är andningen med nödvändighet synkroniserad till simtaget. Inandningsfasen är tidsmässigt kort medan utandningen oftast sker i vattnet och mot ett större motstånd. En effekt av att kroppen befinner sig i vatten är en minskad vitalkapacitet, d. v. s. en mindre mängd luft kan andas ut maximalt efter en maximal inandning.

Dessa är sannolikt några av förklaringarna till att den maximala mängd luft som andas ut per min (lungventilationen) är mindre i simning än i löpning (fig. 11). Detta gäller även om man beaktar den något lägre maximala syreupptagningen i simning.

Senare studier antyder att syremättnaden i arteriellt blod är tillfredsställande under simning, varför andningen normalt inte bör vara begränsande för att uppnå maximal syreupptagning.

MÄTNING PÅ TVILLINGAR

I simning engageras både armar och ben i arbetet. I anslutning till detta ska här kort beröras en undersökning, som belyser dels simträningens specifika egenskaper, dels den goda drivande effekt som armarna har i frisimmet.

I undersökningen ingick två systrar, tvillingar med samma genetiska arv. Den ena av flickorna tillhör svensk damelit i simning, speciellt över korta distanser. Hennes tvillingsyster tränade också simning, men hade vid tiden för denna undersökning inte bedrivit rationell simträning på tre år. Båda var som studerande vid GIH allmänt vältränade.

På båda flickorna mättes syreupptagningen i en rad olika arbetsformer (se fig 12). I löpning hade flickorna ungefär samma maximala syreupptagningsförmåga, cirka 3,6 l/min. Under simning uppnådde den simtränade i bröstsim och frisim ca 25—30 % högre max syreupptagning än sin syster. I frisim med enbart armarna var skillnaden mest uttalad, nästan 50 % till förmån för elitsimmerskan.

Att denna skillnad var specifik för simningen framgår av det faktum att den simtränade flickan vid armarbete på cykelergometer, endast nådde 10 % högre syreupptagning än sin tvillingsyster. Då de genetiska förutsättningarna kan anses som likvärdiga, beror skillnaderna främst på olikheter i träning. Intressant är att elitsimmerskan trots hård simträning inte uppnådde en högre maximal syreupptagning än sin syster i löpning. Effekten av denna träning finns i stället klart dokumenterad i den arbetsform som tränats, nämligen simning. Det är en öppen fråga om simmaren kan bli bättre i simning genom löpträning. Båda var dock allmänt tränade!

En annan intressant iakttagelse i den här studien var de olika simhastigheter, som elitsimmerskan kunde prestera i frisim dels sammansatt, dels med enbart arm- resp. bensimning (fig. 12). I ss frisim nåddes en maximal simhastighet på 1,4 m/s med en syreupptagning på 3,36 l/min. I armsimning kunde nästan samma hastighet eller 1,4 m/s klaras med en syreupptagning på 2,74 l/min. Med enbart benkick var den maximala simhastigheten 0,9 m/s och detta krävde 3,37 l/min, d. v. s. lika mycket som i sammansatt simning med 1,4 m/s.

Det bör understrykas här att armsimningen genomfördes med benen understödda av en liten korkplatta. Denna kan ha påverkat simningen på så sätt att ett förmånligare kroppsläge i vattnet erhållits. Det torde dock vara ställt utom tvivel att det största utbytet i framåtdrivande kraft ges av armarna i frisim.

Med utgångspunkt från rent fysiologiska mätdata stöttas därvid de erfarenheter som praktiseras av bl. a. australiensiska simtränare. För närvarande pågår undersökningar som närmare studerar bidraget från armar och ben till framdrivningen i de olika simsätten.

ARBETSFÖRMÅGAN

Avslutningsvis vill jag belysa ett bra tillämpningsområde för testning av arbetsförmågan i simning. Bestämning av bl. a. maximal syreupptagningsförmåga har ingått och ingår som ett led i många idrottsmäns träningsprogram. Detta gäller även simmare.

Sedan tillkomsten av simrännan 1968 har testning av simmarens arbetsförmåga i vatten blivit av stort värde. I fig. 13 redovisas resultaten från olika tester på Gunnar Larsson från OS-förberedelserna 1968 t o m januari 1973.

År 1968 uppnådde Gunnar 4,78 l/min under löpning. En kraftig ökning av den maximala syreupptagningsförmågan ägde rum under åren fram till sept. 1970, d. v. s. efter EM i Barcelona. Denna förbättring får ses som ett resultat av bl. a. den stora träningsinsatsen under vistelsen i USA.

Under 1971 och 1972 ligger den maximala syreupptagningsförmågan under löpning kvar oförändrad på 5,6 l/min. En klar sänkning av den maximala syreupptagningen under simning kan iakttagas i såväl sammansatt frisim, som enbart armsim under 1971. Detta medförde eller orsakades av (?) att 1971 var ett typiskt mellanår.

Efter en framgångstopp för Gunnar under OS i München 1972 uppmättes några veckor senare ungefär samma maximala syreupptagning under sammansatt frisim som i sept. 1970. Nedgången under hösten efter OS ska ses mot bakgrund av bl. a. den kraftigt nedskurna träningen.

För tränaren såväl som för simmaren är det av stort värde att kunna följa förändringar i arbetsförmågan. Resultatet

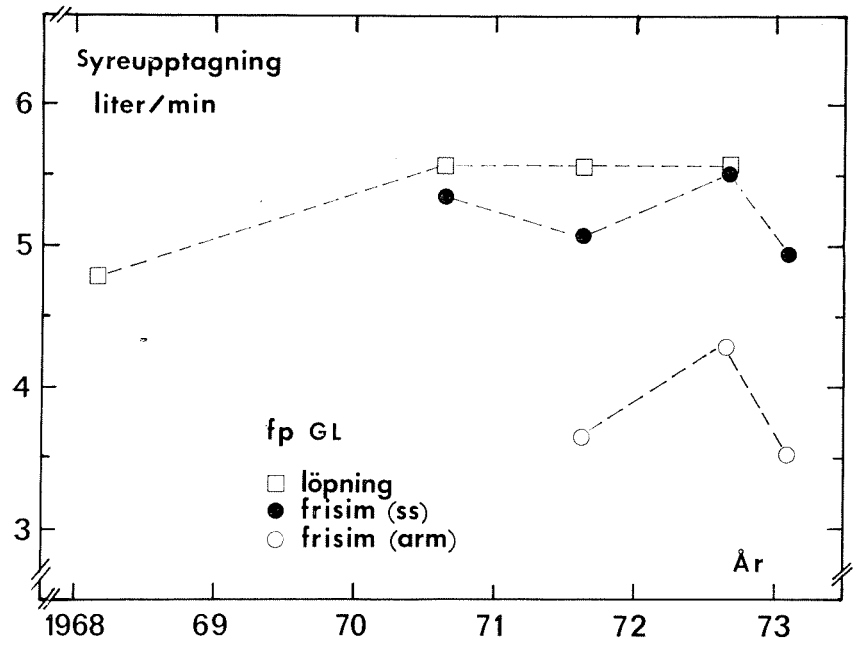

Maximal syreupptagnng under löpning och simning för Gunnar Larsson under perioden november 1968 till januari 1973.

av träningen i bassängen kan därmed säkrare bedömas.

EXAMENSARBETEN

Som tidigare nämnts pågår eller har just avslutats några undersökningar av simfysiologiskt intresse. På den just avslutade simlinjen vid GIH genomfördes tre examensarbeten i simning med fysiologisk inriktning.

Ett arbete utgjordes av en analys av två träningsmodeller i frisim. Fyra av våra bästa fjärilsimmare testades i simrännan vid olika hastigheter i ett annat arbete. Slutligen var ett antal simmarflickor föremål för en undersökning som sökte belysa ett samband mellan kosthållning, kroppssammansättning och kroppstyngd och flytläge i vatten. Några av resultaten från dessa arbeten kommer att redovisas i senare nummer av denna tidning.

Av andra undersökningar med anknytning till simning som pågår eller just avslutats, kan nämnas bestämning av hjärtats minutvolym under simning, bestämning av mekanisk verkningsgrad under simning med olika simsätt, en analys av den framåtdrivande effekten av arm- resp. bentag i olika simsätt, samt en rörelsemekanisk analys av de fyra simsätten.

Det finns alltså en hel del forskningsresultat att rapportera, varför vi får anledning att återkomma i dessa spalter i kommande nummer.

REFERENSER

1. **ÅSTRAND, P.-O., L. ENGSTRÖM, B. ERIKSSON, P. KARLBERG, I. NYLANDER, B. SALTIN och C. THORÉN.** Girl swimmers. Acta Paediat. Suppl. 147, 1963.
2. **ÅSTRAND, P.-O. och S. ENGLESSON.** A swimming flume. J. Appl. Physiol. 33:514, 1972.
3. **ÅSTRAND, P.-O. och K. RODAHL.** Textbok of Work Physiology. New York; McGraw-Hill, 1970.
4. **HOLMÉR, I.** Oxygen uptake during swimming in an. J. Appl. Physiol. 33:502—509, 1972.
5. **HOLMÉR, I. och P.-O. ÅSTRAND.** Swimming training and maximal oxygen uptake. J. Appl. Physiol. 33:510—513, 1972.
6. **KARLSSON, J., L. HERMANSEN, G. AGNEVIK och B. SALTÉN.** Löpning. Idrottsfysiologi rapport nr. 4. Trygg-Hansa 1972 (5:e uppl.).

VM-SIMHOPP . . .

Forts fr sid 35

lande. Så småningom tog olympiamästaren Vasins oträning ut sin rätt och Swedish Cup-segraren Strachov drog nitlotter i 3,0-lotteriet samtidigt som Cagnotto började slarva i nedslagen, delvis kanske beroende på den ögoninfektion han hade ådragit sig strax före ankomsten till Belgrad. Något muskelbundet och stelt hoppande amerikanen Russel malde däremot på utan missar, men det hela utvecklade sig framförallt till en tvekamp mellan två underbara simhoppare, USA:s Phil Boggs och Italiens Klaus Dibiasi.

Alla har vi nog en idealbild av hur den perefekte simhopparen ser ut, och jag kan inte tänka mig några som bättre svarar mot det idealet än Boggs och Dibiasi. De bjöd på klassisk simhopparkonst. Det var en ren skönhetsupplevelse. Trots de många Swedish Cup-dueller man fått uppleva, tror jag inte att jag någonsin njutit så av en herrsviktuppgörelse som denna gång. Helt följdriktigt utvisade slutprotokollet också de två högsta poängsummor som någonsin förekommit i en och samma tävling, 618,57 för Boggs mot 615,18 för Dibiasi. Russel nådde 579,88. Det är glädjande att USA i Boggs äntligen fått fram en hoppare igen som är verkligt vacker i rörelser och kroppskonstitution. I München hade man ingen som uppfyllde de kraven, inte heller i Mexiko där t. o. m. Bernie Wrightson enligt min mening var litet för muskulös och akrobatisk som typ. Och det måste också noteras, att Dibiasi kommit igen som svikthoppare. Han har ibland varit en besvikelse på svikten, t. ex. i München, men hans hoppning på Europacupen och VM har varit bländande, och Cagnotto i all ära men i renhet och klassisk elegans kan han inte mäta sig med en Dibiasi i högform på svikt.

DIBIASI — VÄRLDSBÄST GENOM TIDERNA

Herrarnas höga hopp utvecklade sig till en tävling om silver- och bronsplatserna. Segraren Dibiasi var nästan löjligt överlägsen. När tvåan Russel med sina 523,74 går in på tredjelatsen i världsbästalistan genom tiderna och ändå blir utklassad med hela 36 poäng av Dibiasi på 559,53, ja då måste det kännas närmast hopplöst. Frågan är om det inte är dags att utnämna Dibiasi till världens bäste hoppare genom tiderna. Visserligen tog Pat McCormick fyra OS-guld 1952—56, men ingen har hållit sig i världstopp så länge som Dibiasi med hans OS-silver 1964, OS-guld och silver 1968, OS-guld 1972 och VM-guld och silver 1973. Och han hoppar med en renhet och en rörelseharmoni som nästan bara kan emanera från sådana instruktörer som pappa Karl Dibiasi och Gunnel Weinås, de två tränare som med rätta utnämndes till "Coaches of the year" vid Swimming Hall of Fame i våras.

IDC:s och FINA:s beslut i München att lägga om serien i herrarnas höga hopp innebar utan tvekan den största försvåring och akrobatisering som inträffat inom hoppningen i modern tid. Man tvingade helt enkelt fram 2 1/2 baklänges volt och 2 1/2 Mollbergare från 10 meter, och utslaget kom redan i Belgrad. Samtliga finalister och 17 av sammanlagt 24 startande hade dessa två cirkushopp, 2 hade det ena av hoppen och endast 5 hoppare ansåg sig kunna avstå från att hänga med i svårighetsgradsraseriet.

FARLIGT VINNA FÖRSÖKEN

En intressant iakttagelse är att det i tre grenar av fyra var olika hoppare som vann försök resp. final. Endast Dibiasi i höga hopp tog hem både försökstävling och final. Det säger en hel del om hur hårt, nervigt och chansartat klimatet är på världstoppen. Det nya tävlingssystemet diskuterades naturligtvis livligt i Belgrad, och eftersom utgången var så varierande från den ena tävlingen till den andra i samma gren, pläderade många för att man skulle räkna samman försöks- och finalpoäng och därigenom få fram den mest stabila hopparen som världsmästare. Gör man ett sådant räkneexperiment, finner man att det skulle ha blivit samma segrare i tre grenar av fyra. Den enda skillnaden skulle ha blivit att Ulrika även hade tagit hem svikten och alltså blivit dubbel världsmästarinna. De officiella resultaten måste således anses vara i princip rättvisa.

På damsvikten hade en sammanräkning givit 854,43 för Ulrika, 847,68 för Köhler och 820,35 för Janicke. I höga hade resultatet blivit 797,19 för Ulrika med Janicke tvåa på 758,25 och Kalinina trea på 751,92. Herrsvikten hade hemförts hårfint av Boggs med 1.220,82 mot Dibiasis 1.220,22 och med Russel trea på 1.156,23. Herrhöga slutligen hade givit prislistan Dibiasi 1.086,30, Russel 1.043,73 och Cagnotto 999,99.

På tal om det nya tävlingssystemet är det också notabelt, att försöken genomgående blev mycket nervösa och var resultatmässigt sämre än finalerna. Samtliga segrarpoänger var högre i final än i försök och genomsnittspoängen för de 8 bästa var likaså i alla grenar högre i finalerna än i försöken. Personligen tycker jag om det nya systemet. Det bör inte användas på vanliga internationella 2—3-dagarstävlingar, där det blir för hårt för dubbelhoppare och funktionärer, men i stortävlingar typ OS och VM på 8 dagar passar det väl in. Visserligen får färre hoppare chans att hoppa final men kvalificeringsprincipen är tveklöst rättvisare och finalerna blir mycket njutbara och lättöverskådliga för publiken. Framför allt underlättas domarnas möjligheter att göra riktiga jämförelser mellan de bästa hopparna.

"NEUTRALISERA" DOMARNA

Men en sak efterlyser man, nämligen att IDC drar konsekvensen av det nya systemet och sätter in neutrala domare i finalen, vilket man nu äntligen har fått en chans att göra. I försöken är detta inte möjligt, vilket det heller inte var enligt det gamla systemet, eftersom praktiskt taget alla länder som har medfört domare också har egna hoppare i elden. Men i finalen är de flesta länder utslagna och har inga egna intressen att bevaka. I Belgrad fördelade sig de åtta finalisterna på fem länder i tre av grenar och på sex länder i den fjärde grenen. I samtliga finaler fanns det med andra ord drygt 15 "lediga" nationer, som hade kunnat hålla med domare, och då är det synd att använda samma domarpanel som i försöken. Ett av skälen till framgången med Swedish Cup har just varit att domarna lottas och endast tas från neutrala länder. Därom är den internationella hoppexpertisen enig, och varför då inte köra OS- och VM-finalerna efter samma modell. Man drömmer om den dag då man slipper höra eftersnacket om "partiska domare", ett uttryck som överhuvud taget aldrig hörts i Ronneby under de fyra år tävlingen arrangerats.

SVERIGE TVÅA OCH FYRA

Till skillnad från OS ingår det i VM också en officiell lagtävling. Man räknar därvid damer och herrar var för sig och tillämpar systemet 9—7—6 o.s.v. för de åtta främsta. "Stall Weinås", även benämnt Sverige, var så nära seger i damtävlingen som det överhuvud taget är möjligt. 1 futtig pinne skilde oss från segrande DDR. Sju länder tog poäng och ställningen blev följande: 1) DDR 22, 2) Sverige 21, 3) USA 11, 4) Tjeckoslovakien 7, 5) Sovjet 6, 6) Storbritannien 4, 7) Kanada 3.

På herrsidan var striden om tätplatserna lika hård. 1 poäng skiljde Italien och USA och endast fem länder tog poäng. Det var för övrigt exakt samma fördelning i båda finalerna, två man från vardera Italien, USA och Sovjet och en man från DDR resp. Kanada. Slutställning blev: 1) Italien 26, 2) USA 25, 3) Sovjet 13, 4) DDR 8, 5) Kanada 2.

Även om man inte officiellt räknar samman damer och herrar, kan det vara av intresse att göra en sådan sammanställning och då också jämföra med OS i Mexiko och München, även där beräknat på de åtta främsta i varje gren. Bilden blir då följande:

OS i Mexico		OS i Münch.		VM i Belgr.	
1) USA	55	1) USA	45	1) USA	36
2) ITA	21	2) ITA	27	2) DDR	30
3) MEX	18	3) DDR	22	3) ITA	26
USSR	18	4) SWE	19	4) SWE	21
5) CSSR	9	5) USSR	18	5) USSR	19
6) CAN	8	6) CSSR	7	6) CSSR	7
7) DDR	7	7) CAN	6	7) CAN	5
8) POL	4	8) AUT	1	8) GB	4
9) BRD	3	BRD	1		
10) JAP	2	MEX	1		
SWE	2	POL	1		
12) AUST	1				

"Maktkoncentrationen" blir uppenbarligen allt större. 12 länder tog poäng i Mexiko, 11 i München och bara 8 i Belgrad. Endast etablerade hoppnationer göre sig numera besvär. En annan klar tendens är att USA:s försprång successivt krymper, säkerligen mer beroende på europeisk frammarsch än amerikansk tillbakagång. I segrar räknat har München och Belgrad för övrigt inneburit absoluta bottennoteringar för USA. Amerikanarna tog alla fyra gulden på de sex olympiaderna 1924—1952, i Melbourne blev det 3 1/2 (mexikanaren Capilla var ju USA-tränad), Rom gav två guld, Tokio tre, Mexiko två och så bara ett guld i München och Belgrad. På damsidan var Belgrad rena katastrofen för USA. Man fick inte en enda flicka på pall i vare sig svikt eller höga. Det har inte hänt sedan 1912.

Ett land som verkligen rasat utför är Mexiko. Med undantag för 1964 tog man medaljer i alla olympiader 1948—1968, blev nationstrea på 18 poäng så sent som 1968, varefter man tog 1 pinne i München och blev helt poänglös i Belgrad. En annan fin hoppnation som försvunnit är Japan. I Belgrad försvann japsen också bokstavligen. De startade inte ens.

Lilla Sverige står sig minst sagt väl. Fyra nu liksom i München (då vi blev trea om man räknar sex finalister) på bara två startande. Men man skall ha klart för sig att "bara två" inte är så "bara". Det hade inte hjälpt i vare sig München eller Belgrad, om vi startat med fullt lag. Vi hade ändå inte tagit fler poäng, räknat på de åtta främsta.

ALLA VÄRLDSREKORD SLAGNA —73

Det talas mycket om "världsrekord" i simhopp nuförtiden. Givetvis är poänger vid olika tävlingar inte helt jämförbara, men i brist på ett bättre system kan det ändå ha sitt intresse att göra en världsbästa-lista i de olika grenarna, varvid man lämpligen endast bör räkna poänger uppnådda vid internationella tävlingar. Man kan då konstatera, att inget av fjolårets "världsrekord" har stått sig. Tar man de tre bästa noteringarna per gren daterar sig samtliga från 1973. Så här ser listorna ut:

Svikthopp, damer:

1. H. Becker, DDR, Swed. C. -73	464,70
2. Loock, USA, Swed. C. -73	457,55
3. Henrikson, SWE, Swed. C. -73	455,20

Höga hopp, damer:

1. Knape, SWE, VM -73	406,77
2. Janicke, DDR, VM -73	392,52
3. Duchkova, CSSR, VM -73	387,18

Svikthopp, herrar:

1. Boggs, USA, VM -73	618,57
2. Cagnotto, ITA, Sw. Cup -73	618,55
3. Dibiasi, ITA, VM -73	615,18

Höga hopp, herrar:

1. Dibiasi, ITA, Bolzano -73	569,76
2. Michailin, USSR, E-Cup -73	542,22
3. Russel, USA, VM -73	523,74

Eftersom kvalifikationskraven inför VM i Cali och OS i Montreal sannolikt blir

desamma som 1972—73, dvs chans till åttondeplats, kan det till slut vara intressant att se vilka poänger som räckte till åttondeplats i Belgrad-försöken. Sista hoppare till final hade på damsvikt 389, på damhöga 338, på herrsvikt 503 och på herrhöga 456. De tränare och hoppare som drömmer om VM och OS bör sikta ännu högre, eftersom utvecklingen ingalunda står still.

Vi kom 6:a . . .

Forts fr sid 30

fulla tiondelar.

Nåväl, vi var själva belåtna med vår insats. Uppflyttade från B-gruppen kom vi i alla fall inte på de två sista platserna.

I HISSEN

Hemkomna till hotellet skulle det packas, ätas middag, betalas nota och åka till tåget. Glada i hågen steg vi in i hissen några stycken, Irwi, Eva, Marie, Else också Kåpe och jag. Men det skulle vi ju aldrig ha gjort. Av någon anledning blev det för tungt för 300 kg:s hissen och vi fastnade nästan uppe på andra våningen. Det gick inte att komma ut.

Vi tryckte på alarmknappen och efter fem minuter uppenbarade sig värden på stället och sa att det skulle ta tjugo minuter innan vi kom ut. Vi bara skrattade hela tiden. Kåpe undrade hur man fick vara så dum. "Det är klart", sa hon "att jag kunde få vara så dum, men överledaren!" Så där fick jag. Och visst var det idiotiskt. Vi ropade på Evert som bodde närmast hissen, men han reagerade inte. Efter tjugo minuter kom vi så ut, fortfarande storskrattande.

Jag frågade Evert och doktorn om dom inte hade hört att vi ropat. — Jo, dom hade hört någon som gapat, men inte brytt sig om det. Det var ju tur att alarmklockan fungerade.

HISTORISK DOKTOR

Några timmar senare var vi på väg hemåt på tåget med doktorn som först gav bantningsråd och sedan berättade historier. Det där att berätta historier blev faktiskt hans huvuduppgift, då ingen i truppen kunde uppvisa några som helst sjukdomssymptom.

Slutpoäng: Östtyskland 124, Holland 99, Västtyskland 82, Sovjet 67, Ungern 66, Sverige 60, England 59 och Tjeckoslovakien 33.

Kerstin Buhre

Inbjudan till Svenskt Mästerskap för juniorer i konstsim 1973

Svenska Simförbundet och Järfälla Simsällskap har härmed äran inbjuda till Svenskt Mästerskap för juniorer i konstsim lördagen den 10 och söndagen den 11 november 1973.

1. **OMFATTNING:** Solo, par och lag.
2. **GENOMFÖRANDE:** Tävlingen genomföres enligt förbundets tävlingsregler kapitel VII.
   OBS! Junioråldern 17 år enligt regel 306, d.v.s. födda 1956 eller senare.
3. **FIGURER:** Första serien lottas enligt regel 713 och 772 a.
   Andra seriens figurer lottas bland följande figurer:
   Nr inom ( ) enl. Konstsimboken 1970 års upplaga, övriga nr enl. nya regelboken

nr		svh.gr.
103	Balettben med roll	1,7
128	Eiffelwalk	1,7
140	Flamingo med böjt knä	1,7
202	Delfin med halv skruv	1,6
206	Delfin med böjt knä och halv skruv	1,6
220	Knekten	1,7
251 (301)	Omvänd delfin	1,7
255 (305)	Omvänd delfin med böjt knä	1,7
330 (430)	Tumlare	1,6
331 (431)	Tumlare med halv skruv	1,7
341 (441)	Omvänd catalina	1,7
355 (455)	Sumer-sub	1,5
405 (505)	Kip	1,7
410 (510)	Kip med bendelning	1,7
460 (560)	Svärdfisk	1,7
470 (570)	Överslag bakåt	1,5

4. **ANMÄLAN** i 2 ex. på protokollsblanketter för figur- och musiksimning beställs hos förbundskansliet och insänds till Svenska Simförbundets kansli, Box 6506, 113 83 Stockholm, så att de är kansliet tillhanda den 27 oktober före kl. 24.00 omfattande lagledare, domare och aktiva. Önskas hotellrum anmäles detta SAMTIDIGT (se punkt 7 nedan). Efteranmälan kan ske enligt regel 805.
5. **PRELIMINÄRT TIDSPROGRAM:**

10/11	1630—1800	Träning musiksimning, par och lag
	1730	Jurysammanträde
	1815	Figursimning, försök
	2000	Musiksimning, par final
11/11	0800—1000	Träning musiksimning, solo
	1000	Jurysammanträde
	1030—1200	Musiksimning, solo B-final
	1545	Jurysammanträde
	1630	Figurtävling, solo final
	1730	Musiksimning, solo A-final
	1830	Musiksimning, lag final

6. **LOTTNING** av startordning äger rum på förbundskansliet den 29 oktober kl. 11.00.
7. **INKVARTERING OCH UTSPISNING** sker genom deltagarnas egen försorg. Upplysningar om möjligheter till inkvartering och utspisning lämnas av Caisa Lindahl, tel. 0758/108 91.
8. **ÖVRIGT**
   Upplysningar om JSM lämnas av tävlingsledaren Set Hjärpe, tel. 08/22 60 00 ankn. 2360. (Telefontid 08.00—09.00)
   De distrikt och föreningar, som önskar sända observatörer, anmäler detta till Simförbundets kansli.

SVENSKA SIMFÖRBUNDET — JÄRFÄLLA SIMSÄLLSKAP

NYTT om NAMN

MÅNGA GRATTADE

Våra världsmästare fick många uppskattande bevis från hemmafronten för sina insatser — liksom f ö hela truppen i övrigt. Inte minst **Palle Cardell** et co. i Göteborgs Simförbund torde ha gjort av med en smärre förmögenhet på telegram, så ofta man i Belgrad därifrån rönte uppskattande ord för insatserna.

Gunnar Larsson, som i Belgrad på grund av sin tidiga hemresa åkte ifrån de flesta hyllningstelegrammen, var efter hemkomsten uppe på kansliet och fick sin digra bunt. Vi "hjälpte" vår världsmästare att öppna dem och läste bl a från statsminister **Olof Palme:** "Gratulerar till en ny, fantastisk prestation. Olof Palme". Nautrligtvis tillhörde pappa **Folke Larsson** gratulanterna och **Lennart Hyland** hade ett enda ord: "Excellent!", medan man från Simförbundets kansli till både Gunnar och **Ulrika Knape** skaldade: "Gunnar och Ulrika, ni är för gullrika". Från hemmavarande ledamöter i simstyrelsen fick Gunnar grattistelegram från **Lasse Edstedt, Bernt** (och **Majbritt) Porsander** och **Lars-Eric Weinås.** Från Lyckselesimmarna kom budskapet, "Bra gjort utan kanot!", vilket fick vår världsmästare att småle lite generat med totalvägran att närmare förklara innebörden. "Fem Buhrar" i Malmö gratulerade sin klubbkamrat i MS, och Sveriges Olympiska Kommitté gratulerade så här — **Wolf Lyberg** stod för formuleringen: "Gratulerar till en värdig avslutning av en stor idrottskarriär. SOK/Wolf Lyberg". Och mycket uppskattat blev ett grattistelegram från Arméns Idrottsofficer — om vilken Gunnar trodde, att han mest av allt var trött på vår så träget permissökande mästersimmare.

Red. fick inte tillfälle att vara med när Ulrika öppnade sin telegramskörd men vi vet, att Olof Palme gratulerade henne också. Liksom säkert många av dem, som också hörde av sig till Gunnar. Och ett uppskattat telegram fick hela truppen från vår blonda och väna forna simdrottning från Timrå, som tyckte att alla skött sig bra och undertecknade så här: **Elisabeth Berglund (Gammel-mormor).**

LYCKAD REKREATION

Efter VM fick sim- och hopptruppen — de som hade tid och lust — ett par dars välförtjänt rekreation och semester. Hotellgruppen Solaris på Jugoslaviens västkust hade valts som uppehållsort och där trivdes och stornjöt 25-talet aktiva under ledning av **Ragnhild** (som numera uteslutande kallas Ragnvild) **Blomgren, Åke Lindhgren, Evert Sandberg** och **Frille Sjö.**

Det gavs tillfällen till solbad, härliga simturer — och mycket annat. Det noterades bl a under de lyckade dagarna,

att **Svenne von Holst** är en av de få, som gjort halvannan volt i gruppering — på vattenskidor. Men så var Svenne också "very tired" efteråt,

att **Agneta Henrikson** förmodligen är svensk simnings meste soldyrkare.

att **Lena Isaksson** har en hemlis, när hon spelar kort — hon blundar. Och blev själv mest förvånad, när hon i sällskap med **Åke Lindhgren, Rolf Pettersson, Sven von Holst** och **Frille Sjö** vann hela partiet,

att **Åke Lindhgren** oförklarligt ideligen förlorade, när han lirade Chicago — ett kortspel — med Svenne, Roffe, Frille och Bellan. Och då kom ändå kommentaren från simmarehåll: "Konstigt att du förlorar jämnt Åke, det här är ju ändå inget intelligensspel . . ."

att **Evert Sandberg** är skicklig dubbelspelare i tennis men efter en hård match behöver några timmar i repirator, innan han blir sig riktigt lik igen,

att landets ryggsimmare, **Anders Sandberg** och **Leif Ericsson,** är bättre i kanot än ryggsim,

att **Marie Sundeborg** med äkta småländsk energi gav sig ut på den längsta simturen, sen en tysk turist vält Maries kanot halvvägs mot Italien,

TRÄNARFÖRENING

Vid tränarkonferensen i Eskilstuna i september valdes första styrelsen till den intresse- och fackförening, som landets simtränare haft på gång något år. **Tore Håkansson,** Elfsborg, Borås, som varit ordförande i interimstyrelsen blev förste ordföranden i Sveriges Simtränares Förening (SSF) med **Göran Rosmark,** Örebro som sekreterare och **Björn Pettersson,** Linköping, som kassör. Suppleanter är **Jörgen Pedersen,** Örebro och **Åke Hansson,** Karlslund (Örebro). Revisorer är **Annmari Andersson,** Linköping och **Sven-Arne Selling,** Motala.

Föreningens adress är: Sveriges Simtränares Förening, c/o Göran Rosmark, Varbergsgatan 231, 703 52 Örebro. Ordf. Tore Håkansson nås pr post på följande adress: Kellgrensgatan 32, 502 56 Borås.

Telnr till styrelsen: Håkansson 033/12 99 21 (bost. 9—12) 033/12 28 78 (badet 16—19), Rosmark, 019/14 10 10, Pettersson, 013/972 04 (bost.), 013/13 96 08 (badet), adress: Emil Lidgrens väg 3, 585 90 Linköping.

Föreningens målsättning är bl a att plocka fram en hel del intressant tekniskt material, bl a översättningar av fackartiklar från utländsk press, vilka kommer att publiceras i Simsport. Man avser också göra en enkät om medlemmarnas arbetsförhållanden och ge medlemmar hjälp i fackliga frågor ang. arbets- och löneförhållanden m. m.

Föreningen skall också i samband med inne-SM rösta fram "Årets tränare" och "Årets simmare" — det blir ett evigt vandrande pris plus ett diplom till vederbörande.

Kravet för medlemskap är Svenska Simförbundets siminstruktörskurs, steg 3, eller motsvarande kompetens. Inträdesavgiften i föreningen är 50:— och medlemsavgiften från 1974 100:—

TRÄNARRÅDET

Vid tränarekonferensen i Eskilstuna valdes av landets simtränare i våra SM-klubbar följande till landslagstränare för A- och U-landslaget och konstituerades som nyhet det s k Simtekniska Rådet, som skall följa den internationella utvecklingen och jobba som observationsgrupp vid större internationella tävlingar:

Tränare, A-landslaget: **Åke Lindhgren** och **Evert Sandberg,** båda kvarstående sedan i fjor, valda då på två år.

Tränare för U-landslaget: **Tommy Malmsten.**

Simtekniska rådet: **Claes-Göran Widén,** (sammankallande), **Guy Ljungberg** och **Jan Widell.**

Valproceduren till U-landslaget var hård och liknade i sina delar årets stora, allmänna val i Sverige. **Tommy Malmsten** och **Bernt Nilsson** fick i första omgången vardera 13 röster, varför valproceduren gjordes om, sedan en 27:e, röstberättigad tränare infunnit sig. Valet utföll då med en 15—12-seger för Tommy Malmsten.

Sune Sandberg, Ronnie Paleski, som tillhörde TR i fjor, hade avsagt sig omval. Avsägelse förelåg också från **Bernt Nilsson** och **Christer Junefelt,** som föreslagits som medlemmar i Simtekniska rådet.

Sammanlagt 28 tränare från föreningarna närvor förutom TR:s tidigare besättning jämte Simkommitténs **Sture Kronman** och **Bernt Porsander** och landslagskaptenen **Sven von Holst.** Förbundskansliet representerades av **Roger Taflin** (som höll i trådarna), **Frille Sjö** och **Bo-Göran Falk.**

Simsport återkommer med en utförligare granskning av konferensen i nästa nummer.

FEL IGEN

Säkert har den uppmärksamme läsaren noterat, att **Ingvar Westergren** ideligen får fel ålder inför sin stundande "nollning" i december. Det är, som envar förstår inte 70 år, som Ingvar blir, utan 80!

SIMSPORTS RESULTATBÖRS

FÖRKORTNINGAR: VR = världsrekord, ER = europarekord, LR = landsrekord, SR = svenskt rekord, NoR = nordiskt rekord, DR = distriktsrekord, BR = banrekord, Storbritannien, Ö-ty = Östtyskland, V-ty = Västtyskland.

BELGRAD

Simning

4 sept: 200 frisim, herrar, Montgomery, USA 1.53,027, Krumpholz, USA 1.53,617, Pyttel, DDR 1.53,975, Badger, Austr., 1.55,669, Brinkley, GB 1.56,424, Bure, Sovjet 1.56,452, **Zarnowiecki, Sverige 1.56,588,** Nocke, Västt. 1.58,973. (Försök: **Zarnowiecki 1.57,509, Börje Holmberg 1.59.787).** 200 medley, damer: Hübner, DDR 2.20,518, Ender, DDR 2.21,218, Heddy, USA 2.23,842, Calligaris, Italien 2.24,075, Woodcock, USA 2.25,728, Cliff, Kanada 2.26,263 Takemoto, Japan 2.26,475, Cain, Australien 2.26,634. (Försök: **Anita Zarnowiecki 2.30,480,** Krogh, Norge 2.31,285. 100 bröstsim, herrar: Hencken, USA 1.04,023 (VR), Kriukin, Sovjet 1.04,618, Taguchi, Japan 1.05,614, Wilkie, GB 1.05,743, Pankin, Sovjet 1.06,559, Glas, DDR 1.07,414, Nigel, PNG 1.08,128. (Försök: Hencken 1.04,355, (VR), Wisløf, Norge 1.09,496, Kerola, Finland 1.12,373). 100 ryggsim, herrar: Matthes, DDR 57,477, Stamm, USA 58.770, Wanja, Västt. 59.083, Murphy, USA 59,372, Cseh, Ungern 59,512, Steinbach, Västt. 59,770, Arantes, Brasilien 1.00,370, MacKenzie, Kanada 1.00,602. (Försök: **Anders Sandberg 1.01,926).** 4×100 medley, damer: DDR (Richter, Vogel, Kother, Ender) 4.16,844 (VR) USA 4.25,804, Västtyskland 4.26,576, Holland 4.28,860, Kanada 4.29,808, **Sverige (Olsson, Smedh, G. Andersson, E. Andersson) 4.30,596,** Sovjet 4.33,385, Australien 4.34,457. (Försök: **Sverige: (Olsson, Smedh, Andersson, Lundberg, 4.29,029)**

5 sept: 200 frisim, damer: Rothhammer, USA 2.04,999, Babashoff, USA 2.05,332, Eife, DDR, 2.05,525, Rickard, Australien 2.07,889, **Irwi Johansson, Sverige 2.08,895 (NR),** Sehmisch, DDR 2.09,412, Stel, Holland 2.09,412, Weber, Västt 2.10,587. (Försök: **Irwi Johansson 2.09,260 (NR), Marie Sundeborg 2.15,506).** 400 medley, herrar: Hargitay, Ungern 4.31,116, Strachan, USA 4.33,507 Collella, USA 4.34,683, Zaharov, Sovjet 4.37,058, Sperling, DDR 4.37,629, **Bengt Gingsjö, Sverige 4.37,629,** Brinkley, GB 4.40,941, Smirnov, Sovjet 4.41,261. (Försök: **Gingsjö 4.38,504, Bellbring 4.46,563,** Gundersen, Norge 4.51,469. 100 ryggsim, damer: Richter, DDR 1.05,427, Belote, USA 1.06,112, Cook, Kanada 1.06,271, Gyarmati, Ungern 1.06,549, Brigitha, Holland 1.06,550, Herbst, Västt 1.07,465, Stimpson, USA 1.07,698, Elzerman, Holland 1.07,900. (Försök: **Diana Olsson 1.08,745).** 100 bröstsim, damer: Vogel, DDR 1.13,748, Rusanova, Sovjet 1.15,428, Schuchardt, DDR 1.15,821, Jarvis, GB 1.16,358, Collella, USA 1.16,758, **Britt-Marie Smedh, Sverige 1.16,790,** Nows, Västt 1.16,931, Morey, USA 1.17,049. (Försök: **Smedh 1.17,030).** 4×100 frisim, herrar: USA (Nach, Bottom, Montgomery, Murphy) 3.27,183, Sovjet 3.31,367, DDR 3.32,021, Västtyskland 3.33,336, Brasilien 3.33,392, Australien 3.35,274, Italien 3.36,842, Frankrike 3.41,267. (Försök: **Sverige diskv.) — Gunnar Larsson 53,75 startsträckan,** NR).

6 sept: 400 frisim, herrar: Demont, USA 3.58,188 (VR), Cooper, Australien 3.58,701, **Bengt Gingsjö, Sverige 4.01,272 (ER),** Shaw, USA 4.01,567, **Anders Bellbring, Sverige 4.04,366,** Apel, DDR 4.04,923, Lampe Västt 4.09,832, Kulusalu, Australien 4.14,626. (Försök: **Bengt Gingsjö 4.04,355, Anders Bellbring 4.05,774).** 400 medley, damer: Wegner, DDR 4.57,511 (VR), Franke, DDR 5.00,376, Calligaris, Italien 5.02,029, Cliff, Kanada 5.07,012, Potts, USA 5.09,904 Hunter, Nya Zealand 5.10,282, Bartz USA 5.10,451, Damen, Holland, 5.15,660. (Försök: **Anita Zarnowiecki Sverige 5.15,187).** 200 ryggsim, herrar: Matthes, DDR 2.01,878, Verraszto, Ungern 2.05,890, Naber, USA 2.06,917, Williams, Australien 2.08,166, Hove, USA 2.08,174, Tonelli, Australien 2.09,633, Nistri, Italien 2.10,111, Rudolf, Ungern 2.11,425. (Försök: **Leif Ericsson, Sverige 2.10,227, Anders Sandberg, Sverige 2.13,727).** 200 bröstsim, herrar: Wilkie, GB 2.19,285 (VR), Hencken, USA 2.19,952, Taguchi, Japan 2.23,117, Kriukin, Sovjet 2.23,476 Cluer, PNG 2.25,872, Collella, USA 2.26,414, Glas, DDR 2.26,564, Cherdakov, Sovjet 2.28,180. (Försök: Wislöf, Norge 2.29,461. 100 fjärilsim, damer: Ender, DDR 1.02,539, Kother, DDR 1.02,687, Aoki, Japan 1.03,739, Deardurff, USA 1.04,272, Tosdal, USA 1.04,329, Beckman, Västt 1.04,937, Talpo, Italien 1.06,353 **Gunilla Andersson, Sverige 1.06,386** (Försök: **Gunilla Andersson 1.05,970)** 200 fjäril, herrar: Backhaus, USA 2.03,325, Gregg, USA 2.03,588, Flöckner, DDR 2.03,846, Brinkley, GB 2.03,947, Delgado, Ecuador 2.04,032, Hargitay, Ungern 2.04,105, Meeuw, Västt 2.05,334, Jaramilio, Colombia 2.10,365.

7 sept: 400 frisim, damer: Greenwood, USA 4.20,287, Rothhammer, USA 4.21,507, Calligaris, Italien 4.21,798, Rickard, Australien 4.23,486 Wegner, DDR 4.24,641, Sehmisch, DDR 4.30,940, Stenhouse, Kanada 4.31,923, Moras, Australien 4.34,948 Försök: **Irwi Johansson, Sverige 4.34,166, Marie Sundeborg, Sverige 4.45,292.** 200 medley, herrar: **Gunnar Larsson, Sverige 2.08,360,** Carper, USA 2.08,431, Wilkie, GB 2.08,845, Hargitay, Ungern 2.09,521, Lietzmann, DDR 2.09,578, Sperling, DDR 2.10,544, Tyler, USA 2.10,862, Zaharov, Sovjet 2.10,869. (Försök: **Larsson, Sverige 2.10,139).** 200 ryggsim ,damer: Belote, USA 2.20,522, Brigitha, Holland 2.22,152, Gyarmati Ungern 2.22,483, Herbst, DDR 2.22,660, Eife, DDR 2.23.551, Cook, Kanada 2.23,596, Cain, Australien 2.24,268, Le Noach, Frankrike 2.26,053. (Försök: **Diana Olsson, Sverige 2.26,965).** 200 bröstsim, damer: Vogel, DDR 2.40,012, Anke, DDR 2.40,495, Collella, USA 2.42,710, Porubaiko, Sovjet 2.42,218, **Britt-Marie Smedh, Sverige 2.43,160 (NR),** Nows, Västt 2.44,698, Te Riet Holland 2.44,893, Kiss, Ungern 2.45,509. (Försök: **Smedh, Sverige 2.44,235.** 4×200 frisim, herrar: USA 7.33,221 (VR), Australien 7.43,659, Västtyskland 7.43,684, DDR 7.44,444 **Sverige (Zarnowiecki, Gingsjö, Bellbring, Larsson) 7.45,585 (NR),** Sovjet 7.47,794, Storbritannien 7.54,305, Frankrike 8.04,452. (Försök: **Sverige — Zarnowiecki, Rasmuson, R. Pettersson, von Holst — 7.52,298.**

8 sept: 200 fjärilsim, damer: Kother, DDR 2.13,766 (VR), Beier, DDR 2.16,777, Collella, USA 2.19,535 Damen, Holland 2.21,964, Yost, Australien 2.22,323, MacInnis, USA 2.22,570, Schütz, Västt 2.23,508, Aggenbach, Holland 2.25,689. (Försök: **Gunilla Andersson, Sverige 2.28,030.** 1.500 frisim, herrar: Holland, Australien 15.31,859 (VR), Demont, USA 15.35,440, Cooper, Australien 15.45,040, Kinsella, USA 15.58,708, **Bengt Gingsjö, Sverige 16.06,017 (ER) — 800 m: 8.32,821 (ER),** Treffers, Nya Zealand 16.09,338, **Anders Bellbring, Sverige 16.12,016,** Parinov, Sovjet 16.18,241. (Övriga: Iversön, Norge 16.28,499). 100 fjärilsim, herrar: Robertson, Kanada 55,690, Bottom, USA 56,376, Backhaus, USA 56,427, Flöckner, DDR 56,757, Seymor, Australien 57,336, Delgado Ecuador 57,413, Rogers, Australien 57,580, Meeuw, Västt 57,812. 4×100 frisim, damer: DDR (Ender 57,615, VR, Eife, Hübner, Eichner) 3.52,452 (VR), USA 3.55,527, Västtyskland 3.58,882, Kanada 4.00,201, **Sverige (Lundberg, Isaksson, Irwi Johansson, Diana Olsson 4.02,012 (NR),** Holland 4.02,162, Italien 4.06,591, Frankrike 4.08,258. (Försök: **Sverige (Zarnowiecki, Johansson, Olsson, Lundberg) 4.02,234 (NR).**

9 sept: 100 frisim, damer: Ender, DDR 57,542 (VR), Babashoff, USA 58,876, Brigitha, Holland 58,879, Eife, DDR 58,931, Berger, Frankrike 59,518, Weber, Västt 59,385, Heddy, USA 59,900, Monod, Frankrike 1.01,240. (Försök: **Lundberg, Sverige 1.02,173, Eva Andersson 1.01,126,** Mathisen, Norge 1.00,825. 100 frisim, herrar: Montgomery, USA 51,708, Rosseau, Frankrike 52,086, Wenden, Australien 52,222, Bure, Sovjet 52,522, Murphy, USA 52,732, Steinbach, Västt 52,820, Pyttel, DDR 53,252, Aquiono, Brasilien 53,701. (Försök: **Göran Jansson, Sverige 54,836, Bernt Zarnowiecki, Sverige 54,658,** Warncke, Norge 54,018). 800 frisim, damer: Calligaris, Italien 8.52,973 (VR), Harshbarger, USA 8.55,560, Wegner, DDR 9.01,823, Moras, Australien 9.09,936, Rothhammer, USA 9.15,725, **Else Gunsten, Sverige 9.22,129 (NR),** Youst, Australien 9.22,493. 4×100 medley, herrar: USA (Stamm, Hencken, Bottom, Montgomery) 3.49,491, DDR 3.53,246, Kanada 3.56,372, Västtyskland 3.56,389, Sovjet 3.58,098, Australien 3.58,590, Storbritannien 3.59,043, Ungern 4.01,642.

SIMHOPP

Svikthopp, damer kvalificeringstävling: **Ulrika Knape, Sverige 420,24,** Marie Irish, USA 411,12, Christa Köhler, DDR 405,51, Jenie Chandler, USA 401,10, Marina Janicke, DDR 394,02, Alison Drake, GB 392,94, **Agneta Henrikson, Sverige 389,31,** Beverley Boys, Kanada 389,31, Milena Duchkova, Tjeckoslovakien 394,03, Tamara Safonova, Sovjet 380,88. Final: Christa Köhler, DDR 442,17, **Ulrika Knape, Sverige 434,19,** Marina Janicke, DDR 426,33, **Agneta Henrikson, Sverige 408,03,** Alison Drake, GB 403,50, Carrie Irish, USA 385,98, Beverly Boys, Kanada 383,55, Jenie Chandler, USA 365,05.

Svikthopp, herrar: kvalificering: Dibiasi, Italien 605,04, Boggs, USA 602,25, Strahov, Sovjet 590,82, Russel, USA 576,75, Vasin, Sovjet 563,22, Hoffman, DDR 554,97, Cagnotto, Italien 546,69, Granham, Kanada 503,49. Övriga: 14) Roar Löken, Norge 456,87. Final: Boggs, USA 618,57, Dibiasi, Italien 615,18, Russel, USA 579,48, Cagnotto, Italien 574,05, Strahov, Sovjet 554,01, Vasin, Sovjet 550,91, Hoffman, DDR 459,00, Granham, Kanada 485,76.

Höga hopp, damer, kvalificering: Marina Janicke, DDR 392,52, **Ulrika Knape, Sverige 390,42,** Kalinina, Sovjet 370,50, Sylvia Fiedler, DDR 365,91, Milena Duchkova, Tjeckoslovakien 352,20, Beverly Boys, Kanada 342,99, Barb Schaefer, USA 339,66, Debbie Kepler, USA 338,16. Final: **Ulrika Knape, Sverige 406,77** Duchkova, Tjeckoslovakien 387,18, Kalinina, Sovjet 381,42, Schaefer, USA 367,08, Janicke, DDR 365,73, Fiedler, DDR 335,59, Kepler, USA 343,05, Boys, Kanada 324,18.

Höga hopp, herrar, kvalificering: Dibiasi, Italien 526,77, Russel, USA 519,99, Mihailin, Sovjet 515,01, Cagnotto, Italien 507,93, Moore, USA 491,88, Ambartusmjan, Sovjet 485,91, Hoffman, DDR 460,83, Granham, Kanada 456,71. Final: Dibiasi 559,53, Russel, 523,74, Hoffman 492,74, Cagnotto 492,06, Mihailin 484,05, Moore 484,02, Ambartusmjan Sovjet 479,97, Granham 490,88.

VM-resultaten från konstsim och polo redovisas i anslutning till resp. specialartiklar på sid. 8 resp. 7.

LANDSKAMPER

UTRECHT

Europacupen

Damer 100 m fritt: 1) Kornelia Ender, Östtyskland 58.12 (världsrekord), 2) Jutta Weber, Västtyskland, 1.00.00, 3) Veronica Stel, Holland, 1.01.26, 4) Magda Patoh, Ungern, 1.01.29, 5) Lesiey Allardice, England, 1.01.40.

6) Irwi Johansson, Sverige, 1.01.54, 7) Tatjana Solotniskaja, Sovjet, 1.02.12, 8) Olga Ghlupova, Tjeckoslovakien 1.02.67.

100 m rygg: 1) Ulrike Richter, ÖT, 1.05.39 (världsrekord), 2) Enith Brigita, H, 1.06.17, 3) Andrea Gyarmati, U, 1.06.59, 4) Angelika Griser, VT, 1.09.22, 5) Marta Jurankova, T, 1.09.57,

6) Diana Olsson, Sv. 1.09.75, 7) Margaret Kelly, E, 1.10.55, 8) Natalia Ersjova, So. 1.11.22.

100 m fjäril: 1) Rosmarie Kother, Öt, 1.02.63, 2) Gudrun Beckmann, Vt ,1.05.10, 3) Anette Segaar, H, 1.06.43, 4) Alexandria Mersova, Sov. 1.07.30, 5) Gunilla Andersson, Sv. 1.07.58.

6) Vera Faitlova, T, 1.07,94, 7) Joanne Atkinson, E, 1.09.76, 8) Vera Valent, U, 1.08.82.

100 m bröst: 1) Renate Vogel, Öt. 1.13.79 (europarekord), 2) Ljudmilla Rosanova, So, 1.16.28, 3) Eva Kiss, U, 1.17.22, 4) Petra Nows, Vt, 1.18.13, 5) Christine Jarvis, E. 1.18.16.

6) Britt-Marie Smedh, Sv, 1.18.16, 7) Alie Te Riet, H, 1.18.64, 8) Suzanna Markova, T, 1.19.95.

400 m fritt: 1) Andrea Eife, Öt, 4.24.66, 2) Hansje Bunschoten, H, 4.29.76, 3) June Green E, 4.39.60, 4) Uta Schütz , Vt, 4.40.41; 5) Marie Sundeborg, Sv. 4.40.60.

6) Elena Burmenskaja, So, 4.48.77, 7) Gizella Szlartisek, U, 4.49.76, 8) Jaarmila Hemerkova, T, 4.50.57.

200 m medley: 1) Ender 2.23.56, 2) Wijda Mazereeuw, H, 2.28.80, 3) Karin Bormann, Vt, 2.31.00, 4) Anita Zarnowiecki, Sv, 2.31.30, 5) Olga Chlupova, T, 2.31.46.

6) Dianne Walker, E, 2.31.92, 7) Nina Petrova, So, 2.33.36, 8) Agnes Kaczander, U, 2.34.90.

4×100 m medley: 1) Östtyskland (Richter, Vogel, Beyer, Hübner) 4.21.70 (europarekord), 2) Holland 4.34.06, 3) Ungern 4.34.78, 4) Västtyskland 4.35.59, 5) Sovjet 4.36.19,

6) England 4.40.01, 7) Sverige (Diana Olsson, Britt-Marie Smedh, Gunilla och Eva Andersson), 4.42.97, 8) Tjeckoslovakien 4.44.42.

Ställningen efter första dagen: 1) Östtyskland 72, 2) Holland 49, 3) Västtyskland 45, 4) Ungern 34, 5) Sovjet 28, 6) Sverige och England 26, 8) Tjeckoslovakien 16.

800 fritt: 1) Gudrun Wegner, Östtyskland, 9.12.85, 2) Jose Damen, Holland, 9.24.39, 3) Helga Wagner, Västtyskland, 9.27.37, 4) June Green, England, 9.27.96, 5) Else Gunsten, Sverige, 9.36.06, 6) Elena Burmenskaja, Sovjet, 9.46.94, 7) Ester Lazar, Ungern, 9.55.97, 8) Jarmilla Hemerkova, Tjeckoslov. 9.57.20.

200 m fritt: 1) Kornelia Ender, Öt, 2.05.64 (europarekord), 2) Enith Brigitha, H, 2.07.02, 3) Irwi Johansson, Sv, 2.10.03 (sv rekord), 4) Lesley Allardice, E, 2.12.68, 5) Tatjana Solotnikaja, So, 2.12.89, 6) Olga Chlupova, T, 2.14.23, 7) Jutta Weber, Vt, 2.14.91, 8) Gisella Slavitsek, U, 2.16.77.

200 m rygg: 1) Andrea Gyarmati, U, 2.21.66 (europarekord), 2) Andrea Eife, Öt, 2.24.69, 3) Jozien Elzerman, H, 2.26.09, 4) Irina Golanova, So, 2.26.54, 5) Angelika Grieser, Vt, 2.26.65, 6) Hanna Kubinova, T, 2.28.92, 7) Diana Olsson, Sv, 2.29.76, 8) Gillian Fordice, E, 2.32.69.

200 m bröst: 1) Hannelore Anke, Öt, 2.40.28 (europarekord), 2) Ljudmilla Porubajko, So, 2.43.33, 3) Eva Kiss, U, 2.44.85, 4) Petra Nows, Vt, 2.47.33, 5) Britt-Marie Smedh, Sv, 2.47.71, 6) Caroline Tamlyn, E, 2.48.66, 7) Alie te Riet, H, 2.49.94, 8) Suuzanna Markova, T, 2.52.60.

200 m fjäril: 1) Rosemarie Kother, Öt, 2.16.12, 2) Jean Jeavons, E, 2.24.81, 3) Yolanda Aggenbach, H, 2.25.70, 4) Alexandra Meerzon, So, 2.25.85, 5) Uta Schütz, Vt, 2.27.97, 6) Gunilla Andersson, Sv, 2.28.32, 7) Vera Faitlova, T, 2.29.16, 8) Anna Dugantsi, U, 2.36.42.

400 m medley: 1) Angelika Franke, Öt, 5.01.10 (världsrekord), 2) Anita Zarnowiecki, Sv, 5.15.69, 3) Diana Walker, E, 5.16.74, 4) Nina Petrova, So, 5.18.96, 5) Jose Damen, Holland 5.20.28, 6) Lenka Churackova T, 5.21.73, 7) Birgit Neumann, Vt, 5.22.03, 8) Agnes Kaczander, U, 5.22.92.

4×100 m fritt: 1) Holland, 4.01.50, 2) Västtyskland 4.03.16, 3) Ungern 4.05.70, 4) Sovjet 4.06.99, 5) England 4.09.14, 6) Sverige (Eva Andersson, Gunilla Lundberg, Irwi Johansson, Lena Isaksson) 4.08.01, 7) Tjeckoslovakien 4.13.78.

Östtyskland, 3.56.58, diskvalificerades.

Slutställning: 1) Östtyskland 124, 2) Holland 99, 3) Västtyskland 82, 4) Sovjet 67, 5) Ungern 66, 6) Sverige 60, 7) England 59, 8) Tjeckoslovakien 33 (flyttas ned i B-gruppen).

RENNES

Europacupen damer, grupp B, slutställning: 1) Italien 95 går upp i grupp A), 2) Frankrike 77, 3) Schweiz 62, 4) Spanien 43, 5) Polen 39, 6) Jugoslavien 36 flyttas ned i grupp C).

BERLIN

Europacupen herrar: 100 m fritt: 1) Vladimir Bure, Sovjet, 51.79, 2) M. Rousseau, Frankrike, 52.44, 3) R. Pyttel, Östtyskland, 53.33, 4) P. Nocke, Västtyskland, 54.63, 5) Bernt Zarnowiecki, Sverige, 54.89, 6) P. Chmielewski, Polen, 55.65, 7) A. Osaszari, Ungern, 55.93, 8) G. Downie, England, 56.34.

100 m rygg: 1) Roland Matthes, Öt, 58.52, 2) L. Cseh, U, 1.00.12, 3) I. Potjakin, So, 1.00.36, 4) K. Steinbach, Vt, 1.00.59, 5) J.-P. Berjeau, F, 1.01.22, 6) P. Llucik, P, 1.01.74, 7) C. Cunningham, E. 1.01.90, 8) Svante Zetterlund, Sv, 1.02.02.

400 m fritt: 1) Willfried Hartung, Öt, 4.06.0, 2) A. Samsonov, So, 4.08.60, 3) Anders Bellbring, Sv, 4.09.30, 4) W. Lampe, Vt., 4.09.60, 5) B. Brinkley, E, 4.11.50, 6) M. Lazzard, F, 4.13.20, 7) C. Sos, U, 4.16.70, 8) Z. Wichnik, P, 4.22.10.

4×100 m medley: 1) Östtyskland (Matthes, Glas, Flöckner, Pyttel) 3.54.73, 2) Sovjet 3.59.76, 3) Västtyskland 4.01.39, 4) Ungern 4.01.51, 5) England 4.04.82, 6) Frankrike 4.04.83, 7) Polen 4.08.44, 8) Sverige 4.09.27.

200 m medley: 1) Christian Lietzmann, Öt, 2.10.32, 2) A. Hargitay, U, 2.10.70, 3) S. Sacharov, So, 2.11.41, 4) P. Moreau, F, 2.14,20, 5) Gunnar Larsson, S. 2.14.51, 6) R. Terrell, E, 2.14.57, 7) M. Weiss, Vt, 2.15.12, 8) J. Krawczyk, P, 2.19.91.

4×100 m fritt: 1) Sovjet (Bure, Krivtsov, Kulikov, Grivennikov) 3.31.20, 2) Östtyskland 3.32.32, 3) Västtyskland 3.35.77, 4) Frankrike 3.37.32, 5) England 3.38.51, 6) Sverige 3.41.36, 7) Ungern 3.42.58, 8) Polen 3.45.95.

100 m bröst: 1) Walter Kusch, Vt, 1.06,6, 2) M. Kriukin, So 1.07,1, 3) D. Wilkie, E, 1.07.1, 4) J. Glas, Öt, 1.07.6, 5) B. Combet, F, 1.07.8, 6) J. Nagy, U, 1.08.5, 7) Dyrek, P, 1.09.1, 8) Gunnar Larsson, Sv. 1.11.0.

100 m fjäril: 1) Harmut Flöckner, Öt, 56.94, 2) F. Meeuw, Vt, 58,08, 3) V. Sjarygin, So, 58.30, 4) A. Hargitay, U, 59.00, 5) Per Berglund, Sv, 59.69, 6) M. Edwards, E, 59.75, 7) L. Blielicz, P, 1.00.34, 8) C. Calabuig, F, 1.00.89.

200 m fritt: 1) R. Pyttel, Östtyskland, 1.55,9, 2) V. Bure, Sovjet, 1.56.4, 3) M. Rousseau, Frankrike, 1.56.5, 4) W. Lampe, Västtyskland, 1.57.9, 5) Bernt Zarnowiecki, Sverige, 1.57.9, 6) R. Terrell, England, 2.09.0 , 7) A. Csaszari, Ungern, 2.03.9, 8) Z. Wichnik, Polen, 2.03.9.

200 m rygg: 1) R. Matthes, Öt, 2.02.9, 2) Z. Verraszto, U, 2.07.2, 3) C. Cunningham, E, 2.08.6, 4) K. Steinbach, Vt, 2.10.9, 5) S. Rodionov, So, 2.11.5, 6) Leif Ericsson, Sv. 2.12.4, 7) J-P Berjeau, F, 2.14.0, 8) M. Gabiec, P, 2.16.4.

1500 m fritt: 1) T. Lalot, F, 16.22.69, 2) C. Toth, U, 16.37.75, 3) A. Meier, Öt, 16.37.82, 4) M. Carter, E, 16.41.0, 5) I. Jegrafov, So, 16.41.2, 6) D. Grozaj, Vt, 16.52.78, 7) Börje Holmberg , Sv, 17.01.55, 8) J. Grymeman, P, 18.30.88.

200 m bröst: 1) M. Kriukin, So, 2.25.25, 2) D. Wilkie, E, 2.26.08, 3) J. Glas, Öt, 2.27.77, 4) W. Kusch, Vt, 2.29.00, 5) Anders Norling, Sv, 2.30.98 (svenskt rekord), 6) S. Szabo, U, 2.32.07, 7) C. Msmiglak, P, 2.32.21, 8) B. Combet, F, 2.35.12.

200 m fjäril: 1) A. Hargitay, U, 2.06.4, 2) H. Flöckner, Öt, 2.07.4, 3) F. Meeuw, Vt, 2.07.8, 4) Anders Bellbring, Sv, 2.09,3, 5) V. Sjarygin, So, 2.09.9, 6) M. Edwards, E, 2.12.6, 7) P. Ravelinghien, F, 2.12.9, 8) J. Czaplicki, P, 2.13.2.

400 m medley: 1) Hargitay, U, 4.36.6, 2) S. Sacharov, So, 4.37.7, 3) W. Sperling, Öt, 4.39.7, 4) B. Brinkley, E, 4.43.3, 5) P. Moreau, F, 4.44.0, 6) H-J Geisler, Vt, 4.45.4, 7) Bernt Zarnowiecki, Sv, 4.56.3, 8) J. Krawzyk, P, 5.00.7.

4×200 m fritt: 1) Östtyskland (Hartung, Pyttel, Bruch, Unger) 7.46.84, 2) Sovjet 7.48.75, 3) Västtyskland 7.52.7, 4) Sverige 7.58.04, 5) Frankrike 7.58.59, 6) England 8.02.04, 7) Ungern 8.21.21, 8) Polen 8.25.80.

Slutställning: 1) Östtyskland 140, 2) Sovjet 122, 3) Västtyskland 96, 4) Ungern 81, 6) Frankrike 72, 6) England 68, 7) Sverige 60, 8) Polen 27.

LOUSVILLE

USA-mästerskapen: 100 m bröst: John Hencken 1.05.17, 2) Rick Colella 1.07.04, 3) Peter Dahlberg 1.07.15, 4) Brock Lalewig 1.07.71, 5) Rick Hofstetter 1.07.79. 200 m rygg: John Naber 2.05.67, 2) Paul Hove 2.06.38, 3) Bruce Hardcastle 2.06.78, 4) Mike Stamm 2.07.60, 5) Allen Dilley 2.08.87. 400 m fritt: Rick Demont 4.00.14, 2) Tim Shaw 4.01.43, 3) Fred Tyler 4.02.90, 4) Rex Favero 4.03.03, 5) Richard Klapp 4.04.18, 100 m fjäril: Robin Backhaus 56.81, 2) Joe Bottom 56.89, 3) Steve Baxter 57.43, 4) Brian Roux 57.53, 5) Mike Bottom 57.59.

Damer 100 m bröst: Marcia Morey 1.16.04, 2) Lin Colella 1.16.61, 3) Allison Grant 1.17.54, 4) Amy Bettencourt 1.18.19, 5) Janke Kessel 1.18.49. 200 m rygg: Melissa Belote 2.20.75, 2) Mary Anne Graham 2.25.85, 3) Nancy Kirkpatrick 2.26.11, 4) Karen Hanssen 2.26.15, 5) James 2.26.24. 400 m fritt: Keena Rothhammer 4.18.07 (världsrekord — Shane Gould hade det gamla på 4.19.04). 2) Heather Greenwood 4.20.36, 3) Shirley Babashoff 4.22.73, 4) Sandi Johnson 4.24.37, 5) Jo Harshbarger 4.27.25. 100 m fjäril: Deena Deardurff 1.03.85 (USA-rekord), 2) Peggy Tesdal 1.04.55, 3) Camille Wright 1.05.21, 4) Robin Messner 1.05.44, 5) Esme Ossthuysen, Sydafrika 1.05.62.

200 m fritt: Jim Montgomery 1.53.69, 2) Kurt Krumpholz 1.53.87, 3) Robin Backhaus 1.54.63. 400 m medley: Rick Colella 4.43.38, 2) Rod Strachan 4.34.84, 3) Tom Szuba 4.36.80. Svikthopp: Phil Boggs 578.73 poäng, 2) Keith Russell 575.70, 3) Dave Bush 558.21.

Damer, 200 m fritt : Shirley Babashoff 2.04.63, 2) Keena Rothhammer 2.05.19, 3) Sandi Johnson 2.06.91. 400 medley: Jennifer Bartz 5.08,73, 2) Terry Potts 5.10.65, 3) Julie Woodcock 5.11.69. Höga hopp: Deborah Keplar 370.38 p, 2) Barbara Schaeffer 358.74, 3) Debby Lipman 338.10.

200 m bröst: John Hencken 2.20.52 (världsrekord). 200 m fjäril: Steve Greeg 2.04.11 (världsbästa). 100 m rygg: Mike Stamm 59.53. Damer, 200 m fjäril: Lynn Colella 2.18.34. 200 m bröst: Colella 2.41.63. 100 m rygg: Melissa Belote 1.05.72. Svikt: Carrie Irish 445.32 p.

1500 m fritt: 1) Rick Demont 15.51.021, 2) John Kinsella 15.58.416, 3) Rex Favero 15.58.416. 100 fritt: 1) Jim Montgomery 53.216, 2) John Murphy 53.380, 3) Joe Bottom 53.547. 200 medley: 1) Stan Carper 2.08.880, 2) Fred Tyler 2.10.74, 3) Scott Brown 2.10.640. Damer 1500 fritt: 1) Joe Harshbarger 16.54.146, 2) Kenna Rothhammer 17.10.090, 3) Anne Brodell 17.13.681.

Ja, för mig är bank lika med SPARBANK numera

KRISTIANSTADS SPARBANK

4 kontor i staden, dessutom kontor i

Fjälkinge, Färlöv, Gärds Köpinge, Hammar,
Hanaskog, Knislinge, Vä, Önnestad

Märket för konsumenter i förening

Det sägs att konsumenterna är maktlösa.
Det stämmer väl på en del håll.
Men inte i Konsum och Domus.
Som ägs och stys av konsumenter
till hundra procent.
Där finns plats för dig också!

KRISTIANSTAD - BLEKINGE
KONSUMENTFÖRENING

UTGIVARKORSBAND
SVENSKA SIMFÖRBUNDET
Box 6506
113 83 Stockholm

MELLERSTA SKÅNES HEMBYGDSFÖRENING CIVILTRYCKERI AB
1973

Simsport

MEDDELANDEN FRÅN SVENSKA SIMFÖRBUNDET

Ylva Persson (t v) och Pia Ottosson, förgrundsgestalter både på SUM-Sim i Borlänge och i DDR-landskampen i Hallsberg

I detta nummer bl. a.:

Pojkarna vann 9 grenar av 11 DDR-kampen

Diana o Peter dominanterna på junior-SM

Premiär för Simtekniskt Magasin

Skåne toppen i kvalitativ SUM-Sim-final

Fler bör få klartecken för EM-start

11 NOVEMBER 1973 — ÅRGÅNG 28 SUM-SIM-NUMMER